

ПСАЛМИ

Розділ:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17		
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74
75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93
94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112
113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131
132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150

РОЗДІЛ: 1

- Б**лажен чоловік, що за порадою безбожників не ходить і на путь грішників не ступає, і на засіданні блюзнів не сідає,
² але в Господа законі замилювання має і над його законом день і ніч розважає.
³ Він - мов те дерево, посаджене понад потоками водними, що плід свій дає у свою пору й що лист його не в'яне, і все, що чинить він, йому вдається.
⁴ Не так безбожники. Вони - немов полова, що вітер розвіває.
⁵ Тому безбожники на суді не остояться, ні грішники на праведників зборах.
⁶ Бо про путь праведників Господь дбає, а путь безбожників пропаде.

РОЗДІЛ: 2

- Ч**ого метушаться народи, і люди задумують марне?
² Встають царі землі, князі зговорюються разом на Господа й на його Помазаника:
³ "Порвімо їхні кайдани, скиньмо із себе їхню кормигу!"
⁴ Той, хто живе на небі, з них сміється, Господь із них глузує.
⁵ Тоді то до них говорить у своїм гніві, в своїм обуренні їх бентежить:
⁶ "Адже то я настановив мого царя над Сіоном, горою святою мою!"
⁷ Оповідь про постанову. Господь сказав до мене: "Син мій єси ти, я породив тебе сьогодні.
⁸ Преси в мене, і я дам тобі народи в спадщину, і кінці землі тобі в посілість.
⁹ Ти розторочиш їх жезлом залізним, немов посуд ганчаря, розіб'єш їх."
¹⁰ Отож, царі, ви нині зрозумійте, і схаменіться ви, що правите землею.

¹¹ Служіте Господеві в страсі й радуйтеся у тремтінні.

¹² Цілуйте його ноги, щоб він не розгнівався й не загинули ви в дорозі, коли зненацька запалає гнів його. Блаженні всі, що покладаються на нього.

РОЗДІЛ: 3

Давида, коли він утікав від свого сина Авесалома.

² О Господи, як багато моїх ворогів, багато їх повстали проти мене.

³ Багато тих, що мені кажуть: "Нема йому спасіння в Бозі!"

⁴ Але ти, Господи, щит мій навколо мене, ти моя слава, підносиш голову мою вгору.

⁵ Я голосно візвав до Господа, і він вислухав мене з гори святої своєї.

⁶ Я ліг собі й заснув, і пробудився, - бо Господь мене зберігає.

⁷ Я не боюся безлічі людей, що навколо мене обсіли.

⁸ Встань, Господи, спаси мене, мій Боже! По щелепах вдарив ти всіх ворогів моїх, розторощив зуби злих.

⁹ У Господа спасіння; на твій народ - твоє благословення.

РОЗДІЛ: 4

Хору. На струнах. Псалом Давида.

² Вислухай мене, коли буду взивати, мій Боже справедливий! У тісноті моїй дав ти мені пільгу. Змилуйся надо мною й вислухай мою молитву!

³ О сини людські, докіль будете твердосерді? Чого любите пусте й шукаєте неправду?

⁴ Знайте: Господь предивне своєму святому робить; Господь почує, коли візну до нього.

⁵ Тремтіть і не грішіть! Роздумайте в серцях ваших, на ложах ваших, і мовчіть!

⁶ Жертуйте жертви справедливі і на Господа надійтесь!

⁷ Багато кажуть: "Хто нам покаже блага?" Яви нам, Господи, світло лица твого!

⁸ Дав ти моєму серцю радість більшу, ніж радість тих, що їм уродило удозвіль вина й хліба.

⁹ Не встигну я лягти, у мирі вже засинаю, бо ти, о Господи єдиний, даєш мені безпечно жити.

РОЗДІЛ: 5

Хору. На флейтах. Псалом Давида.

² Вислухай, Господи, мої глаголи, зверни увагу на моє зідхання.

³ Прислухайся до голосу мого благання, царю мій і Боже мій! До тебе бо молюся.

⁴ О Господи, удосвіта ти голос мій почуєш, удосвіта буду молитися до тебе й виглядати.

⁵ Бо ти не такий Бог, що любить беззаконня; лукавому немає місця в тебе,

⁶ і нечестиві не встояться перед очима в тебе. Ти ненавидиш усіх лиходіїв,

⁷ вигублюєш усіх тих, що неправду кажуть. Господеві осоружні кровожерні й лукаві.

- ⁸ Я ж, з превеликої ласки твоєї, увійду в дім твій і поклонюся до святого храму твого в страсі перед тобою.
- ⁹ О Господи, веди мене твоєю правдою - з уваги на ворогів моїх; вирівняй твою путь передо мною.
- ¹⁰ Бо в їхніх устах немає постійности, серце в них - пропасть; пелька їхня - гріб відкритий, облесний - язик їхній.
- ¹¹ Скарай їх, Боже: нехай від власних замислів згинуть, за їхніх переступів силу прожени їх, бо ворохоблять проти тебе.
- ¹² І всі ті, що до тебе прибігають, будуть радіти; вони повіки весело гукатимуть. Захисти їх, і нехай тобою веселяться тії, що люблять твоє ім'я.
- ¹³ Ти бо, о Господи, благословиш праведника і ласкою його оточуєш, немов щитом.

РОЗДІЛ: 6

Хору. На струнах. На восьмий тон. Псалом Давида.

- ² Не докоряй мені, о Господи, в твоєму гніві і не карай мене в твоїм обуренні.
- ³ Помилуй мене, Господи, бо охляв я, вилікуй мене, бо трясуться кості в мене,
- ⁴ і душа моя - стривожена надміру. Ти ж, Господи, - докіль?
- ⁵ Вернися, Господи, вирятуй мою душу, спаси мене задля твоєї ласки!
- ⁶ Бож хто по смерті тебе згадає, в Шеолі хто тебе возхвалить?
- ⁷ Знемігся я від стогнання мого, щоночі ложе моє - мокре від плачу, сльозами обливаю мою постіль.
- ⁸ З журби в очах мені темніє, -вони постарілись через усіх моїх супостатів.
- ⁹ Ідіть від мене геть, усі лиходії, бо Господь почув голос плачу мого;
- ¹⁰ почув Господь моє благання, Господь прийняв мою молитву.
- ¹¹ Усіх ворогів моїх покриє стид та страх великий, і засоромлені вони назад повернуться швидко.

РОЗДІЛ: 7

Пісня. Давида, що її проспівав до Господа з приводу Куша з покоління Веніямина.

- ² Господи, Боже мій, до тебе прибігаю; спаси мене від усіх гонителів моїх і рятуй мене,
- ³ щоб не вхопив хтось із них, мов лев, душу мою, щоб не роздер, так що й нікому було б порятувати.
- ⁴ Господи, Боже мій, як я те заподіяв, якщо в моїх руках є якась кривда,
- ⁵ як я відплатив злом тому, що мені добро діяв, або обдер противника мого нізащо,
- ⁶ то нехай ворог гонить мою душу й наздожене, нехай життя моє затопче в землю, і славу мою нехай кине в порох.
- ⁷ Встань, Господи, у твоєму гніві, підведися в обуренні проти моїх супостатів і пробудися задля мене на суді, що сам єси призначив.
- ⁸ І збір народів нехай тебе оточить, і сядь над ним високо!
- ⁹ Господь судить народи; суди мене, о Господи, по моїй правді і за невинністю моєю, що в мені.
- ¹⁰ Нехай зникне злоба нечестивих, праведника ж ти підтримай, ти, що вивідуєш

серця й утроби, Боже справедливий.

11 Щит мій у Бозі, що спасає правих серцем;

12 Бог - суддя справедливий, Бог щодня погрожує.

13 Як не навернуться, нагострить меча свого, напне свого лука й візьме на приціл.

14 І їм зготує смертельну зброю, стріли свої вогненними вчинить.

15 Ось він зачав несправедливість, злом завагітнів і сплотив лукавство.

16 Викопав яму, він її вирив, і впав у рів, що сам же вирив.

17 Злоба його нехай упаде на голову йому ж самому, і його насильство нехай зійде йому на тім'я.

18 Я ж славитиму Господа за його справедливість, буду виспівувати ім'я Господа всевишнього.

РОЗДІЛ: 8

Хору. На струнах. На октаву. Псалом. Давида.

2 Господи, Боже наш, яке предивне твоє ім'я по всій землі! Ти возніс славу свою вище неба.

3 З уст дітей і немовлят учинив єси хвалу супроти твоїх супостатів, щоб угамувати ворога й бунтаря.

4 Коли на небеса спогляну, твір твоїх пальців, на місяць та на зорі, що створив єси,

5 то що той чоловік, що згадуєш про нього, або людська істота, що про неї дбаєш.

6 Мало чим зменшив єси його від ангелів, славою й честю увінчав його.

7 Поставив його володарем над творами рук твоїх, усе підбив йому під ноги:

8 вівцю й усю скотину, та ще й дикого звіря,

9 птицю небесну й рибу в морі, і все, що морськими стежками ходить.

10 Господи, Боже наш, яке предивне ім'я твоє по всій землі.

РОЗДІЛ: 9

Хору. На мелодію "Мут лаббен".

2 Славитиму тебе, о Господи, усім моїм серцем, розповім про всі чуда твої.

3 Я буду радуватися й веселитися з-за тебе, оспівуватиму ім'я твоє, Всевишній.

4 Бо вороги мої назад повернулись, спіткнулися, зникли з-перед лиця твого.

5 Бо ти взяв в оборону мій суд і мою справу, возсівши на престолі. Суддя справедливий.

6 Скартав єси народи, знищив нечестивця, їхнє ім'я стер ти навек-віки.

7 Ворог охляв, руїна його вічна; ти міста понищив: пам'ять по них пропала.

8 А Господь повік перебуває, він свій престол поставив для суду.

9 І правдою судитиме вселенну, і народи розсудить справедливо.

10 Пригнобленому Господь буде захистом, і пристановищем у час скрути.

11 І уповатимуть на тебе, хто знає твоє ім'я, бо ти, о Господи, не покидаєш тих, що тебе шукають.

12 Співайте Господеві, що сидить на Сіоні, звіщайте між народами діла його величні.

13 Бо месник крові їх пам'ятає, і не забув він крику вбогих.

- 14** Помилуй мене, Господи; зглянься над лихом, що завдають мені мої ненависники, ти, що мене рятуєш від брам смерти,
- 15** щоб я оповістив усю твою хвалу в брамі доньки Сіону і тішився твоїм спасінням.
- 16** Народи провалилися в яму, що самі зробили; у сіті, що порозставляли, запуталась нога їх.
- 17** Господь явив себе, суд учинив; у творі рук своїх заплутався безбожник.
- 18** Нехай безбожники зйдуть до Шеолу, усі ті народи, що забули Бога.
- 19** Бож не назавжди буде забутий бідний, не пропаде навек надія вбогих.
- 20** Встань, Господи, щоб не подолав смертний; нехай народи на суд перед тобою стануть.
- 21** Нажени, Господи, страх на них, щоб народи знали, що вони - люди.

РОЗДІЛ: 10

Чому, о Господи, стоїш здалека, ховаєшся під час скорботи?

- 2** Коли гордує грішник, страждає вбогий і ловиться в лихі задуми, що той намислив.
- 3** Бо грішний вихваляється бажанням серця свого, і захланний хулить і зневажає Бога.
- 4** Говорить грішник у своїй буті: "Не буде суду! Нема Бога! Такі й усі думки в нього.
- 5** Перед ним завжди стелиться щасна дорога. Суди твої далеко геть від нього, усіх противників своїх - він сміхом збуває.
- 6** Він каже в своїм серці: "Не піддамся! З роду в рід я не зазнаю лиха."
- 7** Уста в нього - повні прокльонів, обману і лукавства, а під язиком у нього лихо й переступ.
- 8** Іде на засідки біля осель, і потайки невинного вбиває, очима так і зорить за нещасним.
- 9** Він засідає, притаївшись, неначе лев у своїй криївці, він засідає, щоб бідака запопасти, хапає бідолаху й тягне у свою сітку.
- 10** Зіщулившись, до землі прилягає, і падають нещасні в його кігті.
- 11** Каже у своїм серці: "Забув Бог, сховав лице своє й нічого вже не бачить."
- 12** Устань, Господи Боже, піднеси руку! Не забудь убогих!
- 13** Чого б безбожник мав зневажати Бога, казати у своєму серці: "Ти не каратимеш ніколи!"
- 14** Ти дивишся, ти бачиш біль і горе; вони завжди перед тобою. На тебе покладається нещасний, сироті - ти поміч.
- 15** Зламай лукавому й безбожникові рамено; ти покараєш його злобу, і більш її не буде.
- 16** Господь - цар на віки вічні, зникли погани з його землі.
- 17** Почув еси, о Господи, бажання вбогих, їх серце підбадьорив, прихилив твоє вухо,
- 18** щоб захистити право сироти й пригніченого, щоб земнородний не лякав уже більше.

РОЗДІЛ: 11

Хору. Давида.

² Ось бо безбожники напнули лука, на тятіву поклали свої стріли, щоб у темноті стріляти правих серцем.

³ Коли руйнуються основи, що може праведник зробити? -

⁴ Господь - у святім своїм храмі; Господь - престол його на небі. Очі його дивляться на вселенну, повіки його за людьми стежать.

⁵ Господь випробовує праведного й безбожного; хто насильство любить, того ненавидить його душа.

⁶ Жаром і сіркою, немов дощем, він сипле на безбожних, палаючий вітер - частка їхньої чаші.

⁷ Господь бо - справедливий, любить правду; праведники лице його побачать.

РОЗДІЛ: 12

Хору. На восьмий тон. Псалом. Давида.

² Спаси, о Господи! Бо побожних дедалі менше, бо правда з-поміж людей зникла.

³ Брехню один одному точать, базікають облесливими словами й нещирим серцем.

⁴ Нехай Господь заціпить усі уста лестиві, язик велерічивий тих, що кажуть:

⁵ "Нашим язиком ми чудеса появимо, в нас є губи! Хто пан над нами?"

⁶ "Задля горя нужденних і зідхань бідних ось я встану, - каже Господь, - я дам спасіння тому, хто його прагне."

⁷ Слова Господні - слова щирі, випробуване срібло, очищене від землі, сім раз перелите.

⁸ Ти сохраниш, Господи, нас; ти збережеш нас від цього роду й повіки.

⁹ Навколо грішники кружляють, коли підлота людська виноситься.

РОЗДІЛ: 13

Хору. Псалом. Давида.

² Доки, о Господи, зовсім будеш мене забувати? Доки ховатимеш лице твоє від мене?

³ Доки журбою буду терзати мою душу, тужити щодня серцем?

⁴ Доки мій ворог буде зноситись надо мною? Зглянься і вислухай мене, о Господи, мій Боже!

⁵ Просвіти мої очі, щоб не заснути смертю, щоб не сказав мій ворог: "Я його подужав!",

⁶ щоб мої вороги не раділи, коли я захитаюсь. Я ж бо надіявся на твою ласку. Нехай радіє моє серце твоїм спасінням! Заспіваю Господеві, добро бо мені вдіяв.

РОЗДІЛ: 14

Хору. Давида.

² Господь із неба споглядає на синів людських, щоб подивитись, чи є розумний, що шукає Бога.

- ³ Всі відвернулися загалом і зледащіли; нема нікого, хто добро чинив би, нема ані одного.
- ⁴ Невже не схаменуться всі ті лиходії, що поїдають мій народ, наче б то хліб їли? Вони Господа не призивають,
- ⁵ тим і дрижатимуть від страху, бо Бог - із родом справедливих.
- ⁶ Над замислом убогого ви хочете сміятись, проте Господь - його притулок.
- ⁷ Коли б то вже прийшло з Сіону Ізраїля спасіння! Коли Господь поверне долю свого люду, зрадіє Яків, утішиться Ізраїль!

РОЗДІЛ: 15

Давида.

- ² Той, хто невинний ходить і чинить справедливість і правду говорить від серця;
- ³ той, хто не осуджує язиком, хто ближньому не коїть лиха, хто ганьби не кидає на сусіда,
- ⁴ хто нечесного за ніщо вважає, а тих, що Господа бояться, поважає;
- ⁵ хто присягає, навіть собі на шкоду, та не зміняє; хто гроші свої не дає на лихву і на безвинного підкупу не приймає. Хто отак чинить, не захитається повіки.

РОЗДІЛ: 16

Давида.

- ² Я кажу Господеві: "Ти - мій Господь, -добро моє; немає нічого над тебе."
- ³ До святих, що на землі: до шляхетних - уся моя любов до них.
- ⁴ Помножують собі страждання тії, що йдуть за іншими богами. Я не проллю їхніх ливних жертв з крові, не спом'яну імен їхніх моїми устами.
- ⁵ Господь - частка моєї спадщини й моєї чаші: ти держиш мою долю.
- ⁶ Спадщина випала мені в гарних околицях, і частка моя подобається мені вельми.
- ⁷ Благословляю Господа, що дав мені пораду, що й уночі навчає мене моє серце.
- ⁸ Господь - передо мною завжди; тому що він у мене по правиці, не захитаюсь.
- ⁹ Тим то й радується моє серце, і душа моя весела, і тіло моє спочине безпечно.
- ¹⁰ Бо не покинеш душі моєї в Шеолі і не даси твоєму побожному уздріти зітління.
- ¹¹ Ти мені стежку життя покажеш, повноту радощів, що в тебе; блаженство по твоїй правиці вічне.

РОЗДІЛ: 17

Давида.

- ² Від тебе має вийти моє слушне право; очі твої нехай бачать правду.
- ³ Як вивідаєш моє серце, навідаєшся уночі до мене, вогнем мене випробуєш, - несправедливості в мені не знайдеш.
- ⁴ Уста мої не согрішили людським робом; за словом уст твоїх я зберіг путь закону.
- ⁵ Стопи мої твердо тримаються твоєї стежки, і ноги мої не спіткнулись.
- ⁶ До тебе я взиваю, бо ти вислухуєш мене, о Боже; нахили до мене твоє вухо,

вислухай моє слово.

⁷ Яви твою предивну милість, ти, що від ворогів рятуєш тих, хто прибігає під твою десницю.

⁸ Хорони мене, як зіницю ока, сховай мене в тіні крил твоїх

⁹ від грішників, які на мене наслідують. Вороги мої люті кругом мене обсіли,

¹⁰ замкнули жирне своє серце, устами згорда промовляють.

¹¹ Ось вони на кожному кроці мене обступили; тільки й чигають, щоб мене на землю повалити.

¹² Неначе лев, який на здобич зазіхає, як те левеня, що засідає в сховку.

¹³ Встань, Господи, йди на нього, повали його; врятуй твоїм мечем від грішника мою душу,

¹⁴ від смертних, Господи, рукою твоєю, від людей, яких доля - життя дочасне, яких живіт ти наповняєш достатками своїми. Ними насичуються їхні діти, рештки ж лишають своїм немовлятам.

¹⁵ А я в моїй правді твоє лице побачу і, проснувшись, насичусь твоїм видом.

РОЗДІЛ: 18

Хору. Слуги Господнього Давида, що мовив Господеві слова цієї пісні, коли Господь урятував його з руки всіх ворогів його та з руки Саула.

² Він мовив: Люблю тебе, Господи, моя сило!

³ Господи, моя скеле, моя твердине мій визвольнику, мій Боже, моя скеле, що до неї прибігаю; ти мій щит, ріг спасіння мого, мій захисте!

⁴ До Господа, похвали гідного, візвув я і від ворогів моїх спасуся.

⁵ Хвилі смерти мене оточили і погибельні потоки мене налякали.

⁶ Оплели мене пута Шеолу, смертельні сіті мене охопили.

⁷ У моїй скруті до Господа візвав я, заволав до Бога мого. І він почув мій голос із свого храму, і моє благання дійшло до вух його.

⁸ Здригнулася земля й захиталась, і гір основи затремтіли й захитались, бо запалав він гнівом.

⁹ І бухнув дим із ніздрів у нього і пожираючий вогонь із уст у нього і вугілля, що запалив він.

¹⁰ Він небо нахилив, спустився, і чорна хмара в нього під ногами.

¹¹ Верхи летів він на херувимі, линув, нісся на крилах вітру.

¹² Він темряву зробив собі покровом. шатро його - то темні води, густі хмари.

¹³ Від саява, що перед ним, палюче вугілля загорілось.

¹⁴ І заgrimів Господь на небі, Всевишній подав свій голос.

¹⁵ Він пустив стріли свої і їх розсипав, блискавок силу, і розігнав їх.

¹⁶ І показалося дно моря. Відкрилися основи всесвіту на твоє, Господи, грізне слово, на дужий подув твого гніву.

¹⁷ Він простер руку з високости, взяв мене, витяг мене з вод глибоких.

¹⁸ І визволив мене від мого ворога сильного, від ненависників моїх, дужчих від мене.

¹⁹ Вони на мене наслідали під час мого нещастя, але Господь був підпорою моєю.

²⁰ Він мене на простір вивів і визволив мене, бо мене любить.

²¹ Господь віддав мені по моїй правді, за чистотою рук моїх дав мені нагороду;

- 22 бо я тримавсь доріг Господніх і не відступав гріхом від Бога;
23 бо присуди його усі були передо мною, і наказів його я не цурався.
24 Я був з ним бездоганний і від гріха берігся.
25 Господь віддав мені по моїй справедливості, за чистотою рук моїх, яку він бачить власними очима.
26 З милосердним ти - милосердний, з досконалим - досконалий,
27 з чистим - чистий, з хитрим - обачний.
28 Ти бо спасаєш люд покірний і принижуєш горді очі.
29 Бо ти, о Господи, даєш світло моєму світлу; освітлюєш, мій Боже, мою темінь.
30 З тобою бо я кинусь на загони ворожі і з моїм Богом перескочу через мури.
31 Бог - бездоганна його дорога, слово Господнє - вогнем випробуване. Він - щит для всіх тих, що до нього прибігають.
32 Хто Бог, окрім Господа? Або хто скеля, крім нашого Бога?
33 Бог, що підперізує мене силою і чинить досконалим шлях мій,
34 що ноги мої робить, як у лані, і ставить мене на висотах,
35 навчає руки мої до бою, мої рамена - напинати лук мосяжний.
36 Ти дав мені щит твого спасіння, твоя десниця мене підтримала, і твоя милість робить мене великим.
37 Ти розширив мені дорогу під стопами, і ноги мої не спіткнулись.
38 Я гнався за ворогами, доганяв їх, і не повертався, поки їх не знищив.
39 Я їх розбив, і вони встати не зможуть, вони впали ниць мені під ноги.
40 Підперезав ти мене силою до бою і моїх напасників ти підбив під мене.
41 Ворогів моїх ти завернув до втечі і ненависників моїх ізнищив.
42 Вони зняли крик, - та нікому їх рятувати, до Господа, - та він їх не слухав.
43 Я їх розтер, немов порошок на вітрі, неначе болото на вулиці, я розтопав їх.
44 Ти мене спас від чвар людських, поставив мене на чолі народів. Народ, якого я не відав, мені служить;
45 ледве почують, уже мені й слухняні, підлещуються до мене чужоземці.
46 Чужі бліднуть і, тремтячи, вилазять із своїх замків.
47 Нехай живе Господь, благословенна нехай буде моя Скеля. І вознесен нехай буде Бог, мій Спаситель;
48 Бог, що дав мені відплату, що підкорив мені народи;
49 що спас мене від ворогів, підняв мене над тими, що повстали проти мене; що врятував мене від розбишаки.
50 Тим, Господи, я між народами тебе прославлю, співатиму псалом імені твоєму.
51 Бо дав єси велику перемогу цареві твоєму, і милість учинив помазаникові твоєму: Давидові та його потомству на всі віки.

РОЗДІЛ: 19

Хору. Псалом. Давида.

- 2 Небеса оповідають славу Божу, і діло рук Його проголошує твердь небесна.
3 День дневі передає слово, ніч ночі об'являє вістку.
4 То не слова, не мова, яких би голосу не було чути:

- ⁵ по всій землі залунав їх звук, на край світу - їхні слова. На них він розпі'яв намет для сонця,
- ⁶ і воно, немов жених, виходить із світлиці, веселе, немов велетень, що шлях свій пробігає.
- ⁷ Від краю неба його вихід, і кругобіг його - до другого краю. І ніщо не сховається від його жару.
- ⁸ Закон Господній - досконалий: він відживлює душу. Засвідчення Господнє - вірне: воно навчає простих.
- ⁹ Господні заповіді - праві: вони радують серце. Веління Господнє - ясне: воно просвічує очі.
- ¹⁰ Страх Господній - чистий: він вічно перебуває. Суди Господні - правда: всі вони - справедливі;
- ¹¹ дорожчі від золота найщирішого і солодші від меду й патоки найсолодшої
- ¹² А й твого слугу вони навчили: в їх зберіганні - велика нагорода.
- ¹³ А свої хиби хто ж розпізнає? Від провин таємних очисти мене!
- ¹⁴ І від гордості відгороди слугу твого, щоб не заволоділа мною. Тоді я буду бездоганний і чистий від гріха тяжкого.
- ¹⁵ Нехай слова уст моїх будуть тобі милі, і мислі мого серця перед тобою, Господи, моя Скеле й мій Ізбавителю!

РОЗДІЛ: 20

Хору. Псалом. Давида.

- ² Нехай Господь вислухає тебе під час скрути, нехай ім'я Бога Якова тебе захистить!
- ³ Нехай пошле тобі допомогу з святині, нехай підтримає тебе з Сіону!
- ⁴ Нехай згадає всі твої офіри, і всепалення твоє нехай прийме.
- ⁵ Нехай тобі вчинить, що бажає твоє серце, і здійснить усі твої задуми.
- ⁶ Радіймо твоїй перемозі, і йменням нашого Бога стяги піднесімо! Нехай Господь іздійснить усі твої прохання!
- ⁷ Тепер я знаю, що Господь дав перемогу помазаникові своєму і відповів йому з святого неба потугою своєї переможної десниці.
- ⁸ Ті колісницями, ці кіньми, а ми ім'ям Господа, Бога нашого - сильні.
- ⁹ Ті похитнулися й упали, ми ж стоїмо й тримаємось міцно!
- ¹⁰ Дай, Господи, цареві перемогу; вислухай нас, коли взиватимемо до тебе.

РОЗДІЛ: 21

Хору. Псалом. Давида.

- ² О Господи, в силі твоїй цар радіє і в твоїй допомозі веселиться вельми!
- ³ Бажання серця його ти йому вволив і проханням уст його ти не відмовив.
- ⁴ Бо ти йдеш йому назустріч благословенням щедрим, кладеш йому на голову вінець щирозлотний.
- ⁵ Життя просив він у тебе: ти йому дав його, довготу днів на віки вічні.
- ⁶ Завдяки твоїй допомозі - велика його слава; величність і красу поклав єси на нього.

- ⁷ Бо ти даєш йому благословення вічне і звеселяєш його радістю обличчя твого.
- ⁸ Бо цар надіється на Господа і завдяки милості Всевишнього не похитнеться
- ⁹ Твоя рука досягне всіх твоїх противників; правиця твоя влучить усіх, хто тебе ненавидить.
- ¹⁰ Ти вчиниш їх, неначе піч вогненну в час твого з'явлення, Господь вогнем проглине їх у своїм гніві.
- ¹¹ Потомство їхнє ти із землі вигубиш і їхніх нащадків - з-поміж дітей людських.
- ¹² Коли задумують на тебе лихо, лукаву врадять раду, - не здолають.
- ¹³ Бо ти обернеш їх до втечі, напнеш їм у вічі лука твого.
- ¹⁴ О, вознесися, Господи, у твоїй силі! І ми будемо співати й славити твою могутність.

РОЗДІЛ: 22

Хору. На мелодію "У досвітня лань". Псалом. Давида.

- ² Боже мій, Боже мій, чому мене покинув? Стоїш далеко від спасіння мого, від слів мого зойку.
- ³ Боже мій, кличу я вдень, - не відповідаєш, а й уночі я теж не вгаваю.
- ⁴ Таж ти - святий, возсідаєш на хвалах Ізраїлевих!
- ⁵ На тебе покладались батьки наші: звірялись, і ти врятував їх.
- ⁶ Взивали тебе й спасались, на тебе покладались і ганьби не зазнавали.
- ⁷ А я - черв'як, не людина; сміховище людей, презирство народу.
- ⁸ Всі, хто на мене дивляться, глузують з мене, кривлять губи, кивають головою:
- ⁹ „Поклавсь на Господа, нехай його рятує; нехай його спасає, коли він його любить!”
- ¹⁰ Ти мене вивів з материнського лона, ти дав мені безпеку при грудях матері моєї.
- ¹¹ На тебе я був зданий від утроби, від материнського лона ти єси Бог мій.
- ¹² Не віддаляйся від мене, бо нещастя близько, бо допомогти нікому.
- ¹³ Биків багато мене оточило, башанські сильні навколо мене стали.
- ¹⁴ Роззявили на мене свою пащу, неначе лев, що роздирає і рикає.
- ¹⁵ Я став, немов вода розлита, всі кості мої повиходили з суглобів. Неначе віск, зробилось моє серце, розтануло в мене в нутрі.
- ¹⁶ Мов черепок, висохла моя сила, язик мій прилип до горлянки, кладеш мене в порох смерті.
- ¹⁷ Бо пси мене обсіли, і лиходіїв згряя мене оточила. Пробили мені руки й ноги,
- ¹⁸ всі мої кості я міг би полічити. Дивляться на мене і з радістю позирають.
- ¹⁹ Одежу мою ділять між собою, і на хитон мій жеребок кидають.
- ²⁰ Та ти, о Господи, не віддаляйся; о моя сило, притьмом прийди мені на допомогу.
- ²¹ Вирятуй від меча мою душу -із собачих лап мою єдину.
- ²² Спаси мене із левиної пащі -від рогів буйволових мою убогу.
- ²³ Я сповіщу моїм братам про твоє ім'я, хвалитиму тебе серед громади:
- ²⁴ „О ви, що боїтеся Господа, його хваліте; нащадки Якова, його шануйте, і бійтеся його, потомки Ізраїля!
- ²⁵ Бо він не гидував, не гордував бідою бідака, і не ховав обличчя свого від нього; і коли той взивав до нього, - слухав.”
- ²⁶ Від тебе йде моя хвала в великім зборі, обітниці мої виконаю перед тими, що його

боятися.

27 Нехай споживають покірні, нехай будуть ситі. хай хвалять Господа ті, що його шукають. Нехай серце ваше живе повіки!

28 Усі кінці землі згадають і навернуться до Господа. І впадуть ниць перед тобою усі сім'ї народів;

29 Господнє бо є царство, він над народами панує.

30 Йому одному поклоняться всі тії, що в землі спочивають; перед ним упадуть ниць усі тії, що сходять у могилу. І душа моя для нього житиме;

31 моє потомство буде йому служити, і розповість про Господа прийдеш - ньому родові;

32 прийдуть, оповістять про його добрість народів, що має народитись: "Таке вчинив Господь!"

РОЗДІЛ: 23

Давида.

2 На буйних пасовиськах він дає мені лежати; веде мене на тихі води.

3 Він відживляє мою душу, веде мене по стежках правих імени ради свого.

4 Навіть коли б ходив я долиною темряви, -я не боюся лиха, бо ти зо мною. Жезло твоє й палиця твоя -вони дають мені підтримку.

5 Готуєш стіл для мене перед моїми противниками; ти голову мою помазав миром, переливається мій кубок.

6 Добрість і милість будуть мене супроводити усі дні життя мого, і житиму в домі Господнім по віки вічні.

РОЗДІЛ: 24

Псалом.

2 Бо він на морях заснував її, і утвердив її на ріках.

3 Хто на гору Господню зійде і хто буде стояти на його святому місці?

4 Той, чиї безвинні руки й чисте серце; хто не пильнує розумом своїм пустого не присягає криво.

5 Він матиме від Господа благословення і ласку від Бога свого спасіння.

6 Такий рід тих, які його шукають, шукають лице Яковового Бога.

7 О брами, підніміте головні ваші, і піднесіться ви, одвічні двері, щоб увійшов Цар слави.

8 "Хто він - отой Цар слави?" "Господь могутній і потужний, Господь потужний у битві."

9 О брами, підніміте головні ваші, і піднесіться ви, одвічні двері, щоб увійшов Цар слави!

10 "А хто ж бо він такий - отой цар слави?" "Господь сил, він є Цар слави!"

РОЗДІЛ: 25

- Д**о тебе, Господи, підношу мою душу,
² о Боже мій, на тебе покладаюсь, не дай, щоб я осоромивсь! Не дай, щоб вороги мої втішались надо мною!
³ Бо ніхто з тих, що на тебе чекають, не осоромиться. Нехай осоромляться віроломні без причини.
⁴ Вкажи мені, о Господи, твої дороги, навчи мене, де твої стежки.
⁵ Напути мене по твоїй правді й навчи мене, бо ти Бог, мій Спаситель, тебе очікую ввесь день я.
⁶ Згадай про твоє милосердя, Господи, і про твою милість, вона бо споконвіку.
⁷ Гріхів юности моєї і переступів моїх не згадуй, з милосердя твого згадай мене, о Господи, доброти твоєї ради.
⁸ Добрий Господь і праведний, тому й навчає грішників дороги.
⁹ Напоумлює покірливих на правду і навчає смиренних путі своєї.
¹⁰ Усі стежки Господні - милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідоцтва.
¹¹ Імени твого ради, Господи, відпусти гріх мій, бо він великий.
¹² Хто він, той чоловік, що Господа боїться? Він вкаже йому дорогу, яку той має вибрати.
¹³ Сам він зазнає щастя, і рід його успадкує землю.
¹⁴ Довірливий Господь до тих, які його бояться, і свій завіт дає їм знати.
¹⁵ Очі мої завжди до Господа, він бо звільнить від сіті мої ноги.
¹⁶ Зглянься і змилосердся надо мною, бо я самотній і нещасний.
¹⁷ Злагідни скорботи мого серця і виведи мене з тісноти моєї.
¹⁸ Споглянь на моє горе й на труд мій, і відпусти всі мої гріхи.
¹⁹ Глянь, яка безліч ворогів у мене, ненавистю лютою ненавидять мене.
²⁰ Збережи мою душу й спаси мене, щоб я не зазнав ганьби, бо я до тебе прибігаю.
²¹ Нехай правота й досконалість мене зберігають, на тебе бо, о Господи, надіюсь.
²² Визволь Ізраїля, о Боже, від усіх його скорбот.

РОЗДІЛ: 26

- О**бстань за мою справу, Господи, бо я ходив невинно і, на Господа поклавшись, не хитався.
² Випробуй мене, Господи, вивідай мене, випробуй, немов вогнем, моє нутро й моє серце.
³ Бо милість твоя перед очима в мене і я ходжу по твоїй правді.
⁴ З людьми лукавими я не сідаю, і не пристаю з підступними.
⁵ Я ненавиджу зборище злочинців і з грішниками не сідаю.
⁶ В невинності я мию руки і навколо жертовника твого, о Господи, обходжу,
⁷ щоб оповісти хвалу вголос і розповісти усі твої чуда.
⁸ Люблю, о Господи, оселю твого дому, місце перебування твоєї слави.
⁹ Не губи з грішниками мою душу і моє життя з кровожерами,

- ¹⁰ руки яких на злочин готові і десниці яких повна хабарів.
- ¹¹ Я ж у моїй невинності ходжу; спаси мене і зглянься на мене.
- ¹² Нога моя стоїть на рівнім місці, благословлятиму я Господа на зборах.

РОЗДІЛ: 27

Господь - моє світло й моє спасіння: кого маю боятись? Господь - мого життя твердиня: кого маю страхатись?

- ² Як наслідують злочинці на мене, щоб жерти моє тіло, - напасники мої й мої вороги, то вони спіткнуться й упадуть.
- ³ Нехай і облогою стануть проти мене, не настрашиться моє серце; нехай і війна настане проти мене, навіть тоді буду я уповати.
- ⁴ Одного в Господа прошу, одного я благаю: жити в домі Господнім по всі дні життя мого, щоб бачити красу Господню і віддаватись роздумам у його храмі
- ⁵ Бо він мене сховає у своїм наметі в день неволі; він захистить мене під кровом шатра свого, на скелю він мене підніме.
- ⁶ І ось тепер я голову мою підношу на ворогів, які навколо мене; принесу жертву радості в його наметі, співатиму у й псалмах Господа буду хвалити.
- ⁷ Почуй, о Господи, мій голос, коли взиваю, змилуйся надо мною й обізвись до мене.
- ⁸ В твоєму імені серце моє каже: "Обличчя моє шукайте!" Твоє обличчя, Господи, я шукаю.
- ⁹ Не ховай обличчя твого від мене, не відпихай слуги твого в гніві Ти моя поміч, не відкидай мене і не залишай мене, Спасителю, мій Боже!
- ¹⁰ Бо навіть, як покине мене рідний батько-мати, Господь мене до себе прийме.
- ¹¹ Навчи мене, о Господи, путі твоєї, провадь мене простою стежкою, з огляду на тих, що на мене засідають.
- ¹² Не видай мене на поталу моїм ворогам, бо проти мене встали свідки брехливі, які насильством так і палають.
- ¹³ Леле, якби я не вірив, що побачу доброту Господню на землі живучих!
- ¹⁴ Надійсь на Господа, будь мужній; нехай буде відважне твоє серце, і надійсь на Господа!

РОЗДІЛ: 28

До тебе, Господи, взиваю; моя скеле, не одвертайсь мовчки від мене, щоб я не став, як ті, що в могилу сходять, коли ти відцураєшся від мене.

- ² Почуй, о Господи, голос мого благання, коли до тебе я взиваю, коли здіймаю мої руки до святого твого храму.
- ³ Не погуби мене з грішниками, з тими, що чинять беззаконня, що на словах мирні з ближніми своїми; на серці ж зло в них.
- ⁴ Воздай їм, Господи, за їхніми ділами і за злобою вчинків їхніх. За ділом рук їхніх дай їм, - поверни їм те, що вчинили.
- ⁵ Вони бо не зважають на Господні вчинки і на рук його діло, - нехай отже їх зруйнує і більш не відбудує
- ⁶ Благословен Господь, бо він почув голос мого благання.

⁷ Господь то моя сила й щит мій! На нього уповало моє серце, і допомоги зазнав я; тим і радіє моє серце, і я його вихваляю піснею моєю.

⁸ Господь - народу свого сила, він рятівна твердиня помазаника свого.

⁹ Спаси народ твій і благослови твою спадщину, паси й носи їх повік-віки.

РОЗДІЛ: 29

Давида.

² Воздайте Господеві славу імени його, вклоніться Господеві в святих шатах.

³ Голос Господній над водами! Загримів Бог слави, Господь над великими водами!

⁴ Голос Господній - сильний! Голос Господній - величний!

⁵ Голос Господній ламає кедри, Господь торощить кедри ливанські.

⁶ Від його голосу Ливан стрибає, мов телятко; Сіріон - як буйволятко.

⁷ Голос Господній креше полум'я вогнисте;

⁸ голос Господній пустиню стрясає, пустиню Кадеш стрясає Господь.

⁹ Голос Господній дуби перевертає й обдирає в лісах кору. А в його храмі усе каже "Слава!"

¹⁰ Господь возсів над потопом, і сидітиме Господь, Цар, повіки.

¹¹ Господь народові своєму дасть силу, Господь благословить народ свій миром.

РОЗДІЛ: 30

Пісня на посвяту храму. Давида.

² Вознесу тебе, о Господи, бо ти мене визволив і не дав ворогам моїм злорадіти надо мною.

³ Господи, Боже мій, я візвав до тебе і ти вилікував мене.

⁴ Господи, ти вивів із Шеолу мою душу і оживив мене з-поміж тих, що сходять в яму.

⁵ Співайте в псалмах Господеві, ви, його побожні, і дякуйте імені його святому!

⁶ Бо на хвилину гнів його, ласка ж його - поки життя. Увечорі плач завітає, а вранці радість.

⁷ У моїй певності я мовив: "Не захитаюся повіки!"

⁸ Господи, з ласки твоєї утвердив ти мене в славі й потузі; сховав твоє обличчя, і я стривоживсь.

⁹ До тебе, Господи, взиваю; до мого Бога я благаю:

¹⁰ "Яка користь з моєї крові, з того, що в могилу зійду? Чи буде прославляти тебе порошок, чи буде сповіщати твою вірність?"

¹¹ Почуй, о Господи, і змилуйсь надо мною! Господи, прийди мені на допомогу!

¹² На танок перетворив ти плач мій: розперезав моє веретище й оперезав мене веселощами,

¹³ щоб душа моя тобі псалми співала, - не мовчала. Господи, Боже мій, хвалитиму тебе повіки.

РОЗДІЛ: 31

Хору. Псалом. Давида.

- ² До тебе, Господи, я прибігаю; не дай мені осоромитися повіки, у твоїй справедливості визволь мене!
- ³ Нахили до мене твоє вухо, спаси мене притьмом, будь скелею прибіжища для мене, твердинею міцною, щоб мене урятувати!
- ⁴ Бо ти - скеля моя й моя твердиня, і ради імени твого ве́ди мене та керуй мною.
- ⁵ Виведи мене з тенет, що тайно наставлено на мене, бо ти - моє пристановище.
- ⁶ В руки твої віддаю я духа мого: ти визволив мене, Господи, вірний Боже.
- ⁷ Ти ненавидиш тих, що почитають бовванів нікчемних; а я на Господа уповаю.
- ⁸ Радітиму й буду веселитись твоїм милосердям, бо зглянувсь ти над моїм горем, знав душі моєї скорботи
- ⁹ і не віддав мене в руки супостата, поставив на широкім місці мої ноги.
- ¹⁰ Змилуйсь надо мною, Господи, бо мені скрутно; з журби виснажилися в мене очі, душа моя й моє нутро.
- ¹¹ Життя моє виснажується в горі літа мої у стогнанні. У смутку підупала моя сила, і кості мої повисихали.
- ¹² Я став сміховиськом усім моїм противникам і ганьбою моїм сусідам, страховищем моїм знайомим; хто мене бачить надворі, втікає від мене.
- ¹³ Мене, немов мерця, забуто в серці; я став, немов розбитий посуд.
- ¹⁴ Бо чув я нашіптування багатьох, страхіття навколо; коли вони разом змовлялися на мене, і замишляли відібрати життя в мене.
- ¹⁵ А я на тебе, Господи, вповаю; кажу: "Ти єси Бог мій!"
- ¹⁶ В руках у тебе моя доля: вирятуй мене з руки ворогів і гнобителів моїх.
- ¹⁷ Освітли світлом твого обличчя слугу твого, спаси мене в твоїм милосерді!
- ¹⁸ Господи, не дай мені осоромитись, до тебе бо взиваю; нехай грішники вкриються соромом, нехай мовчки зйдуть до Шеолу.
- ¹⁹ Нехай зааніміють уста брехливі, що на праведного нахабно говорять.
- ²⁰ Яка велика, Господи, твоя доброта, що її ти зберіг тим, що тебе бояться, і чиниш тим, що до тебе прибігають, перед людськими синами!
- ²¹ Ти ховаєш їх у сховку обличчя твого від заговорів людських; ти їх захищуєш у наметі від язиків сварливих.
- ²² Благословен Господь, бо дивне своє милосердя явив мені в місті-твердині.
- ²³ Я ж у збентеженні моїм промовив: "Відтятий я з-перед твоїх очей!" Та ти почув голос мого благання, як я взивав до тебе.
- ²⁴ Любіть Господа, усі його святії! Вірних стереже Господь, а гордовитим злишком відплатить.
- ²⁵ Сміло! І нехай ваше серце буде одважне, ви всі, що уповаєте на Господа.

РОЗДІЛ: 32

Маскіл.

- ² Блажен той, кому Бог вини не залічить, і в кого на душі нема лукавства.
- ³ Як я мовчав, ниділи мої кості серед мого безнастанного стогнання.
- ⁴ Бо вдень і вночі твоя рука тяжіла надо мною, висохла моя сила, немов під літню

спеку.

⁵ Я висповідав тобі гріх мій і не затаїв провини моєї. Я мовив: "Признаюсь Господеві в моїх провинах", і ти простив вину гріха мого.

⁶ Тому помолиться до тебе всяк побожний в час небезпеки. І під час повені вод великих - вони до нього не досягнуть.

⁷ Ти - захист мій, ти збережеш мене від скрути, огорнеш мене радістю мого спасіння.

⁸ "Навчу тебе й вкажу тобі дорогу, якою маєш ходити; дам тобі пораду; на тобі - моє око!

⁹ Не будьте, як той кінь, немов віслук той нерозумний, що запал їхній треба віжками й вудилом гамувати, а то до тебе не підійдуть."

¹⁰ Великих мук зазнають нечестиві; хто ж уповає на Господа, того огортає ласка.

¹¹ Радійте в Господі й веселітеся, праведні, і ликуйте всі праві серцем.

РОЗДІЛ: 33

Ликуйте, праведні, у Господі: правим хвала личить.

² Прославляйте Господа гуслами, співайте йому на десятиструнній гарфі.

³ Співайте йому нову пісню, грайте на струнах добре, гучно.

⁴ Бо Господнє слово праве, і всяке діло його - вірне.

⁵ Він любить справедливість і право, ласки Господньої земля повна.

⁶ Словом Господнім створене небо, і подихом уст його - вся його оздоба.

⁷ Він, немов у бурдюк, збирає морські води, до зборищ кладе водяні безодні.

⁸ Нехай шанує Господа вся земля; нехай його бояться всі, що живуть на світі!

⁹ Бо він сказав, і сталося; він повелів, і постало.

¹⁰ Господь раду народів зводить нанівець, і думки людські обертає на ніщо.

¹¹ Господня ж постанова стоїть повіки: помисли його серця від роду й до роду.

¹² Щасливий народ, Бог якого - Господь, народ, якого вибрав він собі у спадщину.

¹³ Господь із неба поглядає, він бачить усіх дітей людських.

¹⁴ Він дивиться з місця побуту свого на всіх землі мешканців,

¹⁵ Він, що сотворив серця усіх їх, вважає на всі їхні діла.

¹⁶ Не переможе цар великим військом і не спасеться лицар силою великою.

¹⁷ Марна надія конем перемогти, він не врятує великою силою своєю.

¹⁸ Ось очі Господа на тих, що його бояться, що уповають на його ласку,

¹⁹ щоб рятувати їхнє життя від смерті і жити їм у голоднечі.

²⁰ Душа наша Господа чекає; він - наша допомога, щит наш.

²¹ Ним веселиться наше серце, бо на святе його ім'я ми уповаєм.

²² Нехай твоя ласка, Господи, буде над нами, бо ми надіємось на тебе.

РОЗДІЛ: 34

Давида, коли він удавав божевільного перед Авімелехом, і той прогнав його, і він пішов.

² Благословлю Господа повсякчасно, завжди хвала його в устах у мене.

³ Душа моя нехай Господом хвалиться; нехай покірні чують те й веселяться.

- ⁴ Величайте Господа зо мною, і вознесімо ім'я його вкупі.
- ⁵ Я шукав Господа, і він почув мене; і звільнив мене від усіх моїх страхів.
- ⁶ Гляньте на нього й розвеселіться, обличчя ваше нехай не соромиться.
- ⁷ Ось візвав бідолаха, і Господь почув, і врятував його від усіх його напастей.
- ⁸ Ангел Господній стоїть на варті навкруг тих, що його бояться, і їх визволяє.
- ⁹ Спробуйте й подивіться, який добрий Господь Блаженний, хто до нього прибігає.
- ¹⁰ Бійтеся Господа, його святії бо нема нестачі в тих, що його бояться.
- ¹¹ Багатії збідніли й голодують, а тим, що Господа шукають, ніякого блага не забракне.
- ¹² Ходіть, мої діти, послухайте мене: остраху Господнього навчу вас.
- ¹³ Хто той, що життя любить, що рад бачити дні щасливі?
- ¹⁴ Бережи від зла язик твій і уста твої від слів лукавих.
- ¹⁵ Відступи від зла й чини добро, шукай миру та його тримайся!
- ¹⁶ Очі Господні на праведних; вуха його - на їхній заклик.
- ¹⁷ А обличчя Господнє проти злочинців, щоб знищити з землі їхню пам'ять.
- ¹⁸ Візвали праведні, і Господь почув їх і з усіх скорбот їхніх врятував їх.
- ¹⁹ Близький Господь до тих, у кого розбите серце; прибитих духом він спасає.
- ²⁰ Багато в праведника злиднів, але з усіх них Господь його рятує.
- ²¹ Він усі його кості зберігає, ані одна з них не зламається.
- ²² Злоба грішника його ж убиває, і ті, що ненавидять праведника, зазнають кари.
- ²³ Господь визволяє душу слуг своїх, і хто до нього прибігає, покараний не буде.

РОЗДІЛ: 35

Розсуди, Господи, моїх позовників; воюй проти тих, що боєм ідуть на мене.

- ² Візьми щит малий і великий, і встань мені на поміч!
- ³ Замахнися списом і моїх гонителів стримай; скажи моїй душі: Я твоє спасіння!
- ⁴ Нехай засоромляться і застидаються ті, що на життя моє чигають; нехай назад відступлять і почервоніють ті, що замишляють зло на мене.
- ⁵ Нехай будуть, як полова на вітрі, ангел Господній нехай їх прожене.
- ⁶ Дорога їхня нехай буде слизька й темна, і ангел Господній за ними нехай женеться.
- ⁷ Бо без причини тайно нап'яли на мене свої тенета, без причини викопали яму на мене.
- ⁸ Нехай зненацька заскочить їх погибель, і тенета, що нап'яли, їх же зловлять; самі впадуть у викопану ними яму.
- ⁹ Душа ж моя нехай у Господі веселиться, нехай радіє його спасінням.
- ¹⁰ Уся моя істота скаже: "Господи, хто тобі рівний? Тобі, що вириваєш бідака від сильнішого за нього, бідака та вбогого від захланного.
- ¹¹ Устають несправедливі свідки, допитують у мене, чого я не знаю.
- ¹² Віддячують мені злом за добро; моя душа у розпачі.
- ¹³ Я ж, як вони хворували, надягав волосяницю, присмирив постом мою душу і моливсь у моїм серці.
- ¹⁴ Немов за приятелем, немов за рідним братом, сумний ходив я; немов у жалобі за матір'ю, засмучений хилився.

- 15** І коли я хитався, вони раділи й збирались; збирались проти мене і били мене зненацька, рвали мене на шмати безупину.
- 16** Спокушали мене, сміялися з мене, скрегочучи зубами проти мене.
- 17** Господи, докіль будеш дивитись? Спаси від рикаючих мою душу, від левенят - мою єдину.
- 18** Подякую тобі перед великим збором, серед численної громади тебе прославлю.
- 19** Не дай, щоб злораділи надо мною вороги брехливі, примружували очі ті, що безвинно мене ненавидять.
- 20** Вони бо не про мир говорять, а на найтихіших на землі лукаве замишляють.
- 21** І на мене роззявляють рот свій, кажуть: "Ага! Ага! Бачили очі наші!"
- 22** Ти бачив, Господи! Не мовчи, о Господи, не віддаляйся від мене!
- 23** Прокинься й устань мені на оборону, мій Боже й мій Господи, за мою справу!
- 24** Обстань за мною, Господи, по справедливості твоїй! Мій Боже, нехай не злорадіють надо мною,
- 25** нехай не думають у своїм серці: "Ага! Ми досягли свого!" Нехай не кажуть: "Ми його заїли!"
- 26** Нехай осоромляться й застидаються всі ті разом, що радіють моєму лиху; нехай укриються соромом і сльозами ті, що гордовито несуться проти мене.
- 27** Нехай ликують і веселяться ті, що сприяють моїй справі, і завжди кажуть: "Нехай возвеличиться Господь, якому любий спокій слуги свого."
- 28** Язик мій тоді звіщатиме твою справедливість, твою хвалу щоденно.

РОЗДІЛ: 36

Хору. Слуги Господнього Давида.

- 2** Гріх нашіптує грішникові в його серці; немає Божого страху перед очима в нього.
- 3** Він бо облещує себе в своїх очах, що не знайдуть його провини, не будуть гидуватись.
- 4** Слова уст його - неправда й лукавство, він перестав розумно мислити, добро чинити.
- 5** Він беззаконня задумує на своїм ложі, ступає на дорогу недобру, злом не гидує.
- 6** Милість твоя, Господи небес сягає, вірність твоя по хмари.
- 7** Справедливість твоя, як Божі гори, суди твої, немов глибока безодня; людину й скотину, Господи, спасаєш.
- 8** Яка дорога, о Боже, твоя ласка: людські сини під захист крил твоїх прибігають.
- 9** Насичуються ситтю дому твого, потоком солодощів твоїх їх напуваєш.
- 10** Бо в тебе джерело життя, у твоїм світлі побачимо світло.
- 11** Продовжи твою ласку тим, що тебе знають, і справедливість твою тим, що праві серцем.
- 12** Нехай нога гордих на мене не наступить, рука безбожного нехай мене не відпихає.
- 13** Ось упали лиходії, провалились, не можуть більше встати.

РОЗДІЛ: 37

Не палай гнівом на злочинців, творящим беззаконня не завидуй

² Вони бо, як трава, швидко поникнуть, -зів'януть, як рослина яра.

³ Вповай на Господа й чини добро щоб жити на землі й безпечним бути.

⁴ Втішайся в Господі, і він сповнить тобі бажання твого серця.

⁵ На Господа здай твою дорогу; вповай на нього, і він учинить;

⁶ виведе, як світло, твою правду і твоє право, як полудень.

⁷ Спокійним будь у Господі, надійсь на нього. Не палай гнівом на того, кому щастить у дорозі, на людину, що лихо коїть.

⁸ Лиши гнів, покинь пересердя; не палай гнівом, а то накоїш тільки лиха.

⁹ Бо лиходії знищені будуть, ті ж, що надіються на Господа, заволодіють краєм.

¹⁰ Ще трохи, і беззаконник пропаде, подивишся на його місце, і його більше не буде.

¹¹ Покірні ж заволодіють краєм і тішитимуться глибоким миром.

¹² Беззаконник кує на праведника лихо і скрегоче на нього зубами.

¹³ Господь сміється з нього, бо бачить, що його день надходить.

¹⁴ Беззаконники добувають меча й лука, щоб повалити вбогого й нужденного, щоб вистинати тих, які простою дорогою ходять.

¹⁵ Їхній меч пройде їм крізь серце, луки їх поторощать.

¹⁶ Ліпший малий достаток, що в праведника, ніж велике багатство в беззаконних,

¹⁷ бо рамена беззаконних поламані будуть, праведників Господь підтримає.

¹⁸ Господь піклується життям невинних, і спадщина їхня буде повіки.

¹⁹ Вони не осоромляться лихої години, і наситяться голодної пори.

²⁰ А беззаконники загинуть, і вороги Господні, мов краса лук, зникнуть, з димом зникнуть.

²¹ Беззаконник позичає й не звертає; а праведник - щедрий, дарує.

²² Бо благословенні Богом заволодіють краєм, а кого він прокляв, знищені будуть.

²³ Господь зміцнює кроки чоловіка, і його дороги йому довподобі.

²⁴ Навіть як і впаде, він не буде лежати, бо Господь підтримує його руку.

²⁵ Молодим був я і вже постарівся, але не бачив покинутого праведника і його нащадків, які просили б хліба.

²⁶ Увесь час його рука щедра й він позичає, і рід його буде благословенний.

²⁷ Відступи від зла й чини добро, і житимеш повіки!

²⁸ Бо Господь любить правду і не покине своїх вірних. Нечестиві знищені будуть, рід беззаконних буде стятий.

²⁹ Праведники заволодіють краєм і житимуть повіки у ньому.

³⁰ Праведника уста мовлять мудрість, язик його говорить правду.

³¹ Закон Бога його в нього в серці, не захитаються в нього кроки.

³² Беззаконний на праведника чигає і намагається зігнати його зо світу.

³³ Але Господь не залишить його в руці в нього і не засудить, коли він на суді з'явиться.

³⁴ Надійсь: на Господа й пильнуй його дороги. Він вознесе тебе, щоб ти володів землею, -і погибель беззаконних побачиш.

³⁵ Я бачив беззаконного, як він пишався і розростався, неначе кедр ливанський.

³⁶ А коли я пройшов, його вже більш не було; шукав його, та знайти було годі.

³⁷ Уважай на чесного й на праведного дивися, бо в чоловіка мирного буде потомство.

- ³⁸ Відступники ж знищені будуть усі до одного, і потомство беззаконних буде стяте.
- ³⁹ Спасіння праведним від Господа, він їхнє прибіжище в час скрути.
- ⁴⁰ Господь їм допомагає і їх спасає; спасає їх від беззаконних і зберігає, бо вони до нього прибігають.

РОЗДІЛ: 38

Давида. На спомин.

- ² О Господи, не докоряй мені у твоїм гніві і не карай мене у твоїм обуренні.
- ³ Бо твої стріли мене прошили, і рука твоя спустилася на мене.
- ⁴ Нема здорового нічого на моїм тілі з-за гніву твого; немає цілого нічого в моїх костях з-за гріху мого.
- ⁵ Бо мої провини голову мою перевищили, немов важкий тягар, що тяжить над мою силу.
- ⁶ Смердять, загнивши, мої рани з-за мого нерозуму.
- ⁷ Принижений, зігнувся я вельми, повсякденно сумний ходжу я.
- ⁸ Бо стегна мої сповнені жару, і здорового нема нічого на моїм тілі.
- ⁹ Зомлів я, розбитий понад міру, і скиглю від стогону серця мого.
- ¹⁰ О Господи, перед тобою все моє бажання, і стогін мій від тебе не скритий.
- ¹¹ Серце моє розколотилось, сила мене полишила і навіть очей моїх світло, - і того вже нема в мене.
- ¹² Друзі мої та приятелі далекі від моєї рани, і родичі мої стоять оподаль.
- ¹³ І ті, що на моє життя зазіхають, тенета наставляють; і ті, що бажать мені нещастя, говорять про погибель, увесь час міркують лукаве.
- ¹⁴ Я, немов глухий, не чую; і як німий, що уст своїх не відкриває.
- ¹⁵ Я став, немов людина, що не чує, в устах якої одвіту немає.
- ¹⁶ На тебе бо, о Господи, я уповаю; ти вислухаєш мене, Господи, мій Боже.
- ¹⁷ Кажу бо: "Нехай не втішаються надо мною, як захитається моя нога; нехай не несуться проти мене."
- ¹⁸ Я бо ось-ось уже маю впасти, і біль мій передо мною завжди.
- ¹⁹ Я бо провину мою визнаю і гріхом моїм журюся.
- ²⁰ А ті, що без причини зо мною ворогують, набирають на силі; чимало тих, що мене безпідставно ненавидять.
- ²¹ І ті, що злом оддячують за добро, - вони проти мене, бо я про добро дбаю.
- ²² Не покидай мене, о Господи; мій Боже, не віддаляйся від мене!
- ²³ Поспіши мені на допомогу, Господи, моє спасіння!

РОЗДІЛ: 39

Хору, Ідутунові. Псалом. Давида.

- ² Я мовив: Пильнуватиму мої дороги, щоб язиком не согрішити; уздечку накладу собі на рот, поки передо мною беззаконник.
- ³ Я заанімів, замовкнув понад міру і біль мій роз'ятрився.
- ⁴ У мене в нутрі запалало моє серце ВІД думок моїх огонь зайнявся. І слово

навернулось на язык мій:

⁵ Дай мені спізнати, Господи, кінець мій і міру днів моїх, яка вона, щоб я знав, який я тлінний.

⁶ Ось кілька п'ядей завдовжки зробив ти мої дні і вік мій - немов би. ніщо перед тобою; вона лиш подув, - кожна людина,

⁷ лише, як тінь, чоловік проходить, дарма лиш метушиться; громадить, та не знає, хто те збере;

⁸ Та й ось тепер, о Господи, чого я дожидаю? Моя надія в тобі!

⁹ Від усіх моїх переступів мене визволь, не дай мене на глум дурному.

¹⁰ Я зацікавив, я уст не розтуляю, бо ти вчинив це.

¹¹ Відверни геть від мене удар твій, - від замаху руки твоєї я пропадаю.

¹² Карою за провину ти направляєш людину; нищиш, неначе міль, те, що йому миле. Кожна людина - тільки подув.

¹³ Вислухай, Господи, мою молитву, нахили вухо до благання мого, не будь глухим на мої сльози. Бо я - приходень у тебе, як усі мої батьки - перехожий.

¹⁴ Відверни від мене твої очі, щоб я міг відіхнути перше, ніж піду, і більш мене не буде.

РОЗДІЛ: 40

Хору. Псалом. Давида.

² Надіявся, на Господа надіявся я твердо, і він нахилився до мене й вислухав моє благання.

³ І витягнув мене з погибельної ями, з багнистого болота, і поставив на скелю мої ноги, ствердивши мої кроки.

⁴ І вклав мені в уста нову пісню, хвалу нашому Богові. Багато хто побачить і буде шанувати, і вповати на Господа.

⁵ Блажен муж, який на Господа поклав своє довір'я, хто не пристає до зухвальців, ані до тих, що збочують у брехню.

⁶ Силу чудес учинив ти, Господи, мій Боже, провидінням твоїм над нами. Ніхто тобі не рівний. Я був би радий їх звістити й розповісти, та забагато їх, щоб їх перелічити.

⁷ Жертви й офіри ти не хочеш, вуха відкрив у мене. Ти всепалення й жертви за гріх не домагався.

⁸ Тоді сказав я: "Ось я приходжу; у сувої книги написано про мене:

⁹ Чинити твою волю, Боже мій, я радий, і твій закон у мене в серці."

¹⁰ Я оповів про справедливість на великій зборі, не затуляв я уст моїх, Господи, ти знаєш.

¹¹ Не заховав я в моїм серці твою справедливість; я розповів про твою вірність і твоє спасіння. Не затаїв твоєї ласки й вірності твоєї перед великим збором.

¹² Не зачиняй, о Господи, від мене твого серця; милість твоя і твоя вірність хай мене завжди зберігають.

¹³ Бо злидні мене без кінця обсіли, провини мої мене наздогнали, так що й дивитись вже не можу. Їх більш, ніж волосу на толові у мене, і серце моє зомліло.

¹⁴ Зволь, Господи, мене урятувати; о Господи, поспіши мені на допомогу!

¹⁵ Хай осоромляться й почервоніють усі ті, що на мою душу зазіхають, щоб її

погубити. Нехай назад відступлять і застидаються ті, що тішаться моїм нещастям!

¹⁶ Нехай збентежені вкриються стидом ті, що до мене кажуть: “Ага! Ага!”

¹⁷ Хай радуються й веселяться в тобі всі, що тебе шукають, і нехай завжди кажуть ті, кому люба твоя допомога: “Хай возвеличиться Господь!”

¹⁸ Я ж бідний та нужденний, але Господь дбає про мене. Ти - моя допомога і мій визволитель, Боже мій, не забарися!

РОЗДІЛ: 41

Хору. Псалом. Давида.

² Блажен, хто дбає про нужденного та вбогого; в лиху годину Господь його врятує.

³ Господь хоронитиме його й живитиме його, і зробить його на землі щасливим, і не видасть його в руки ворогам зажерливим.

⁴ Господь підтримає його, недужого, на ложі: увесь біль його відніме в його недужі.

⁵ Я мовив: “Господи, змилуйся надо мною! Вилікуй мою душу, бо згрішив перед тобою.”

⁶ Вороги мої розповідають проти мене лихі речі: “Коли помре він, і загине його ім'я?”

⁷ І хто навідатись приходить, марне виговорює; у серці своїм зло збирає і, вийшовши надвір, розголошує.

⁸ Усі мої ненависники перешіптуються вкупі проти мене, задумують зло на мене:

⁹ «Лиха біда вчепилася до нього! І де раз ліг, то більш уже не встане.»

¹⁰ Ба навіть друг мій, що я на нього покладався, що жививсь моїм хлібом, і той наставив п'яту на мене.

¹¹ Ти ж, Господи, змилуйся надо мною і підведи мене, і я відплачу їм.

¹² Тоді збагну, що мене любиш, як ворог мій не буде ликувати надо мною.

¹³ У невинності моєї будеш підпорою моєю і поставиш мене перед твоїм обличчям повіки.

¹⁴ Благословен Господь, Бог Ізраїля від віку й до віку! ' Нехай так буде! Нехай так буде!

РОЗДІЛ: 42

Хору. Маскіл. Синів Кораха.

² Як лань прагне до водних потоків так душа моя прагне до тебе, Боже.

³ Душа моя жадає Бога, Бога живого, - коли бо прийду й побачу обличчя Боже?

⁴ Сльози мої стали мені хлібом удень і вночі, коли день-у-день мені говорять: «Де Бог твій?»

⁵ Про це я згадую і душу виливаю над собою: як я йшов у громаді, йшов попереду них до дому Божого, посеред гуків радості й хвали, у гурті святковім.

⁶ Чом побиваєшся, душе моя, і тривожися у мені? Надійсь на Бога, бо я ще буду його прославляти, Спасителя обличчя мого і мого Бога.

⁷ Душа моя пригноблена в мені; тому я згадую тебе в землі Йордану і Хермону і з гори Міцар.

⁸ Безодня кличе до безодні під гуркіт твоїх водоспадів; усі твої буруни й хвилі хлинули на мене.

- ⁹ Удень хай Господь явить свою милість, вночі ж співатиму і славитиму Бога життя мого.
- ¹⁰ Кажу до Бога: «Скеле моя, чом мене забуваєш? Чому смутний ходжу я, ворогом прибитий?
- ¹¹ Кості тріщать у мене, а тут ще й вороги мої кепкують з мене, коли день-у-день до мене кажуть: Де ж Бог твій?»
- ¹² Чому пригноблена, душе моя, і тривожишся у мені? Надійсь на Бога, бо знову прославлятиму його, Спасителя обличчя мого та мого Бога.

РОЗДІЛ: 43

- О**бстань за мною, Боже; розсуди мою справу проти нечестивого народу; від чоловіка лукавого й несправедливого мене визволь.
- ² Бо ти, Боже, моя твердиня. Чому мене відкинув? Чому смутний ходжу я, ворогом прибитий?
- ³ Пошли світло твоє і твою правду: вони нехай мене ведуть заберуть на святу гору твою й до твоїх наметів.
- ⁴ І я прийду до жертовника Бога, до Бога радості й веселости моєї, і прославлятиму тебе на гуслах, Боже, мій Боже!
- ⁵ Чом побиваєшся, душе моя, і тривожишся в мені? Надійсь на Бога, бо я ще буду його прославляти Спасителя обличчя мого і мого Бога.

РОЗДІЛ: 44

Хору. Синів Кораха. Маскіл.

- ² Боже, на наші вуха ми чули, наші батьки нам розповіли про діло, що учинив єси за днів їхніх, днів давніх.
- ³ Ти, власною рукою вигнав народи, а їх насадив, порозбивав народи, а їх поширив.
- ⁴ Бо не мечем своїм вони зайняли землю, і не рамено їхнє дало їм перемогу, а твоя десниця і твоє рамено, і світло обличчя твого, бо ти їх уподобав.
- ⁵ Ти, царю мій, мій Боже, Яковові вирішував перемоги.
- ⁶ Тобою ми відбили наших супостатів, ім'ям твоїм ми розтоптали тих, що на нас повстали.
- ⁷ Я бо не покладавсь на лука мого, і не спас мене меч мій;
- ⁸ але ти врятував нас від наших ворогів і засоромив ненависників наших.
- ⁹ Богом ми день-у-день хвалились, і твоє ім'я ми завжди прославляли.
- ¹⁰ Тепер же ти нас відкинув і засоромив, і не виходиш із нашими військами.
- ¹¹ Ти завернув нас до втечі перед ворогом нашим, і наші ненависники нас пограбували.
- ¹² Ти віддав нас, мов овець, на заріз, і між народи нас розвіяв.
- ¹³ Спродав єси народ твій за безцінь і не мав великого заробітку, їх продавши.
- ¹⁴ Віддав на посміховище нас сусідам нашим, на погорду й наругу тим, що навкруги нас.
- ¹⁵ Учинив єси нас поговором між людьми, народи над нами хитають головою.
- ¹⁶ Увесь час передо мною моя ганьба, і сором мені обличчя вкриває

- 17 від голосу ганьбителя й злоріки, від ворога й супостата.
- 18 Усе це на нас нагрянуло, хоч ми тебе й не забули, і не спроневірилися союзів твоєму,
- 19 і не відвернулося серце наше, і не зійшли з твоєї стежки стопи наші,
- 20 коли ти розтер нас на місці шакалів і вкрив нас тінню смерті.
- 21 Коли б ми забули ім'я нашого Бога і простягали руки наші до чужого бога,
- 22 то чи Бог про це не дізнався б? Таж він знає таємниці серця.
- 23 Тажчерез тебе нас убивають повсякчасно і, як овець, що на заріз, нас уважають.
- 24 Устань! Чому спиш, Господи? Прокинься! Не відкидай навіки!
- 25 Чому обличчя твоє ховаєш, забуваєш наше горе й гніт наш?
- 26 Душа бо наша у поросі простерта, до землі прилип живіт наш.
- 27 Устань нам на допомогу і визволь нас твого милосердя ради.

РОЗДІЛ: 45

Хору. На мелодію «Лілея». Синів Кораха. Маскіл. Пісня любови.

- 2 Із мого серця гарне слово ллється; я мовлю: Цареві моя пісня! Язик мій - тростинка скорописця.
- 3 Найкращий ти на вроду між людськими синами, краса розлита на устах у тебе; тому то Бог благословив тебе повіки.
- 4 Опережи твій стан мечем, витязю, твоєю славою і красою!
- 5 Щасливо їдь верхи за вірність і за правду, і хай навчить тебе преславних діл твоя десниця.
- 6 Стріли твої гострі, народи коряться тобі, і царських ворогів серце вмліває.
- 7 Престол твій, Боже, по віки вічні; берло правоти - берло царства твого.
- 8 Ти любиш справедливість і ненавидиш беззаконня: тому помазав тебе Бог, Бог твій, миром радости над друзями твоїми.
- 9 Миром, алое та касією пахнуть твої шати; з палаців із слонової кости струни тебе звеселяють.
- 10 Царські дочки - тобі назустріч, праворуч тебе стоїть цариця в золоті офірським.
- 11 Слухай, дочко, глянь, прихили твоє вухо і забудь народ твій і дім батька твого.
- 12 І цар жадатиме краси твоєї, бо він - твій пан, і йому кланяйся.
- 13 І дочка тирська з дарами приходить; твоєї ласки запобігають багатирі народу.
- 14 Уся прибрана пишно входить царівна, золотом ткані її шати.
- 15 У різнобарвно гаптованих шатах, ведуть її до царя; за нею йдуть дівичі, її другині проводять її.
- 16 Серед веселощів і радости їх уводять, і вони входять у царський палац.
- 17 Замість твоїх батьків будуть твої діти; по всій землі ти зробиш їх князями.
- 18 Я буду згадувати твоє ім'я від роду і до роду тим прославлятимуть тебе народи по віки вічні.

РОЗДІЛ: 46

Хору. Синів Кораха. На мелодію «Дівиці». Пісня.

- ² Бог нам прибіжище і сила; у нещастях з'явився з дужою допомогою.
- ³ Тим не злякаємось, хоч би й земля провалилась і гори захиталися серед моря.
- ⁴ Нехай ревуть, бушують його води, хай дрижать гори від його обурення. (Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.)
- ⁵ Ріка, - її відноги звеселяють місто Боже, святі Всевишнього чертоги.
- ⁶ Бог серед нього, воно не похитнеться; Бог йому допоможе перед світанком.
- ⁷ Захвилювалися народи, царства захитались; Господь заgrimів громом, земля задрижала.
- ⁸ Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.
- ⁹ Ходіте, гляньте на діла Господні, які страхітливі речі він учинив на землі.
- ¹⁰ Він, що припиняє війни по край землі, що ломить лука й торощить списи, і щити вогнем палить.
- ¹¹ Вгамуйтеся і пізнайте, що я - Бог, що я вознісся на землі між народами.
- ¹² Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.

РОЗДІЛ: 47

Хору. Сипів Кораха. Псалом.

- ² Усі народи, заплещіте в долоні; радісним голосом ликуйте для Господа!
- ³ Бо Господь - Всевишній, страшний, великий цар він на всю землю.
- ⁴ Він підбиває людей нам, і народи нам під ноги.
- ⁵ Він вибирає нам спадщину нашу, славу Якова, улюбленого свого.
- ⁶ Вознісся Бог під оклики веселі, Господь - під голос сурми.
- ⁷ Співайте Господеві псалми, співайте; співайте нашому цареві, співайте!
- ⁸ Бо цар усієї землі - Бог, співайте якнайкраще.
- ⁹ Бог над народами царює, Бог сидить на своїм святім престолі.
- ¹⁰ Зібралися князі народів з народом Бога Авраама, бо Богові належать земні захисники. Він вознісся велично.

РОЗДІЛ: 48

Псалом. Синів Кораха.

- ² Великий Господь і хвальний вельми у місті нашого Бога.
- ³ Його свята гора, горб прекрасний - землі усієї радість. Гора Сіон, крайня північ, великого царя місто;
- ⁴ Бог у його палатах явив себе твердинею.
- ⁵ Ось бо царі зібрались, насунули всі разом.
- ⁶ Ледве побачили, то й поторопіли, - збентежились, розбіглись.
- ⁷ Страх їх обняв там, немов біль породіллі
- ⁸ або східній вітер, який ти посилаєш, щоб торощив кораблі таршішські.
- ⁹ Так, як ми чули, так і побачили у місті Господа сил, у місті нашого Бога: Бог укріплює його повіки.

- ¹⁰ Роздумуєм, о Боже, про твоє милосердя посеред храму твого.
- ¹¹ Твоя хвала, як твоє ім'я, о Боже, - аж по край землі. Справедливості повна твоя десниця.
- ¹² Хай веселиться Сіон-гора, хай радуються міста Юди через суди твої.
- ¹³ Обійдіть Сіон навколо й оточіть його, полічіть його башти.
- ¹⁴ Огляньте добре його передмур'я, оббіжіть його палаци, щоб розповісти прийдешньому поколінню,
- ¹⁵ що то Господь - наш Бог по віки вічні. Він нас вестиме.

РОЗДІЛ: 49

Хору. Синів Кораха. Псалом.

- ² Слухайте це, усі народи, уважайте, всі мешканці світу:
- ³ і люди прості, і вельможні, разом багаті й бідні.
- ⁴ Уста мої казатимуть слова мудрі і думка серця мого - розумні речі.
- ⁵ Я нахилю до притчі моє вухо, відкрию мою загадку під гусла.
- ⁶ Чого б то мусів я боятися за лихої години, коли мене оточить несправедливість тих, які на мене засідають,
- ⁷ вповають на свої достатки, і хваляться своїм багатством превеликим?
- ⁸ Таж ніхто не може викупити себе самого, не може дати Богові ціну за себе.
- ⁹ Занадто дорогий бо його душі викуп, і вистачити він ніколи не може
- ¹⁰ так, щоб він жив повіки й не бачив могили ніколи.
- ¹¹ Бож бачить він, що мудрі умирають, однаково і дурень і безумний гинуть і свої багатства іншим залишають.
- ¹² Могили - домівки їх повік, їхні житла від роду й до роду, хоч вони й називають країни своїми іменами.
- ¹³ Таж людина в багатстві не звікує, подібна до скотини, яка гине.
- ¹⁴ Така дорога тих, що нерозумно на себе покладаються, і такий кінець тих, що милуються з свого щастя.
- ¹⁵ Ведуть їх, як отару, до Шеолу; смерть пасе їх, і справедливі панують над ними. Скоро їхня постать зникне, - Шеол домівкою їм буде.
- ¹⁶ Але Бог визволить мою душу з руки Шеолу, він мене прийме до себе.
- ¹⁷ Не лякайся, як хто розбагатіє, коли побільшиться пишність його дому.
- ¹⁸ Бо, як помре, нічого не візьме з собою; багатство його з ним не зійде.
- ¹⁹ Хоч він і благословляв себе за життя свого. - хвалитимуть тебе, що дбав за себе,-
- ²⁰ та все ж таки він піде до роду батьків своїх, що не побачать світла вже ніколи.
- ²¹ Чоловік, що живе в багатстві нерозумно, подібний до скотини, яка гине.

РОЗДІЛ: 50

Асафа.

- ² З Сіону, досконалої краси, з'явився Бог у сяйві;
- ³ прийшов наш Бог і не буде мовчати Вогонь перед ним пожирас, навкруги ж нього бушує сильно буря.

- ⁴ Він кличе згори небо й землю на суд народу свого:
- ⁵ «Зберіть мені моїх побожних, які над жертвою союз зо мною учинили.»
- ⁶ І небеса звістять його справедливість, бо сам Бог - дійсний суддя.
- ⁷ «Слухай, народе мій, я буду говорити; Ізраїлю, я свідчитиму проти тебе: Я Бог, твій Бог.
- ⁸ Я не за жертви твої буду тобі докоряти. бо всепалення твої передо мною завжди.
- ⁹ Не прийму я теляти з дому твого, ані козлів із твоєї кошари,
- ¹⁰ моя бо вся звірина у лісі, і тисячі тварин на моїх горах.
- ¹¹ Я знаю все небесне птаство, і що метушиться в полі, мені відоме.
- ¹² Як зголоднію, не скажу тобі того; бо мій усесвіт і те, що його сповнює.
- ¹³ Чи ж то я їстиму биків м'ясо, чи кров козячу буду пити?
- ¹⁴ Жертвуй Богові хвалу і віддай Всевишньому твої обіти.
- ¹⁵ І клич до мене за лихої години, я визволю тебе, і ти мене прославиш!»
- ¹⁶ До грішника ж Бог каже: «І чого бо ти говориш про мої закони і союз мій у тебе з уст не сходить, -
- ¹⁷ ти, що науку ненавидиш і слова мої геть кинув позад себе?
- ¹⁸ Як бачив злодія, то приятелював із ним з перелюбцями водився.
- ¹⁹ Губами твоїми пускався на лихе, а язик твій кує підступ.
- ²⁰ Сідав і говорив на брата свого, на сина матері своєї пускав неславу.
- ²¹ Таке ти коїш, а я б мав мовчати? Гадаєш, що я такий, як ти? Я докорю тобі, появлю це тобі перед очі.
- ²² Збагніть це добре, ви, що забули Бога, щоб я не вхопив, так що нікому й було б рятувати.
- ²³ Хто жертвує хвалу, той мене прославляє; і хто по правді ходить, тому явлю я спасіння Боже.»

РОЗДІЛ: 51

Хору. Псалом. Давида,

- ² увійшов пророк Натан до нього, після того, як був він з Ветсавією.
- ³ Помилуй м'я, Боже, з милости твоєї; з великого милосердя твого зітри мої провини.
- ⁴ Обмий мене повнотою від вини моєї, очисти мене від гріха мого.
- ⁵ Провини бо мої я знаю, і гріх мій завжди передо мною.
- ⁶ Тобі, тобі єдиному, згрішив я, і зло на очах твоїх учинив я, щоб ти у вирок твоїм був оправданий і правий, коли будеш судити.
- ⁷ Я ж у беззаконні народився, й у гріху зачала мене моя мати.
- ⁸ Ти любиш правду в серці і в глибині душі мудрости мене навчаєш.
- ⁹ Окропи мене іссопом, і я буду чистий, обмий мене, і я над сніг буду біліший.
- ¹⁰ Дай мені відчути радість і веселість, нехай радіють кості, які ти покрушив.
- ¹¹ Відверни лице твоє від гріхів моїх і зітри усі мої провини.
- ¹² Серце чисте створи мені, а Боже, і дух потужний віднови в нутрі моїм.
- ¹³ Не відкидай мене від обличчя твого, духа твого святого не відбирай від мене.
- ¹⁴ Поверни мені радість спасіння твого і зміцни мене духом благородним,
- ¹⁵ щоб доріг твоїх навчив я беззаконних, і грішники щоб навернулися до тебе.

- ¹⁶ Визволь мене від кровопролиття, Боже, Боже мій, Спасе, і язик мій буде радуватись твоїм милосердям.
- ¹⁷ Господи, відчини губи мої, і уста мої возвістять хвалу твою.
- ¹⁸ Ти бо не любиш жертви, і всепалення, коли б я й дав, ти не хочеш.
- ¹⁹ Жертви Богові - дух сокрушений: серцем сокрушеним і смиренным ти, Боже, не нехтуєш.
- ²⁰ Щасти Сіонові, о Боже, твоєю благою волею, і відбудуй єрусалимські мури.
- ²¹ Тоді приймеш прихильно законні жертви, приноси́ни й всепальні жертви; тоді принесуть телят на твій жертовник.

РОЗДІЛ: 52

Хору. Маскіл. Давида,

- ² прийшов був едомій Доег і звістив Саулові, кажучи до нього: «Давид прийшов у дім Авімелеха.»
- ³ Чого ти злобою хвалишся, о витязю безславний?
- ⁴ Ввесь час ти мислиш про погибель; язик твій - немов гостра бритва, майстер облуди.
- ⁵ Ти любиш зло більш, ніж добро, брехню більше, ніж правду.
- ⁶ Погибельні лише любиш речі, язика лукавий.
- ⁷ Тому і Бог знищить тебе, знівечить тебе навіки; вирве тебе з намету і викоринить тебе з землі живих.
- ⁸ Побачать праведники й настрашаться і будуть сміятись із нього:
- ⁹ «Ось чоловік, що не мав Бога за свою твердиню, що покладався на своє багатство превелике, своїми лиходійствами був сильний.»
- ¹⁰ Я ж - мов те буйне дерево оливне в домі Божім; надіюсь на ласку Божу повік-віки,
- ¹¹ Я прославлятиму тебе повіки, за те, що вчинив єси, і возвіщатиму ім'я твоє, - воно бо добре, - перед вірними твоїми.

РОЗДІЛ: 53

Хору. На мелодію «Махлат». Маскіл. Давида.

- ² Безумний каже в своїм серці: «Немає Бога.» Зіпсувалися, мерзоту коять, нема нікого, хто добро чинив би.
- ³ Бог з неба поглядає на синів людських, щоб подивитись, чи є розумний, що шукає Бога.
- ⁴ Усі загалом відвернулися, зледащили; нема нікого, хто добро чинив би, нема ані одного.
- ⁵ Невже не схаменуться усі ті лиходії, що поїдають мій народ, начебто хліб їли? Вони не призивають Бога.
- ⁶ Тим і настрашилися страхом, де страху не було; бо Бог розсипав кості тих, що облогою стали проти тебе. Сором укритв їх, Бог бо їх відкинув.
- ⁷ Коли б то вже прийшло з Сіону Ізраїля спасіння! Коли Бог поверне долю люду свого, зрадіє Яків, утішиться Ізраїль.

РОЗДІЛ: 54

Хору. На струнах. Маскіл. Давида,

- ² прийшли зіфії і сказали Саулові: «Хіба Давид ке ховається між нами?»
- ³ Боже, ім'ям твоїм спаси мене і силою твоєю розсуди мою справу.
- ⁴ Боже, почуй мою молитву. вислухай слова уст моїх.
- ⁵ Бо горді піднялись на мене, і насильники на мою душу зазіхають, вони не мають Бога перед собою.
- ⁶ Та ось Бог - допомога мені; Господь - опорою життя мого.
- ⁷ Оберни лихо на моїх супостатів, знищ їх по твоїй правді.
- ⁸ Охоче принесу я тобі жертву, прославлю твоє ім'я, Господи, бо воно добре!
- ⁹ Бо визволив єси мене від усякої турботи, отож і споглядають очі мої на ворогів моїх.

РОЗДІЛ: 55

Хору. На струнах. Маскіл. Давида.

- ² Вислухай, Боже, мою молитву, і не ховайся від благання мого.
- ³ Прислухайся і вислухай мене. Я мучуся у моїм болі й хвилююся ворожим гуком,
- ⁴ грішника криком, бо вони наносять мені лихо, і в гніві зо мною ворогують.
- ⁵ Серце моє тремтить у мені, і страхи смертні налягли на мене.
- ⁶ Страх і тремтіння надійшли на мене і жах оточив мене навколо.
- ⁷ І я кажу: Коли б то у мене крила, як у голубки. я полетів би і відпочив би.
- ⁸ Ось я полинув би далеко, осівся б у пустині.
- ⁹ Шукав би собі захисту притьмом від буревію та від тучі.
- ¹⁰ Знищ, Господи, розділи їхні язики, бо я бачу насильство й розбрат у місті.
- ¹¹ Удень і вночі на мурах вони його обходять, несправедливість і кривда серед нього.
- ¹² Загуба серед нього, з його майдану не сходять гніт і лукавство.
- ¹³ Якби то ворог глузував із мене, я - стерпів би; якби мій ненависник та повстав на мене, від нього я сховався б.
- ¹⁴ А то ти, чоловіче, моя рівня, друг мій і мій знайомий,
- ¹⁵ з котрим ми собі разом любо розмовляли, до дому Божого ходили собі у святковому гуртку.
- ¹⁶ Хай смерть поб'є їх! Нехай зійдуть живими до Шеолу! -бо лиш підлота у їхніх домах і посеред них.
- ¹⁷ Я ж візв до Бога, і Господь мене врятує.
- ¹⁸ Увечорі й уранці і опівдні я квилитиму й стогнатиму, і мій голос він почує.
- ¹⁹ Він визволить у мирі мою душу від тих, що на мене роблять засідки: бо їх багато проти мене.
- ²⁰ Почує Бог і упокорить їх, Бог, що живе одвіку; нема бо каяття у них, вони бо не бояться Бога.
- ²¹ Кожен підносить свої руки на своїх же друзів, Порушує свою умову.
- ²² Масніші від сметани його губи, серце ж його завжди готове до бійки. Слова його ніжніші від оливи, але вони - мечі вийняті з піхви.
- ²³ Залиши на Господа твою турботу, і він тебе підтримає: повіки не допустить, щоб

справедливий захитався.

²⁴ І ти, о Боже, зведеш у яму тління їх. Кровожерні та лукаві не доживуть до половини віку свого; я ж, Господи, надіюся на тебе.

РОЗДІЛ: 56

Хору. На мелодію «Йонат елем рехокім». Давида. Міхтам. Коли філістимляни схопили його в Гаті.

² Помилуй мене, Боже, бо мене напастують, день-у-день воюють проти мене й утискають.

³ День-у-день лютують мої противники багато бо тих, що йдуть боєм на мене.

⁴ Коли ж страх мене огорне, на тебе уповаю!

⁵ На Бога, слово котрого славлю, на Бога уповаю, не страхаюся: що може заподіяти мені людина?

⁶ Увесь день мене обмовляють, усі думки їхні мені на лихо.

⁷ Збираються, засівши, за кроками моїми назирають, на душу мою так і чигають.

⁸ За беззаконня їхні воздай їм; у гніві розбий народи, Боже.

⁹ Мої скитання тобі відомі, сльози мої збери в бурдюк твій: чи ж не записані вони у твоїй книзі?

¹⁰ Тоді вороги мої назад відступлять, як тільки я візву до тебе. Знаю напевне, що Бог зо мною.

¹¹ У Бозі я слово прославляю, в Господі прославлю слово.

¹² На Бога уповаю не боюся; що ж може заподіяти мені людина?

¹³ Обітниці, що зробив я тобі, тяжать на мені, віддам тобі похвальну жертву.

¹⁴ Бо спас єси життя моє від смерти, та й ноги мої, щоб я не спотикнувся, щоб перед Богом міг ходити у світлі живих.

РОЗДІЛ: 57

Хору. На мелодію «Це руйнуй». Давида. Міхтам. Коли він утік від Саула до печері.

² Помилуй мене, Боже, помилуй; до тебе душа моя прибігає. У тінь твоїх крил прибігаю, поки не мине лихо.

³ До Бога Всевишнього взиваю, до Бога, що чинить мені благо, -

⁴ нехай пошле з неба й мене врятує, нехай осоромить тих, що мене зневажають; нехай пошле Бог свою ласку й правду.

⁵ Я лежу серед левів, що пожирають синів людських. Зуби їхні - списи й стріли; язик - меч гострий.

⁶ Знесись над небесами, Боже; по всій землі хай буде твоя слава!

⁷ Наставили тенета на мої кроки, гнітили мою душу, копали яму передо мною: самі нехай упадуть до неї.

⁸ Бадьорим стало моє серце, Боже, бадьоре моє серце; буду співати й на гарфі вигравати.

⁹ Проснись, душе моя! Просніться, гарфо й гусли! Я розбуджу світанок.

- ¹⁰ Я між людьми, о Господи, буду тебе хвалити і між народами буду тобі співати;
¹¹ велика бо, як небо, твоя ласка, і аж до хмар сягає твоя вірність.
¹² Знесись над небесами, Боже; по всій землі хай буде твоя слава!

РОЗДІЛ: 58

Хору. На мелодію «Не руйнуй!» Давида. Міхтам.

- ² Чи ви по правді творите суд вельможі? Чи справедливо судите, о сини людські?
³ Таж ви у серці творите несправедливість ви на землі наготовляєте насильства рук ваших.
⁴ Збилися з дороги нечестиві вже від материнського лона, від утроби неньки пішли неправдомовні манівцями.
⁵ Отрута у них, немов отрута змія, неначе гаспида глухого, що затуляє вуха,
⁶ щоб голосу не чути заклиначів, чарівника - знавця чарів.
⁷ Розторощи, о Боже, їхні зуби у них у пельці; ікли левенят, Господи, вирви.
⁸ Хай щезнуть, мов вода розлита; як пускають стріли, хай тупими стануть.
⁹ Хай зникнуть, мов слимак, що зслизає; як викидень жінки, що не бачив сонця.
¹⁰ Раніш ніж забувають, як ті будяки і глоди, хай їх - зелених чи сухих - розмете буря.
¹¹ Зрадіє праведник, коли побачить відплату, скупає свої ноги в крові беззаконних
¹² І скажуть люди: «Справді для праведника є нагорода, справді є Бог, що на землі судить.»

РОЗДІЛ: 59

Хору. На мелодію «Не руйнуй». Давида. Міхтам, коли Саул послав стерегти дім, щоб його вбити.

- ² Визволь мене від ворогів моїх, мій Боже! Оборони мене від тих, що повстають на мене.
³ Визволь мене від тих, що чинять беззаконня, і спаси мене від душогубів.
⁴ Вони бо на життя моє чигають, змовляються на мене сильні. Нема ні гріха в мені, о Господи, ані провини;
⁵ без усякої вини моєї збігаються, готуються на мене, устань мені назустріч і подивися!
⁶ Та ти, Господи сил, Бог Ізраїля! Встань на кару всіх народів, не пощади ні одного з віроломних.
⁷ Увечорі повертаються назад, немов пси виють, і бігають навкруги містом.
⁸ Ось вони розпустили уста свої, мечі в губах їхніх: «Хто там почує?»
⁹ Але ти, Господи, з них смієшся, висміюєш усіх поган.
¹⁰ Сило моя! Тебе я пильнуватиму, бо ти моя безпека, Боже.
¹¹ Мій Бог, - моє милосердя! Хай Бог прийде мені назустріч, хай дасть мені натішитись над ворогами моїми.
¹² Побий їх, Боже, щоб не ввели у гріх народ мій. Присилуй блукати їх, у твоїй силі провали їх, Господи, щите наш.
¹³ Що слово з уст їхніх - то гріх губ їхніх; нехай спіймаються гординею своєю,

прокляттям і брехнею, що розповідають.

14 Погуби в обуренні, погуби, щоб більше не було їх. щоб знали, що Бог Яковом править аж по землі край.

15 Увечорі повертаються назад, немов пси виють і бігають навкруги містом.

16 Бродять шукаючи, що їсти, і коли не наситяться, то виють.

17 А я співатиму про твою силу, і веселитимусь уранці твоїм милосердям; бо ти став захистом для мене, прибіжищем у скрутку для мене днину.

18 О моя сило! Тобі псалом співатиму, бо ти, Боже, - мій захист. Мій Бог - моє милосердя!

РОЗДІЛ: 60

Хору. На мелодію «Лілея закону». Міштам. Давида. Для вивчення.

2 він рушив був на Арам-Нагараїм, і на Арам-Цову й як Йоав, повернувшись, розгромив Едома у Солянній Долині: 12 000 чоловік.

3 Боже ти нас відкинув, ти розбив нас, розгнівався; постав нас знову на ноги!

4 Ти потряс землю, розколов її; зціли її щілини вона бо захиталась.

5 Ти дав народові твоєму зазнати гіркої долі, вином, що забиває памороки, напоїв нас.

6 Тим. що тебе бояться, дав ти знамено, щоб могли втекти від лука.

7 Щоб твої улюблені спаслися, допоможи десницею твоєю і вислухай нас.

8 Бог мовив у своїй святині: «Возрадуюся, розділю Сихем, розмірю Суккот-долину.

9 Мій Гілеад, мій Манассія, і Ефраїм - шолом голови моєї, Юда - моє берло.

10 Моав - мій умивальний посуд; на Едома сандалом моїм кину, над Філістимлянською землею я возликую.»

11 Хто приведе мене до города твердині? Хто приведе мене аж до Едому?

12 Чи ж не ти, Боже, що відкинув нас, і що не виходиш, Боже, з нашими військами?

13 Пошли нам допомогу на гнобителя, бо марна людська допомога.

14 З Богом учинимо ми подвиг, - він наших гнобителів розтопче.

РОЗДІЛ: 61

Хору. На струпах. Давида.

2 Почуй, Боже, моє благання, вислухай молитву мою!

3 З кінців землі взиваю я до тебе, коли умліває моє серце. Ти піднесеш мене на скелю, занадто круту для мене,

4 бо ти - моє прибіжище, і міцна вежа проти ворога.

5 Якби то я міг жити вічно в твоїм наметі, під крил твоїх покровом знайти захист!

6 Бо ти, о Боже, вислухав мої обіти; дав мені спадщину тих, що шанують твоє ім'я.

7 Додай днів до днів цареві, літа його - неначе віки вічні.

8 Хай сидить вічно перед Богом, ласку пошли йому й правду, щоб його зберігали.

9 Тоді співатиму ім'я твоє повіки, виконуватиму день-у-день мої обіти.

РОЗДІЛ: 62

Хору. Для Ідутуна. Псалом. Давида.

- ² Лише у Бозі душа моя має спочинок, в ньому моє спасіння.
- ³ Тільки він моє спасіння й моя скеля, мій захист: не захитаюсь ані трохи.
- ⁴ Доки ви будете на чоловіка нападати усі вкупі його валити, неначе мур похилений, неначе огорожу, що валиться?
- ⁵ Вони тільки й гадають, як би мене з висоти зіпхнути; вони люблять брехні. Устами своїми благословляють, а в серці проклинають.
- ⁶ Лише у Бозі спочивай, душе моя у ньому бо моя надія.
- ⁷ Лиш він моя скеля й моє спасіння, мій захист, - я не захитаюсь.
- ⁸ У Бозі моє спасіння й моя слава, міцна моя скеля; прибіжище моє у Бозі.
- ⁹ Звіряйтеся на нього повсякчас, народи, виливайте перед ним серця ваші! Бог - нам пристановище.
- ¹⁰ Лиш подув - людські діти, брехня - сини вельможних; вони на вазі йдуть угору, легші від пари усі разом.
- ¹¹ Не надійтеся на здирство, і грабунком марно не вихваляйтесь; коли зростає багатство, не прив'язуйтеся до нього серцем.
- ¹² Одне сказав Бог, оці дві речі чув я: що сила Богові належить
- ¹³ і що у тебе, Господи, милість; бо ти воздаєш кожному згідно з його ділами.

РОЗДІЛ: 63

Псалом, Давида, коли він перебував у пустині Юдейській.

- ² Боже, ти Бог мій! Тебе шукаю пильно. Тебе душа моя прагне, тебе бажає тіло моє в землі сухій, спраглий і безводній.
- ³ Отак і я у святині тебе виглядаю, - побачити силу твою й твою славу.
- ⁴ Твоя бо милість ліпша від життя, уста мої славитимуть тебе.
- ⁵ Отак буду тебе хвалити поки життя мого, у твоїм імені здійматиму мої руки.
- ⁶ Душа моя насититься, немов туком та оливою уста мої веселим голосом хвалитимуть тебе.
- ⁷ Коли згадаю на моїй постелі тебе, під час нічних чувань розмишлятиму про тебе.
- ⁸ Бо ти прийшов мені на допомогу, і в тіні крил твоїх я ликуватиму.
- ⁹ Душа моя до тебе лине, мене підтримує твоя десниця.
- ¹⁰ Ті ж, які чигають на мою душу, зійдуть у безодні підземні.
- ¹¹ Їх віддадуть мечеві на поталу, вони шакалів здобиччю стануть.
- ¹² А цар возвеселиться у Бозі, хвалитиметься кожен, хто ним клянеться, уста бо тих, що неправду кажуть, будуть закриті.

РОЗДІЛ: 64

Хору. Псалом. Давида.

- ² Боже, почуй мій голос, коли я скаржусь; від страху перед ворогом бережи моє життя.
- ³ Сховай мене від змови лиходіїв, від невгамованої юрби злочинців,
- ⁴ що гострять, немов меч, язик свій, немов стрілу, пускають гірке слово,

- ⁵ щоб у безвинного із закутка стріляти. Стріляють несподівано на нього й не бояться.
- ⁶ Цупко тримаються своїх злих намірів, радяться, як би таємно розставити тенета; кажуть: «Хто нас побачить?»
- ⁷ Вигадують лихе, продумані замисли приховують, а нутро кожного й серце бездонне.
- ⁸ Та Бог стрілу на них пускає, і вони притьмом ранами вкриті,
- ⁹ і власний їхній язик їм готує погибель; хто на них тільки погляне, - похитує головою.
- ¹⁰ І всі бачать те й звістують діла Божі, і над його вчинками розважають.
- ¹¹ Радіє праведний у Господі, до нього прибігає; всі праві серцем веселяться.

РОЗДІЛ: 65

Хору. Псалом. Давида. Пісня.

- ² Тобі належить хвала, Боже, на Сіоні, і будуть виконані тобі обіти.
- ³ До тебе, що вислухуєш молитву, кожний смертний прийде
- ⁴ із-за гріхів. На нас тяжіють провини наші, ти їх прощаєш.
- ⁵ Блажен, кого ти вибереш і приймеш; він буде жити у твоїх дворищах. Коли б то ми наситились добром дому твого, святощами храму твого!
- ⁶ Предивно, ласкаво нас вислуховуєш, Спасителю наш, Боже, надіє усіх кінців землі і моря далекого.
- ⁷ Ти, що твоєю силою утвердив єси гори, потугою підперезавшись.
- ⁸ Ти, що приборкуєш ревіння моря, рев його бурунів, і народів галас.
- ⁹ Перед твоїми чудесами ті, що живуть на землі краях, наповнюються страхом; сповняєш радістю країни Сходу й Заходу.
- ¹⁰ Відвідуєш землю і її зрошуєш; збагачуєш її понад міру. Божий потік води повен, ти їм хліб готуєш. Отак її зготовляєш.
- ¹¹ Ти борозни її зрошуєш, рівняєш її скиби, зм'якшуєш її рясними дощами, благословиш її зело.
- ¹² Ти увінчав рік твоєю добротою, сліди твої точать сить.
- ¹³ І пасовиська у пустині зрошені водою, і оперізуються радістю пагорби.
- ¹⁴ Луки вкривають отари, долини поростають збіжжям; усе весело вигукує й співає.

РОЗДІЛ: 66

Хору. Пісня. Псалом.

- ² Співайте славу імени його, воздайте йому хвалу преславну.
- ³ Скажіте Богові: «Які твої діла предивні! Задля великої твоєї сили підлещуються до тебе твої вороги.
- ⁴ Уся земля нехай поклониться тобі, псалми нехай тобі співає, оспівує твоє ім'я у псалмах.»
- ⁵ Прийдіте й погляньте на вчинки Божі: діла його предивні над людськими синами!
- ⁶ Він обернув у сушу море; вони ріку перейшли пішки: тим то й радіймо у ньому!
- ⁷ Потугою своєю він повік володарює; очі його за народами наглядають: ворохобники хай не бунтуються!

- ⁸ Благословіть, народи, нашого Бога, і возвістять всхвальну його славу.
- ⁹ Він зберіг життя душі нашій, не дав, щоб похитнулися ноги наші.
- ¹⁰ Бо ти нас випробував, Боже; перетопив нас, як перетоплюється срібло.
- ¹¹ Завів нас у тенета, поклав тяжкий тягар на наші плечі.
- ¹² Ти допустив, щоб люди їздили нам по головах, - ми перейшли вогонь і воду, але ти вивів нас на простір.
- ¹³ Увійду з усепаленнями в дім твій, виконаю тобі мої обіти,
- ¹⁴ що прорекли мої уста, що губи мої обіцяли, коли було мені скрутно.
- ¹⁵ Я принесу тобі всепальні жертви з овець тучних, разом із баранячою ситтю, пожертвую волів з козлами.
- ¹⁶ Прийдіть, послушайте, усі, що боїтеся Бога; я розповім, що він душі моїй учинив.
- ¹⁷ До нього я візвав устами і звеличав його моїм язиком.
- ¹⁸ Якби я бачив у серці моїм беззаконня, Господь мій мене не почув би.
- ¹⁹ Та Бог почув, він вислухав голос мого моління.
- ²⁰ Благословен Бог, що не відкинув моєї молитви, і ласки своєї від мене.

РОЗДІЛ: 67

Хору. На струнах. Псалом. Пісня.

- ² Нехай Бог змилосердиться над нами й благословить нас; нехай засяє лице його над нами,
- ³ щоб знали на землі його дорогу, між усіма народами його спасіння.
- ⁴ Нехай народи тебе прославляють, Боже, хай прославляють тебе всі народи.
- ⁵ Нехай радіють племена й веселяться, ти бо правиш народами по правді і племенами на землі керуєш.
- ⁶ Нехай народи тебе прославляють, Боже, хай прославляють тебе всі народи.
- ⁷ Земля дала урожай свій, Бог благословив нас, Бог наш.
- ⁸ Хай Бог благословить нас, і хай усі краї землі його бояться!

РОЗДІЛ: 68

Хору. Давида. Псалом. Пісня.

- ² Устане Бог, і розсипляться вороги його, а ненависники його з-перед його обличчя розбіжуться.
- ³ Як дим щезає, так щезають, як віск від вогню тане, так гинуть грішники від обличчя Божого.
- ⁴ А праведники веселяться, радіють перед обличчям Божим, у radoщах торжествують.
- ⁵ Співайте Богові, славте ім'я його; рівняйте дорогу тому, що їде в колісниці пустиню, - Господь його ім'я, - і перед ним радійте.
- ⁶ Сиротам батько він і суддя удовам, Бог у святим своїм житлі.
- ⁷ Бог оселює покинутих у домі, виводить закутих до щастя-долі, лиш бунтарі живуть в сухій пустині.
- ⁸ Боже, коли ти йшов перед твоїм народом, коли ти переходив крізь пустиню,

- ⁹ земля тремтіла, небо топилось перед Богом, дрижав перед Богом Синай, Богом Ізраїля.
- ¹⁰ Щедрий дощ послав єси, о Боже, на твою спадщину і стомлене підсилив.
- ¹¹ Твоя отара наситилась на ній, ти приготував її у доброті твоїй Убогому, о Боже.
- ¹² Господь мовить слово, і радісних вісниць велика сила:
- ¹³ «Царі з військами втікають, утікають; а господиня ділить здобич.
- ¹⁴ Коли ви лежали собі посеред вівчарень, крила голубки були вкриті сріблом, а її пір'я - золотом жовтим.
- ¹⁵ Коли Всемогутній розганяв царів там, сніг випав на Цалмоні!»
- ¹⁶ Високі гори - Башан-гори, гори крутії - Башан-гори.
- ¹⁷ Чому, круті гори поглядаєте зависно на гору, де Богові вподобалося жити і де він повіки житиме?
- ¹⁸ Колісниць Божих - тьма: тисячі й ще раз тисячі; Господь сходить із Синаю до святині.
- ¹⁹ Зійшов єси на гору, забрав у неволю бранців, узяв собі людей у подарунок, навіть і тих, що противляться у Господа Бога жити.
- ²⁰ Благословен Господь день-у- день: Бог, наш Спаситель, несе наш тягар!
- ²¹ Бог наш - Бог спасіння, у Господа Бога - рятунок від смерти.
- ²² Бог безсумнівно розторощить голову своїх ворогів, косматий лоб того, хто закостенів у своїх злочинах.
- ²³ Сказав Господь: «Я приведу назад їх із Башану, я приведу назад їх з безодні моря»,-
- ²⁴ щоб ти полоскав свої ноги в крові, щоб язик твоїх собак мав від ворогів частку.
- ²⁵ Бачать твій вхід, о Боже, вхід Бога мого, царя мого - у святиню:
- ²⁶ співаки йдуть і попереду, ззаду музики, всередині дівчата, що на бубнах грають.
- ²⁷ «Благословіть Бога на зборах, ; Господа, о ви, Ізраїля нащадки!»
- ²⁸ Там Веніамин, наймолодший, перед веде, Юди князі, із своїми полками, князі Завулону, князі Нафталі.
- ²⁹ Покажи, Боже, твою силу, силу, о Боже, що для нас ти дієш!
- ³⁰ Ради храму твого, що в Єрусалимі, тобі царі принесуть дари.
- ³¹ Погрози звіреві, що в очереті, стаду волів з телятами народів! Нехай поклоняться із злитками срібла; народи розвій, що війни бажають.
- ³² Нехай прийдуть вельможі з Єгипту, хай Етіопія простягне руки свої до Бога.
- ³³ Царства землі, співайте Богові, славте Господа,
- ³⁴ що верхи їздить небесами, небесами одвічними! Ось він гримить голосом своїм сильним:
- ³⁵ «Визнайте силу Божу!» Над Ізраїлем його велич, а його потуга у хмарах.
- ³⁶ Страшний Бог у своїй святині, Бог Ізраїля; він дає народові потугу й силу. Благословен Бог!

РОЗДІЛ: 69

Хору. На мелодію «Лілеї». Давида.

² Спаси мене, о Боже, бо води сягають мені аж по горло.

³ Загруз я в глибокому болоті, й немає де стати. Увійшов я у глибокі води, й пориває мене бистрінь.

⁴ Від крику я знемігся; горло у мене пересохло; втомились мої очі, як я ждав на мого Бога.

⁵ Тих, що без причини мене ненавидять, більше, ніж волосу на голові у мене. Тих, що мене хочуть погубити - ворогів моїх брехливих - сила. Чи ж мушу я те віддати, чого я не загарбав?

⁶ Ти, Боже, знаєш мій нерозум, мої провини не сховані від тебе.

⁷ Не дай, щоб через мене осоромились ті, що надіються на тебе, Господи, Боже сил. Не дай, щоб через мене вкрилися ганьбою ті, що тебе шукають, Боже Ізраїля!

⁸ За тебе я терпів зневагу, ганьба лице моє вкрила.

⁹ Чужий я став і братам рідним; сторонній - синам матері моєї.

¹⁰ Бо ревність до твого дому мене з'їла, зневаги зневажаючих тебе на мене впали.

¹¹ Постом смирив я душу мою, але й те було мені на наругу.

¹² Верету надягнув я замість одежі, і притчею для них зробився.

¹³ Вони говорять проти мене, сівши при брамі, і виспівують ті, що вино жлуктають.

¹⁴ Але я молюся, Господи, до тебе, у сприятливий час. О Боже, вислухай мене у своїй доброті великій, твоїм спасінням певним.

¹⁵ Витягни мене з болота, щоб я не загрузнув; коли б то я урятувавсь від тих, що мене ненавидять, і від вод глибоких!

¹⁶ Водяна бистрінь хай не затопить мене глибінь хай мене не поглине, хай яма не затулить своєї пащі надо мною.

¹⁷ Вислухай мене, Господи, бо добра твоя ласка, обернись до мене з великого милосердя твого

¹⁸ і не ховай твого обличчя від слуги твого, бо я у скруті; вислухай мене притьмом

¹⁹ Наближся до душі моєї, визволь її; з огляду на ворогів моїх спаси мене!

²⁰ Ти знаєш мою ганьбу, мій сором і мою зневагу; усі гнобителі мої перед тобою.

²¹ Ганьба розбила моє серце, і я знемігся; я чекав милосердя, та його не було, і втішителів, - та не знайшов нікого.

²² Вони клали полин мені до страви, і в згазі моїй напували мене оцтом.

²³ Нехай їхній стіл стане петлею на них, і тоді, як вони в мирі, - сіттю.

²⁴ Нехай в очах їм потемніє, щоб не бачили, і крижі їхні нехай завжди трясуться.

²⁵ Вилий на них гнів твій, і нехай жар твого обурення їх огорне.

²⁶ Нехай запустіє їхня оселя і ніхто не мешкає в їхніх наметах.

²⁷ Вони бо того, що ти бив, гонили; розповідають про біль тих, що ти їх поранив.

²⁸ Додай вину до їхньої вини, нехай не ввійдуть у твою справедливість.

²⁹ Нехай із книги живих стерті будуть, і хай не будуть записані з праведними.

³⁰ Я ж бідний і страждаю; спасіння твоє, Боже, хай піднесе мене високо.

³¹ Я прославлятиму ім'я Боже в пісні й із подякою його величатиму.

³² І це буде миліше Господеві, ніж віл або бичок з рогами й ратицями.

³³ Побачать те покірні й звеселяться. Хай живе серце ваше. Ви, що шукаєте Бога.

³⁴ Бо Господь вислухає нещасних, і в'язнями своїми не погордує.

- ³⁵ Нехай земля й небо його хвалять, моря й усе, що в них кишить.
- ³⁶ Бо Бог Сіон врятує і відбудує міста Юди, і вони житимуть там, і ними заволдіють.
- ³⁷ Потомство слуг його візьме його у спадщину, і ті, що люблять Бога, житимуть у ньому.

РОЗДІЛ: 70

Хору. Давида. На спомин.

- ² О Боже, рятуй мене, о Господи, мені на допомогу поспішися!
- ³ Хай осоромляться й почервоніють ті, що на моє життя чигають; нехай назад відступлять і застидаються ті, що тішаються моїм нещастям.
- ⁴ Нехай повернуться назад, стидом прибиті, ті, що до мене: «Ага! Ага!» кажуть.
- ⁵ Хай радуються й веселяться в тобі всі, що тебе шукають, і завжди кажуть: «Хай возвеличиться Господь!» - тії, що люблять твою допомогу.
- ⁶ Я ж бідний та нужденний; о Боже, поспіши до мене! Ти - моя поміч й мій визволитель; о Господи, не забарися!

РОЗДІЛ: 71

До тебе, Господи, я прибігаю; не дай осоромитися повіки.

- ² У твоїй справедливості вирятуй мене і визволь; прихили до мене твоє вухо і спаси мене.
- ³ Будь скелею пристановища для мене, твердинею міцною, щоб мене врятувати. Бо ти моя скеля й моя твердиня.
- ⁴ О Боже мій, спаси мене з рук без законних із жмені неправедника й гнобителя
- ⁵ Бо ти моя надія, Господи, - Господь моє уповання від юности моєї.
- ⁶ На тебе покладався я від материнського лона, вже від утроби матері моєї ти - мій покровитель ти - моя хвала завжди!
- ⁷ Для багатьох став я немов чудовиськом але ти - моя сила.
- ⁸ Уста мої повні хвали твоєї, твоєї слави - повсякденно.
- ⁹ Не відкидай мене, коли постаріюся, не покидай мене, коли зникне моя сила.
- ¹⁰ Бо вороги мої говорять проти мене; ті, що чигають на моє життя, змовляються купою
- ¹¹ кажучи: «Бог його покинув; гонять за ним і зловіть його, бо визволителя не має!»
- ¹² Боже, не віддаляйся від мене; Боже мій, поспіши мені на поміч!
- ¹³ Хай осоромляться, хай щезнуть противники душі моєї; нехай вкриє ганьба й зневага тих, що бажають зла мені.
- ¹⁴ А я завжди уповатиму, все більш і більш тебе хвалитиму.
- ¹⁵ Уста мої звіщатимуть твою справедливість, повсякденно - діла твого спасіння, не знаю бо числа їм.
- ¹⁶ Я розповім про твої могутні дії, о Господи, мій Боже! Я прославлятиму твою справедливість, тебе єдиного.
- ¹⁷ Боже! Ти вчив мене вже змалку, і досі я оповідаю про діла твої чудесні.
- ¹⁸ Аж до самої старости й сивини - не покидай мене, о Боже, поки не оповім про твоє рамено цьому роду, усім, що прийдуть, - про твою потугу

- ¹⁹ і про твою справедливість, Боже, що сягає аж до неба, Ти учинив діла великі: Боже, хто рівний тобі?
- ²⁰ Ти, що дав мені зазнати силу лихих злиднів, знову оживи мене і знову виведи мене наверх із земних безодень.
- ²¹ Збільши мою повагу, потіш мене знову.
- ²² І я буду тебе на гарфі прославляти, вірність твою, мій Боже; співатиму тобі, Святий Ізраїля, на гуслах!
- ²³ Уста мої возрадуються вельми, коли буду тобі співати, - душа моя, яку ти вирятував.
- ²⁴ Язик мій теж звіщатиме повсякденно твою справедливість, бо вкрилися соромом і почервоніли тії, що бажають мені лиха.

РОЗДІЛ: 72

- Б**оже, твій розсуд дай цареві, синові царя твою справедливість.
- ² Хай судить твій народ по праву, бідних твоїх по правді.
- ³ Хай гори принесуть народів мир, і горби - справедливість.
- ⁴ Нехай розсудить бідних з народу, спасе дітей убогих, гнобителя ж розтопче.
- ⁵ Тебе боятимуться поки сонця і поки місяця від роду й до роду.
- ⁶ Хай він, як дощ, зійде на покоси, як злива, що зрошує землю.
- ⁷ За його днів квітнучиме справедливість, а мир глибокий - аж доки місяця.
- ⁸ Він буде правити від моря аж до моря і від Ріки аж до кінців землі.
- ⁹ Перед ним схиляться його противники, а вороги його лизатимуть порох.
- ¹⁰ Царі Таршішу й островів принесуть дари, царі Шеви й Севи дадуть гостинці.
- ¹¹ Йому поклоняться всі царі, усі народи йому служитимуть.
- ¹² Він бо спасе вбогого, що кличе, і бідного, і того, що допомоги не має.
- ¹³ Над бідним він змилюється і над нужденним, і урятує душі бідних.
- ¹⁴ Він викупить їхні душі від гнету й насилля, і дорога буде їхня кров в очах у нього.
- ¹⁵ Нехай живе, й дадуть йому золота з Шеви, і будуть молитися за нього завжди і по всі дні його благословити.
- ¹⁶ На землі буде збіжжя удосталь; на верховинах гір шумітиме, неначе Ливан, колос, і зацвітуть, як на землі трава, по містах люди.
- ¹⁷ Ім'я його буде повік благословенне; аж поки сонця, ім'я його буде; в ньому благословляться усі земні народи, прославлятимуть його усі народи.
- ¹⁸ Благословен Господь, Бог Ізраїля, що творить чудеса - єдиний.
- ¹⁹ І благословенне його славне ім'я повіки, слава його нехай наповнить усю землю! Нехай так буде! Нехай так буде!
- ²⁰ Скінчені молитви Давида, сина Єссея.

РОЗДІЛ: 73

Асафа

- ² А в мене сливе захитались ноги, майже схибили мої кроки.
- ³ Бо я заздрих несправедливим, дивившись на щасливу долю грішних

- ⁴ Вони бо мук не знають, ціле й гладке в них тіло.
- ⁵ Вони не знають людських злиднів, і їх не б'ють, як простих людей.
- ⁶ Тому й гордість у них, немов нашійник, насильство їх, немов одежа, покриває.
- ⁷ Від жиру очі їхні наверх вилазять, а вигадки їхні так і переливаються з серця.
- ⁸ Вони глузують і говорять злісно, бундючно гнетом загрожують.
- ⁹ Уста свої спрямовують проти неба, своїм язиком по землі ширяють.
- ¹⁰ Отак за собою тягнуть народ мій і розкошують у достатках!
- ¹¹ І кажуть: «Як Бог може знати? Чи ж є знання у Всевишнього?»
- ¹² Ось вони, оті грішники, завжди безпечні, вони вбиваються в багатство.
- ¹³ Чи ж я даремне беріг чистим моє серце, невинності умивав мої руки?
- ¹⁴ Увесь день зносив побої, і докори - щоранку?
- ¹⁵ Якби я сам до себе мовив: «Так, як вони, я буду говорити», -то родові дітей твоїх був би я зрадник.
- ¹⁶ І почав я міркувати, щоб те збагнути, але важкий він був - той труд - для мене.
- ¹⁷ Аж поки не ввійшов я у святиню Божу, Не збагнув долю, що на них чекає.
- ¹⁸ Дійсно, ставиш їх на слизькому, валиш їх у руїну.
- ¹⁹ Як притьмом зійшли вони нінащо, зникли, пропали від жахливого страху!
- ²⁰ Неначе сном, коли хтось пробудився, так, уставши, Господи, ти їхньою подобою нехтуєш.
- ²¹ І серце в мене хвилювалось, нирки були пробиті в мені.
- ²² Я був дурний тоді і неук, немов тварина, був перед тобою.
- ²³ Але я завжди був з тобою: ти взяв мене за праву руку.
- ²⁴ Ти радою твоєю мене вестимеш, і потім приймеш мене у славу.
- ²⁵ Кого, крім тебе, мав я на небі? І коли я з тобою, нічого на землі не хочу.
- ²⁶ Тіло моє і моє серце знемагають; Бог - скеля мого серця і повіки моя доля.
- ²⁷ Бо ось загинуть ті, що віддаляються від тебе. Ти нищиш кожного, що блудить геть від тебе.
- ²⁸ А мені благо - близько Бога бути і покладати моє прибіжище в Господі Бозі, щоб розповісти про всі діла його.

РОЗДІЛ: 74

Асафа.

- ² Згадай Твою громаду, яку ти придбав собі віддавна, щоб була коліном, яке відкупив собі в посілість гору Сіон, на котрій ти осівся.
- ³ Зійди твоїми стопами на руїни відвічні; усе в святині зруйнував ворог.
- ⁴ Зарикали противники твої посеред твоїх зборів, поставили там власні стяги як знамено перемоги.
- ⁵ Неначе той, що в гущавині сокирою махає,
- ⁶ вони сокирою й молотом на заставки їхні двері забивають.
- ⁷ Твоє святилище вони вогнем пустили, з землею осквернили житло імени твого.
- ⁸ Сказали в своїм серці: «Винищмо до ноги їх!» Спалили на землі всі Божі місця зборів!
- ⁹ Знамен наших не бачимо вже більше, немає більше пророка, і нема між нами того,

що знав би, доки так буде.

10 Докіль, о Боже, буде глумитися противник? Чи вічно буде ворог хулити твоє ім'я?

11 Чому ти відтягаєш твою руку і стримуєш у пазусі твою десницю?

12 Таж ти, о Боже, - цар мій споконвіку, що дієш серед землі спасіння.

13 Ти силою твоєю розділив море, розбив на водах голови драконів.

14 Ти розторощив голови Левіатана, дав його морським потворам на поживу,

15 Ти відкрив джерела й потоки, ти висушив вічнотекучі ріки.

16 Твій - день і твоя - ніч. Ти сотворив світила й сонце,

17 ти встановив усі земні границі, літо й зиму сотворив ти.

18 Згадай, як ворог, було, над Господом глумився, і як народ безумний зневажав твоє ім'я.

19 Не дай шуліці життя горлички твоєї, життя твоїх убогих не забудь повіки.

20 Поглянь на твій союз, бо темні закутки землі стали кублом, повним насильства.

21 Нехай пригноблений не повернеться стидом прикритий нехай нужденний та вбогий хвалять твоє ім'я.

22 Встань, Боже, відстоюй твою справу, згадай наругу, що завдає тобі щоденно безумний.

23 Не забудь крику твоїх противників, галасу тих, що повстають на тебе, який іде угору безнастанно.

РОЗДІЛ: 75

Хору. На мелодію «Не руйнуй!» Псалом. Асафа. Пісня.

2 Ми дякуємо тобі, Боже, дякуємо; взиваємо твоє ім'я, про чуда твої оповідаєм.

3 «Як виберу призначену годину, я сам судитиму по правді!

4 Коли земля й усі її мешканці захитались, я утвердив її стовпи.»

5 Я кажу зухвалим: «Киньте зухвалість!» І грішникам: «Не піднімайте рога!»

6 Не піднімайте вгору вашого рога, не говоріть, задерши голову, нахабно!

7 Бо ні зо сходу, ні з заходу, ні з пустині, ані з гір, -

8 але Бог судить: того принижує, а того підвищує.

9 Бо чаша в руці Господній, що вином шумує, - повна заправленого. Він наливає в неї; аж до самої гущі будуть усі землі нечестиві жлуктати, пити.

10 Я ж буду радуватися повіки, буду псалми співати Богові Якова.

11 Усі роги беззаконних позбиваю, а роги праведника піднесуться вгору.

РОЗДІЛ: 76

Хору. На струнах. Псалом. Асафа. Пісня.

2 Відомий Бог в Юдеї, в Ізраїлі велике його ім'я;

3 його намет у Салемі, а його житло на Сіоні.

4 Там трошив він блискавиці лука, щит, меч і зброю.

5 У сяйві ти, величний, прийшов від гір відвічних.

6 Ограблені відважні серцем, сон обняв їх; зомліли у всіх вояків руки.

7 О Боже Якова, від твоєї погрози запаморочилися верхівець і кінь.

- ⁸ Ти страшний, і хто встоїться перед тобою, як ти розгніваєшся?
⁹ Ти дав почути суд твій з неба; земля злякалася, заніміла,
¹⁰ коли Бог на суд підвівся, щоб спасти всіх покірних на землі.
¹¹ Справді, і гнів людини тебе славить, з останків же його гніву робиш собі оздобу.
¹² Складайте обітниці й виконуйте - Господеві, Богові вашому; нехай усі, що навколо нього, несуть дари Страшному.
¹³ Він відбирає дух у князів, страшний для князів земних.

РОЗДІЛ: 77

Хору. За Ідутуном. Асафа. Псалом.

- ² Голос мій до Бога - і я взиваю; голос мій до Бога, щоб міг мене почути.
³ Скрутного для мене дня я Господа шукаю; уночі я простягаю мої руки безустанку, душа моя зреклась утіхи.
⁴ Як я про те згадаю, Боже, - стогну; як розважаю, - млію духом.
⁵ Очі мої тримаєш у безсонні; тривожуся, і відняло мені мову.
⁶ Я думаю про дні давні, згадаю про літа споконвічні.
⁷ Роздумую вночі у моїм серці, я розважаю, і допитується дух мій.
⁸ Чи то ж Господь відкине геть навіки й не буде більш прихильним?
⁹ Чи то ж назавжди припиниться його ласка, із роду в рід слово його стане нечинне?
¹⁰ Чи милосердуватися забув Бог? Чи в гніві замкнув він своє милосердя?
¹¹ Кажу я: «То біль мій, що десниця Всевишнього змінилась.»
¹² Пригадую собі діла Господні, пригадую чуда твої днедавні.
¹³ Роздумую й над усіма ділами твоїми, і міркую над учинками твоїми.
¹⁴ Боже! Свята твоя дорога: який бог так великий, як наш Бог?
¹⁵ Ти єси Бог, що чуда чинить, ти між народами явив свою потугу.
¹⁶ Ти відкупив твоїм раменом народ твій, синів Якова та Йосифа.
¹⁷ Води побачили тебе, о Боже, води побачили тебе, і здриглися, навіть безодні затряслися.
¹⁸ З хмар линуло водою, із туч залунав голос, і полетіли твої стріли.
¹⁹ Грім твій загуркотів у буревії, блискавки осяяли всю вселенну, здригнулася земля й затремтіла.
²⁰ Твоя дорога через море, стежка твоя через великі води, і слідів твоїх не видно.
²¹ Ти вів народ твій, як отару, рукою Мойсея та Арона.

РОЗДІЛ: 78

Асафа.

- ² Usta мої для приповісток я відкрию, загадки оповім з віків днедавніх.
³ Те, що ми чули і що знаєм, і батьки наші нам оповідали,
⁴ не затаїмо ми перед їхніми синами, звіщаючи родові, що прийде, хвалу Господню та його потугу, і чудеса, які він чинив.
⁵ Бо він установив у Якові свідоцтво, і клав закон в Ізраїлі, щоб те, що заповідав батькам нашим, вони синам своїм переказали;

- ⁶ щоб відав рід, який прийде, діти, які народяться, щоб устали й розповіли своїм дітям.
- ⁷ Щоб на Бога вони покладали свою надію, не забували діл Божих і заповіді його пильнували;
- ⁸ не були, як батьки їхні, - поріддя бунтівниче, непокірне, поріддя із серцем змінливим, якого дух був Богові невірний.
- ⁹ Сини Еффраїма, що напинають лука й стріляють, повернулися назад у день бою.
- ¹⁰ Союзу Божого вони не пильнували, в його законі відмовились ходити;
- ¹¹ діла його й чудеса його забули, що він був явив їм.
- ¹² Дивні діла зробив він перед їхніми батьками. в землі Єгипетській, на полі Цоан.
- ¹³ Він розтяв море й перевів їх; і води валом поставив.
- ¹⁴ Удень їх хмарою він провадив, а цілу ніч вогненним світлом.
- ¹⁵ Розсік у пустині скелі, і напоїв їх щедро, мов з безодень.
- ¹⁶ Він вивів із скелі потоки, і ріками пустив води.
- ¹⁷ Та вони знову грішили проти нього, збунтувалися проти Всевишнього в пустині.
- ¹⁸ І спокушали Бога в своїм серці, просивши собі до смаку їжі.
- ¹⁹ І проти Бога говорили й промовляли: «Чи може приготувати Бог стіл у пустині?
- ²⁰ Ось він ударив у скелю, і хлинули води, і полились потоки. Чи може дати й хліба або зготувати народові своєму м'яса?»
- ²¹ Тому, почувши те Господь, розгнівався і запалав огонь проти Якова, і гнів проти Ізраїля піднявся.
- ²² Бо вони не вірили в Бога, не покладалися на його спасіння.
- ²³ І він велів угорі хмарам і відчинив небесні двері,
- ²⁴ і зіслав, мов дощ, манну їм на поживу, і хліба подав їм з неба.
- ²⁵ Хлібом могутніх чоловік живився, харчів послав їм до наситу.
- ²⁶ І підняв східний вітер у небі, і силою своєю прогнав вітер з півдня.
- ²⁷ Пустив на них дощем, як порошок, м'яса, і мов пісок морський, птаство пернате.
- ²⁸ І падало воно посеред їхнього табору, навколо їхніх наметів.
- ²⁹ їли вони й наситилися вельми, і вдовольнив він їхнє бажання.
- ³⁰ Та ще не одвернулися від своїх забаганок, ще страва була в них у роті,
- ³¹ як проти них знявся гнів Божий, і він вигубив їхніх чільних, і повалив Ізраїля юнацтво.
- ³² Але вони таки грішили далі, не вірили в його чудесні дії.
- ³³ Тому він звів їхні дні нінащо, немов подув, літа їхні у погибелі раптовій.
- ³⁴ Коли він бив їх, вони його шукали, і, навернувшись, розшукували Бога ревно.
- ³⁵ І згадували, що Бог - їхня скеля, що Бог Всевишній - їхній Відкупитель.
- ³⁶ Але вони його обманювали своїми устами, своїм язиком вони йому брехали.
- ³⁷ Їхнє серце перед ним не було щире, ані його союзів вони не були вірні.
- ³⁸ Та він, завжди повний милосердя, дарував провину, не понищив, ба часто відвертав він гнів свій і не вергав усього свого обурення.
- ³⁹ Згадав він, що вони - лиш тіло, вітер, що дме й не повертається вже більше.
- ⁴⁰ Скільки разів бунтувались проти нього в пустині, в пустелі йому прикрощі коїли!
- ⁴¹ Потім знов спокутували Бога, і Святому Ізраїля смутку завдавали.
- ⁴² Руки його вони не спогадали, ні того дня, як від гнобителя він їх визволив,

- 43 як появилів знаки свої в Єгипті і чудеса свої на полі Цоан.
- 44 Перетворив він у кров їхні ріки і їхні потоки, щоб їм не дати пити.
- 45 Він напустив на них пеських мух, що їли їх, і жаб, що їх пожирали.
- 46 Віддав гусені врожай їхній, і сарані їхню працю.
- 47 Їхні виноградники він побив градом, смоковниці їхні - памороззю.
- 48 Віддав градові їхню скотину, їхні отари - блискавицям.
- 49 Послав на них жар свого гніву, -обурення, погрозу й напасті, юрбу посланців нещастя.
- 50 Він простелив дорогу гнівові своєму; від смерти не зберіг їхнє життя і пошесті віддав життя їхнє.
- 51 Побив усіх перворіднів у Єгипті, первістків, цвіт сили, у наметах Хана.
- 52 І вивів свій народ, як овець, і вів їх, як отару, пустинею.
- 53 Провадив їх безпечно, і вони не боялись, а ворогів їхніх покрило море.
- 54 Привів їх до землі своєї святої, до гір, що здобула його правиця.
- 55 Прогнав народи перед ними, і жеребком розпаював їм у спадщину, і оселив коліна Ізраїля в їхніх наметах.
- 56 Але вони спокушали й гнівили Бога Всевишнього і свідоцтв його не пильнували.
- 57 І відступили й зрадили, як і батьки їхні; і відвернулися, неначе лук зрадливий.
- 58 Розсердили його узвишсями своїми, і своїми бовванами ревності його збудили.
- 59 Почув те Бог і розгнівався, і геть Ізраїля відкинув.
- 60 Покинув у Шіло житло, намет, де між людьми був оселився.
- 61 Він видав у неволю свою силу, і славу свою - у ворожі руки.
- 62 Під меч видав народ свій, обурился на свою спадщину.
- 63 Вогонь пожер їхніх хлопців, дівчатам їхнім не співано весільних.
- 64 Священики їхні під мечем упали, - і не плакали вдовиці.
- 65 Тоді Господь мов зо сну пробудився неначе витязь, вином одолілий.
- 66 І ворогів своїх відбив назад, завдав їм вічного сорому.
- 67 І погордував Йосифа наметом, коліна Ефраїмового більш не вибрав.
- 68 Але Юди коліно вибрав, гору Сіон, котру собі вподобав.
- 69 І збудував, мов небо свою святиню -як землю, що заснував її повіки.
- 70 І вибрав Давида, слугу свого, і взяв його від кошар овечих.
- 71 Від дійних овець його покликав пасти Якова, народ свій, та Ізраїля - свою спадщину.
- 72 І пас він їх у правоті серця свого, і вправними руками їх провадив.

РОЗДІЛ: 79

Асафа.

- 2 віддали трупи твоїх слуг птиці небесній на поживу, тіло твоїх побожних - земному звірю.
- 3 Пролили кров їхню, немов воду, довкола Єрусалиму, і нікому було ховати.
- 4 Ми стали глумом для сусідів наших, наругою та сміховиськом для всіх. що навколо нас.
- 5 Докіль, о Господи? Чи будеш гніватись повіки? Палатиме, немов вогонь, твоя

ревність?

⁶ Вилий твій гнів на поган, що тебе не знають, і на царства, що твого імени не прикликають.

⁷ Вони бо Якова пожерли й оселю його зруйнували.

⁸ Не згадуй проти нас провин предків; хай прийде небарно нам назустріч твоє милосердя, бо ми вельми нужденні стали.

⁹ Поможи нам, о Боже нашого спасіння, слави імени твого ради; визволь нас, прости нам гріхи наші імени твого ради.

¹⁰ Чому б погани мали говорити: «Де їхній Бог?» Нехай погани перед очима нашими дізнають відплату за пролиту кров слуг твоїх!

¹¹ Нехай до тебе дійде стогін бранця! Могутністю руки твоєї визволь призначених на смерть!

¹² І поверни всемеро сусідам нашим у лоно їхній глум, яким, о Господи, глумились над тобою.

¹³ Ми ж твій народ й отара твоєї пастви будемо дякувати тобі повіки і з роду в рід хвалу твою звіщати.

РОЗДІЛ: 80

Хору. На мелодію «Лілея свідоцтво». Псалом. Асафа.

² О Пастирю Ізраїля, прихили вухо Ти, що ведеш Йосифа, як отару, ти, що на херувимах возсїдаєш, як у сяйві!

³ Перед Ефраїмом і Веніямином і Манассією збуди твою потугу й прийди нам на спасіння.

⁴ О Боже, віднови нас, засяй твоїм обличчям, і спасемося.

⁵ Господи Боже Сил, докіль палатимеш гнівом, не зважаючи на мольби твого народу?

⁶ Ти годував їх хлібом із сльозами, і поїв їх слізьми щедро.

⁷ Ти видав нас на наругу сусідам нашим, і вороги наші залюбки з нас глузують.

⁸ О Боже сил, обнови нас, засяй твоїм обличчям, і ми спасемося.

⁹ Вирвав еси з Єгипту лозу виноградну, прогнав народи, щоб її насадити;

¹⁰ приготував ти для неї місце, вона пустила корінь і заповнила землю.

¹¹ Гори вкрились її тінню, віттям її - кедри високі.

¹² Вона розкинула свої гілляки аж до моря, а паростки свої аж до самої річки.

¹³ Навіщо розвалив ти огорожу її що й обривають її всі перехожі,

¹⁴ спустошить її вепр із лісу, і дикий звір на ній випасається?

¹⁵ О Боже сил, повернись бо! Споглянь із неба й подивися; навідайсь до лози цієї,

¹⁶ до пагінця, що твоя правиця посадила, до парости, що укріпив еси для себе.

¹⁷ Ті, що вогнем її спалили, стяли, нехай погинуть від погрози обличчя твого.

¹⁸ Нехай твоя рука буде на чоловікові твоєї правиці, на сині людським, що його укріпив еси для себе.

¹⁹ Ми не відступимо від тебе; живи нас, і ми визнаватимемо твоє ім'я.

²⁰ Господи Боже сил, обнови нас, засяй твоїм обличчям, ми спасемося!

РОЗДІЛ: 81

Хору. На мелодію «На винотоках». Асафа.

- ² Ликуйте Богові, нашій силі! Здійміть веселі оклики Богові Якова!
- ³ Затягніть пісню, вдарте у бубон, у гусли милозвучні й гарфу.
- ⁴ Засурміть у ріг, як новий місяць настане, у повні - в день нашого свята.
- ⁵ Такий бо для Ізраїля закон, така установа Бога Якова.
- ⁶ Він це свідоцтво ще для Йосифа поставив, коли виступав проти землі Єгипту. Я чув незрозумілу мені мову:
- ⁷ «Я скинув з його плечей ношу, від коша увільнились його руки.
- ⁸ Візвав єси до мене в скруті, і я спас тебе; озвався до тебе з громової хмари; Я випробував тебе над Меріва-водами.
- ⁹ Слухай, народе мій, я тебе попереджаю: Коли б то ти, Ізраїлю, мене послухав,
- ¹⁰ щоб чужого бога не було у тебе і ти не поклонявся сторонньому богові!
- ¹¹ Я - Господь, Бог твій, що вивів тебе з землі Єгипту; відкрий твої уста, і я їх наповню.
- ¹² Але народ мій голосу мого не слухав, Ізраїль не хотів мене й знати.
- ¹³ І я віддав їх на волю запеклого їхнього серця: хай собі ходять по своїй волі!
- ¹⁴ Якби ж то мій народ мене був слухав, якби Ізраїль ходив дорогами моїми,
- ¹⁵ я б ворогів їхніх уміть понизив, проти гнобителів їхніх я звернув би мою руку:
- ¹⁶ Господні ненависники йому б лестили, їхня кара була б вічна.
- ¹⁷ Найкращою пшеницею я його нагодував би, медом із скелі його наситив би.»

РОЗДІЛ: 82

Асафа.

- ² «Докіль судитимете не по правді й потуратимете безбожникам?
- ³ Судіть по правді бідного й сиротину, визнайте правду вбогому й бідоласі
- ⁴ Визвольте бідного й сіромаху, з руки грішників порятуйте!»
- ⁵ Вони не знають, вони не розуміють, у темряві блукають; хитаються усі землі основи.
- ⁶ Я мовив: «Ви - боги й сини Всевишнього усі ви.
- ⁷ Однак, помрете, як усі люди, і впадете, як кожний князь.»
- ⁸ Устань, Боже, судити землю, бо ти народами усіма володієш.

РОЗДІЛ: 83

Псалом. Асафа.

- ² Не мовчи, Боже, не німуй і не будь мовчазним, Боже!
- ³ Бо ось вороги твої заметушились, і ненависники твої підняли голову вгору.
- ⁴ Змовляються підступно проти народу твого й нараджуються проти тих, кого ти захищаєш.
- ⁵ «Ходіте, кажуть, знищимо їх, щоб не були народом, і щоб ім'я Ізраїля не згадувалось більше.»

- ⁶ Бо вони врадили раду однодушно; уклали союз проти тебе:
- ⁷ Едомові намети й ізмаїльтяни, Моав та агаряни,
- ⁸ Гевал, Аммон і Амалек, і Філістимлянська земля з мешканцями Тиру;
- ⁹ навіть Ашшур приєднувався до них, стававши на допомогу дітям Лота.
- ¹⁰ Вчини їм, як Мідіянові, як Сісері, Явінові коло Кішон - потоку,
- ¹¹ що знищені були біля Ен-Дору, що гноєм землі стали.
- ¹² Вчини з їхніми дуками, як з Оревом, як із Зеевом, як із Зевахом і Цалмунною, з усіма їхніми князями,
- ¹³ які були сказали: «Візьмим соб в посілість пасовиська Божі!»
- ¹⁴ Мій Боже, вчини їх, немов перекотиполе, немов соломину, що нею крутить вітер
- ¹⁵ Як вогонь, що ліси пожирає, як полум'я, що палить гори,
- ¹⁶ так гони їх бурею твоєю, збентеж їх хуртовиною твоєю!
- ¹⁷ Вкрий соромом обличчя їхнє, щоб шукали, Господи, ім'я твоє!
- ¹⁸ Хай засоромляться й збентежаться на віки вічні, хай застидаються й загинуть. Хай знають, що тільки ти Господь на ім'я, найвищий над усією землею.

РОЗДІЛ: 84

Хору. На мелодію «На винотоках». Псалом. Синів Кораха.

- ² Які ж то вони любі, твої шатра, Господи сил!
- ³ Знемагає моя душа й прагне До дворів Господніх! Серце моє й моє тіло радіють живим Богом.
- ⁴ Навіть пташина знаходить собі хатку, і ластівка собі гніздечко, куди кладе своїх писклят: (а я) жертovníки твої, Господи сил, Царю мій і мій Боже!
- ⁵ Щасливі, що живуть у твоїм домі; вони повіки тебе хвалять!
- ⁶ Щасливий чоловік, що має свою силу в тобі і твої дороги має в своєму серці.
- ⁷ Проходивши сухою долиною, вони джерела з неї роблять, і ранній дощ її благословенням зодягає.
- ⁸ Набирають дедалі більше й більше сили, побачать Бога у Сіоні.
- ⁹ Господи, Боже сил, вислухай мою молитву; Боже Якова, прихили вухо!
- ¹⁰ О щите наш, поглянь, о Боже! Подивися на лице помазаника твого!
- ¹¹ Один бо день у твоїх дворах ліпший, ніж тисяча (деінде), волію стояти на порозі дому Бога мого, ніж у наметах беззаконня жити.
- ¹² Бо Господь Бог - сонце і щит -Господь дасть ласку й славу. Він не відмовить блага тим, що ходять бездоганно.
- ¹³ Господи сил! Щасливий чоловік, що покладається на тебе!

РОЗДІЛ: 85

Хору. Синів Кораха. Псалом.

- ² Ти, Господи, був доброзичливим до твого краю і долю Якова ти обернув на добре.
- ³ Простив вину народу твого, покрив усі гріхи їхні.
- ⁴ Стримав усе твоє обурення, спинив жар гніву твого.
- ⁵ Обнови нас, Боже нашого спасіння, і поклади край твоєму на нас гнівові!

- ⁶ Чи будеш гніватися на нас вічно? Чи ти пошириш гнів твій від роду й до роду?
- ⁷ Чи ж ти не оживиш нас ізнову, і народ твій не буде радуватися в тобі?
- ⁸ Яви, о Господи, нам твоє милосердя, подай нам твоє спасіння.
- ⁹ Послухаю, Господь Бог говорить: про мир говорить до народу свого і до своїх побожних; лише хай не повертаються назад до божевілля.
- ¹⁰ Справді, його спасіння близьке до тих, що його бояться, щоб слава його перебувала в краю нашім.
- ¹¹ Милосердя й вірність зустрінулися разом, справедливість і мир поцілувались між собою.
- ¹² Правда з землі зійде, і справедливість дивитиметься з неба.
- ¹³ Та й сам Господь дасть щастя, і земля наша дасть урожай свій.
- ¹⁴ Перед ним ітиме справедливість і спасіння, - там, де він буде ступати.

РОЗДІЛ: 86

Давида.

- ² Бережи мою душу, бо я вірний; спаси, о ти Боже, твого слугу, що покладається на тебе.
- ³ Змилуйся надо мною, Господи, бо я весь час до тебе кличу.
- ⁴ Звесели душу слуги твого, до тебе бо, о Господи, я підношу мою душу.
- ⁵ Бо ти, о Господи, добрий і ласкавий, і повний милосердя до всіх, що тебе прикликають.
- ⁶ Вислухай, о Господи, мою молитву, почуй голос мого благання.
- ⁷ У день моєї скрути до тебе я взиваю ти бо вислухаєш мене.
- ⁸ Немає, Господи, тобі рівні поміж богами, і немає діл, як твої діла.
- ⁹ Усі народи, що створив єси їх, прийдуть, поклоняться, о Господи перед Тобою і прославлятимуть твоє ім'я.
- ¹⁰ Бо ти великий і твориш дивні речі, ти Бог єдиний.
- ¹¹ Господи, навчи мене путі твоєї, щоб я ходив у твоїй правді; води моїм серцем, щоб перед іменем твоїм острах мало.
- ¹² Я буду дякувати тобі, о Господи, мій Боже, всім моїм серцем, і прославлятиму ім'я твоє навіки,
- ¹³ бо милість твоя велика надо мною, і ти вирятував мою душу з найглибшого Шеолу.
- ¹⁴ О Боже, горді піднялись на мене, і юрба насильників на життя моє чигає; вони й на тебе не вважають.
- ¹⁵ Але ти, Господи, Бог милосердний і милостивий, повільний до гніву і повний ласки та правди.
- ¹⁶ О повернись до мене й змилуйся надо мною, дай слугі твоєму твою силу, й спаси сина служниці твоєї.
- ¹⁷ Яви мені знак милости твоєї, щоб ненависники мої те бачили й осоромились, бо ти, Господи, поміг мені й мене потішив!

РОЗДІЛ: 87

Кораха. Пісня. Псалом.

² Господь Бог любить; брами Сіону понад усі Якова намети.

³ Преславні речі говорять про тебе, місто Боже!

⁴ Рагав зачислю й Вавилон до тих, що мене знають: ось Філістія, Тир і Куш, - «і ці там народились.»

⁵ А про Сіон казатимуть: «І цей і той там народився!» І сам Всевишній його утверджує.

⁶ Господь лічитиме в списку народів: «І цей там народився.»

⁷ Співатимуть і танцюватимуть: «Усі мої джерела в тобі!»

РОЗДІЛ: 88

Псалом. Синів Кораха. Провідникові хору. (На мелодію) «Махлат». Для співу. Маскгл. Гемана езрагіта.

² Господи, Боже мого спасіння, я вдень кличу і вночі перед тобою скаржусь.

³ Нехай прийде перед твоє обличчя моя молитва! Приклони твоє вухо до мого благання!

⁴ Душа бо моя наситилася горем, і життя моє наблизилося до Шеолу.

⁵ Мене залічено до тих, що сходять у яму. Я став, як чоловік, що допомоги не має.

⁶ Поміж мерцями моє ложе; немов убиті, що лежать в могилі, що їх не згадуєш уже більше, що їх відтято від руки твоєї.

⁷ Поклав esi мене в глибоку яму, у темряву, в безодню.

⁸ Тяжить на мені гнів твій, і всіма хвилями твоїми гнітиш мене.

⁹ Ти віддалив від мене моїх друзів; зробив мене для них осоружним, мене замкнули, і я не можу вийти.

¹⁰ Очі мої знемоглися від печалі; до тебе, Господи, щодня взиваю, до тебе простягаю мої руки.

¹¹ Хіба для мертвих робиш чуда? Хіба то тіні встануть, щоб тебе хвалити?

¹² Хіба звіщатимуть у могилі твою милість, у пропасті глибокій - твою вірність?

¹³ Хіба чуда твої у Темряві будуть відомі, і твоя ласка - у землі забуття?

¹⁴ Ось чому, Господи, до тебе я взиваю, і моя молитва вранці йде тобі назустріч.

¹⁵ Чому, о Господи, відкинув мою душу, ховаєш твоє обличчя від мене?

¹⁶ Я безталанний, і конаю змалку; я перебув страх твій - умліваю.

¹⁷ Твій палкий гнів пронісся надо мною, твої страхіття мене погубили.

¹⁸ Увесь час вони оточують мене, мов води; усі разом мене обступили.

¹⁹ Ти віддалив від мене товариша й друга, а із знайомих у мене - тільки темінь.

РОЗДІЛ: 89

ЕТАНА. ЕЗРАГІТА.

² Про ласки Господні співатиму повіки, і по всі роди звіщатиму устами твою вірність.

³ Я мовив: «Ласка збудована повіки.» На небі утвердив ти твою вірність.

⁴ «Я заключив союз із моїм вибранцем; поклявся Давидові, слугі моєму:

⁵ Повіки утверджу твого потомка і по всі роди твій престол збудую.»

- 6 Небо, о Господи, діла твої предивні прославляє і твою вірність у святих громаді.
- 7 Хто бо на небі може з Господом зрівняти? Хто з синів Божих на Господа схожий?
- 8 Жахливий Бог у громаді святих, великий і страшний над усіма круг нього.
- 9 Господи, Боже сил, хто тобі рівня? Ти, Господи, могутній, і вірність твоя кругом тебе.
- 10 Ти правиш гордим морем; коли розбурхаються його хвилі, ти їх гамуєш.
- 11 Ти розтоптав, немов убитого, Рагава; сильним твоїм раменом ти ворогів твоїх розсіяв.
- 12 Твої небеса і земля теж твоя; світ і його повноту - ти заснував їх.
- 13 Північ і південь - ти сотворив їх. Тавор і Хермон іменем твоїм ликують.
- 14 Рамено твоє потужне, рука твоя могутня, здіймається твоя десниця!
- 15 Право й справедливість - основа твого трону, ласка й вірність ідуть перед тобою.
- 16 Блажен народ, що вміє веселитись; у світлі лиця твого, о Господи, він ходить.
- 17 Ім'ям твоїм радіють завжди, і справедливістю твоєю ідуть вгору.
- 18 Ти бо єси окраса їхньої потуги, і твоїм благоволінням іде вгору ріг наш.
- 19 Бо Господь - щит наш і Святий Ізраїля - цар наш.
- 20 Колись ти говорив твоїм побожним у видінні: - Я поклав на витязя корону, Я вивищив вибранця з-між народу.
- 21 Знайшов Давида, слугу мого; миром моїм святим його помазав.
- 22 Рука моя з ним буде твердо, ба й рамено моє буде його скріпляти
- 23 Ворог не зможе його обманути злочинець не буде його гнітити.
- 24 Його противників я зітру геть із перед нього розіб'ю тих, що його ненавидять.
- 25 І моя вірність буде з ним, і моя ласка, і моїм ім'ям ріг його здійметься вгору.
- 26 Я простягну руку його на море і на ріки - його десницю.
- 27 Він буде мене взивати: «Ти мій Батько, мій Бог, скеля спасіння мого.»
- 28 А я його поставлю перворідним, найвищим над землі царями.
- 29 Повіки берегтиму йому мою милість і з ним союз мій буде непохитний.
- 30 Вічним зроблю його потомство і престол його, як дні небесні.
- 31 Коли ж його сини закон мій покинуть і в наказах моїх ходити більш не будуть,
- 32 коли осквернять мої постанови й велінь моїх не будуть пильнувати,
- 33 я різкою їхній проступок покараю й ударами - їхню провину.
- 34 Але моєї ласки я не заберу від нього і вірності моєї не відкину.
- 35 Не оскверню союзу мого, того, що вийшло з уст моїх, не зміню.
- 36 Раз я поклявся святістю моєю: Давидові напевне не скажу неправди!
- 37 Його потомство триватиме повіки, і престол його передо мною, наче сонце.
- 38 Мов місяць, він стоятиме повіки як свідок на небі вірний. -
- 39 Та ти відкинув, занехаяв, розгнівався на помазаника твого.
- 40 Ти погордував союзом слуги твого, збезчестив на землі його корону.
- 41 Ти розвалив усі його мурі, його укріплення обернув єси в руїну.
- 42 Грабують його всі перехожі, він став сміховищем своїм сусідам.
- 43 Підніс угору напасників правицю, звеселив усіх його ворогів.
- 44 Ти навіть обернув назад вістря його меча і не підтримав його в битві.
- 45 Ти знищив його саяво і повалив престол його на землю.
- 46 Ти скоротив дні його молодости, вкрив його соромом.

- ⁴⁷ Докіль, о Господи, ти будеш ховатись? Докіль палатиме вогнем гнів твій?
- ⁴⁸ Згадай, який мій вік короткий! Отак нінащо створив ти всіх дітей людських?
- ⁴⁹ Хто, живши, не побачить смерти, врятує свою душу з рук Шеолу?
- ⁵⁰ Де вони, Господи, днедавні твої ласки?
- ⁵¹ Згадай, о Господи, про слуг твоїх наругу, - що про них у вірності твоїй ти Давидові поклявся; я ж бо ношу її у моїм серці від багатьох народів, -
- ⁵² що нею твої вороги, Господи, зневажають, що нею зневажають сліди помазаника твого. Благословен Господь повіки! Нехай так буде! Нехай так буде!

РОЗДІЛ: 90

МОЙСЕЯ, ЧОЛОВІКА БОЖОГО.

- Г**осподи, ти був нам пристановищем по всі роди.
- ² Перш, ніж постали гори і народилася земля, і всесвіт, від віку й до віку ти єси Бог.
- ³ Ти повертаєш людей у порошок, кажучи: «Поверніться, сини людські!»
- ⁴ Бо тисяча літ в очах у тебе, мов день учорашній, що минув, і мов нічна сторожа.
- ⁵ Змітаєш геть їх: вони стають, мов сон уранці, Мов та трава, що зеленіє.
- ⁶ Уранці квітне й зеленіє, а ввечорі - підтята висихає.
- ⁷ Бо гинемо від гніву твого, і стривожились ми від обурення твого.
- ⁸ Поставив ти провини наші перед собою, гріхи наші таємні перед світлом обличчя твого.
- ⁹ Усі бо наші дні никнуть від гніву твого; літа наші минають, мов зідхання.
- ¹⁰ Дні віку нашого сімдесят років, а як при силі - вісімдесят років; і більшість із них - то труд і марність, бо скоро линуть, і ми зникаєм.
- ¹¹ Хто знає силу гніву твого? Хто бачив твоє обурення?
- ¹² Навчи ж нас дні наші рахувати, щоб ми дійшли до розуму доброго.
- ¹³ Повернися, Господи! - докіль? - і змилуйся над слугами твоїми.
- ¹⁴ Насити нас милістю твоєю вранці, щоб ми раділи й веселились по всі дні наші.
- ¹⁵ Звесели нас мірою днів, за яких засмутив єси нас, мірою літ, що ми в них звиділи горе.
- ¹⁶ Хай з'явиться твоїм слугам твоє діло, і слава твоя їхнім дітям.
- ¹⁷ І ласка Господа, Бога нашого, хай буде над нами, і стверди діло рук наших; стверди його - діло рук наших!

РОЗДІЛ: 91

- Т**и, що живеш під Всевишнього покровом, що у Всесильного тіні пробуваєш,
- ² скажи до Господа: «Моє прибіжище й моя твердиня, мій Боже, на котрого я покладаюсь.»
- ³ Він бо спасе тебе від сітки птахолова і від погИБельного мору.
- ⁴ Він тебе покриє крилами своїми, і ти втечеш під його крила; щит і забороло - його вірність.
- ⁵ Ти не злякаєшся ні страху вночі, ані стріли, що вдень літає,
- ⁶ ані чуми, що в пітьмі бродить, ані зарази, що нищить опівдні.

- ⁷ Нехай і тисяча упаде біля тебе і десять тисяч праворуч від тебе, -до тебе не підійде.
- ⁸ Ти лиш очима споглянеш -і кару грішників побачиш.
- ⁹ Бо Господь - твоє прибіжище, Всевишній - твій захист.
- ¹⁰ Ніяке лихо до тебе не приступить, ніяка кара не підійде близько намету твого.
- ¹¹ Бо ангелам своїм він повелить про тебе, щоб берегли тебе на всіх твоїх дорогах.
- ¹² І на руках тебе носитимуть, щоб не спіткнулася нога твоя об камінь.
- ¹³ На гада й змія будеш наступати, розтопчеш лева і дракона.
- ¹⁴ Тому, що він явив свою любов до мене, я його врятую; я вивищу його, бо знає моє ім'я.
- ¹⁵ Візве до мене, і я озвусь до нього; я буду з ним у скруті, я визволю його і його прославлю
- ¹⁶ Довгим віком його насичу , і явлю йому моє спасіння.

РОЗДІЛ: 92

ПІСНЯ. НА ДЕНЬ СУБОТНІЙ.

- Д**обре воно - Господа прославляти в псалмах співати твоєму імені, Всевишній;
- ² звіщати вранці твою милість, ночами - твою вірність, -
- ³ на десятиструнній гарфі й на цитрі. і піснями на гуслах.
- ⁴ Бо веселиш мене, о Господи, учинками твоїми, і я ділами рук твоїх радію.
- ⁵ Які великі твої діла, Господи! Думки твої вельми глибокі.
- ⁶ Безумний не знає, дурень того не розуміє.
- ⁷ Хоч грішники, немов трава, буяють і процвітають усі лиходії, та все одно згинуть навіки.
- ⁸ Ти ж, Господи, повіки на висотах!
- ⁹ Ось бо вороги твої, Господи, ось бо вороги твої загинуть, розсипляться усі, що творять беззаконня.
- ¹⁰ Ти підніс рога мого, мов буйволового рога, мене намащено єлеєм найчистішим.
- ¹¹ І око моє погордувало моїми ворогами; а про злих, що повстали проти мене, вуха мої біду почули.
- ¹² Праведник квітнутиме, немов пальма; він виженеться вгору, мов кедр ливанський
- ¹³ Посаджені в Господнім домі, вони на дворах Бога нашого квітнутимуть.
- ¹⁴ Вони й на старість плодовиті будуть, будуть ядерні й соковиті,
- ¹⁵ щоб возвістити, що Господь правий, - моя скеля, - і що нема неправди в ньому.

РОЗДІЛ: 93

- Г**осподь царює, він одягнувся у велич; вдягнувся Господь, потугою підперезався. І світ стоїть твердо, не похитнеться.
- ² Твердо стоїть престол твій з давніх давен, ти єси споконвіку.
- ³ Здіймають ріки, Господи, здійсмають ріки шум свій, здійсмають ріки свій гуркіт.
- ⁴ Понад шум вод великих, понад могутні хвилі моря, Господь могутній на висотах.
- ⁵ Твої свідцтва вельми вірні; домові твоєму личить святість.

РОЗДІЛ: 94

О Боже, відплати, Господи; о Боже, відплати, явився в сяйві!

² Встань, судде землі, відплати гордим по заслuzі!

³ Доки безбожні, Господи, доки безбожні будуть торжествувати?

⁴ Доки будуть базікати, нахабно теревенити і вихвалитись усі, що творять беззаконня?

⁵ Топчуть, о Господи, народ твій, гноблять твою спадщину.

⁶ Удовицю й захожого вбивають, та й сиріт зводять зо світу.

⁷ І кажуть: «Господь не бачить, Бог Якова не примічає.»

⁸ Збагніть, дурні в народі! Безглузді, коли вам розум проясниться?

⁹ Чи ж той, хто насадив вухо, не чує? Хто око створив, - не бачить?

¹⁰ Той, що повчає народи, не буде карати? Він, що навчає розумну людину?

¹¹ Господь знає думки людини, що вони марні

¹² Щасливий чоловік, Господи, що його перестерігаєш і у твоїм законі навчаєш,

¹³ щоб дати йому спокій за лихої години, поки викопується грішникові яма.

¹⁴ Господь свого народу не відкине і спадщини своєї не полишить.

¹⁵ Бо право повернеться до правди і всі щирі серцем стоятимуть за нею.

¹⁶ Хто встане за мене проти злісних, заступиться за мене проти злочинців?

¹⁷ Якби Господь та не прийшов мені на допомогу, ще трохи, і моя душа жила б у мовчанні.

¹⁸ Коли я кажу: «Хитається нога моя», - ласка твоя, о Господи, підтримує мене.

¹⁹ Коли сила турбот у моїм серці, - твої втіхи розвеселяють мою душу.

²⁰ Чи ж може бути в тебе спілка з престолом погибелі, що коїть зло під виглядом закону?

²¹ Вони збираються проти душі праведника, засуджують кров неповинну.

²² Але Господь - мій захист, мій Бог - скеля прибіжища мого.

²³ Він наведе на них їхню безбожність, в їх власній злобі їх погубить, -погубить їх Господь, Бог наш.

РОЗДІЛ: 95

Ходіте, заспіваймо Господеві, воскликнім Скелі нашого спасіння.

² Ходімо перед нього з хвалою і піснями йому воскликнім.

³ Бо Господь - Бог великий і цар великий над усіма богами.

⁴ В його руці - землі глибінь, і верхи гір йому належать.

⁵ Море - його, бо то він витворив його. І сушу його руки створили.

⁶ Ходіте, поклонімся і ниць припадім; припадімо на коліна перед Госпо дом, творцем нашим!

⁷ Бо він наш Бог, і ми народ його пасовиська, і його руки отара. Якби ж то ви послухали вже голос його сьогодні!

⁸ «Не будьте тверді серцем, як у Меріві, як у день Масси в пустині,

⁹ де спокушали мене батьки ваші, випробовували мене, хоча й бачили моє діло.

¹⁰ Сорок років осоружний був мені той рід, і я мовив: То народ, що блукає серцем; вони моїх доріг не знають.

¹¹ Тому й поклявся я в моїм гніві: Вони не ввійдуть у мій спочинок!»

РОЗДІЛ: 96

Співайте Господеві нову пісню, співайте Господеві, уся земле!

² Співайте Господеві, благословіть його ім'я; звіщайте день-у-день його спасіння.

³ Повідайте між племенами його славу, між усіма народами його діла предивні.

⁴ Бо Господь великий і вельми достойний слави, страшний над усіма богами.

⁵ Бо всі боги поган - кумири, Господь же створив небо.

⁶ Велич і краса перед обличчям у нього, сила й слава в його святині.

⁷ Воздайте Господеві, сім'ї народів, воздайте Господеві славу й силу.

⁸ Воздайте Господеві славу його імени: принесіть дари й увійдіть у його двори.

⁹ Вклоніться Господеві у пишних шатах тремтіть перед ним, уся земле!

¹⁰ Скажіть між народами: «Господь царює!» Світ стоїть твердо, не похитнеться Він судить народи справедливо.

¹¹ Радуються небо, і земля хай веселиться, нехай заграє море і його повнота.

¹² Поле й усе що на ньому, хай веселяться; тоді всі дерева в діброві радісно співатимуть

¹³ перед Господом; бо він приходить, приходить він судити землю і судитиме по справедливості всесвіт, і по своїй вірності народи.

РОЗДІЛ: 97

Господь царює, земля хай веселиться, хай радується островів велика сила!

² Хмара й темрява навколо нього; правда й справедливість - підвалини його престолу.

³ Вогонь іде поперед ним, палить його ворогів навкруги.

⁴ Його блискавки освітлюють усесвіт; земля те бачить і стрясається.

⁵ Гори, як віск, тануть перед Господом, перед Господом усієї землі.

⁶ Небо звіщає його справедливість, і всі народи бачать його славу.

⁷ Стидом хай укриються усі, що служать ідолам різьбленим, що хваляться пустими бовванами; вклоніться йому, усі боги!

⁸ Почувши це, Сіон радіє, і веселяться усі міста Юди заради судів твоїх, Господи.

⁹ Бо ти, Господи, величний над усею землею; вознісся єси вельми над усіма богами.

¹⁰ О ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він зберігає душі своїх вірних, з рук грішників їх визволяє.

¹¹ Над праведником сходить світло над щирим серцем - радість.

¹² Радуйтеся, праведні у Господі, і прославляйте його святе ім'я.

РОЗДІЛ: 98

Співайте Господеві нову пісню, бо він учинив чуда. Його правиця і його святе рамено дали йому перемогу.

² Господь явив своє спасіння, перед очима в народів явив він свою справедливість.

³ Згадав про свою милість і свою вірність супроти дому Ізраїля. Усі кінці землі побачили, як наш Бог спасає.

⁴ Ликуйте перед Господом, уся земле, радійте й веселіться, і псалми співайте!

⁵ Псалми співайте Господеві на гуслах, на гуслах і голосом співу!

⁶ Сурмами й під звуки рогу, ликуйте перед царем Господом!

⁷ Нехай заграє море та його повнота, світ і його мешканці.

⁸ Ріки нехай у долоні плещуть і разом нехай ликують гори -

⁹ перед Господом, бо він іде судити землю; судитиме по справедливості всесвіт, по правоті - народи.

РОЗДІЛ: 99

Господь царює, нехай тремтять народи. Він на херувимах возсідає, нехай земля стрясається.

² Господь великий у Сіоні і над усіма народами високий.

³ Хай славлять твоє велике й страшне ім'я; святе - воно!

⁴ Сильний цар, що любить справедливість: ти ж утвердив правоту, ти суд у Якові вчинив і правосуддя.

⁵ Вознесіте Господа, Бога нашого, і впадіте ниць перед підніжжям його стіп: святий - він!

⁶ Мойсей і Арон між його священиками і Самуїл між тими, що його ім'я прикликають. Вони Господа прикликали, і він відповідав їм.

⁷ Він промовляв до них в стовпі хмари: вони дотримували його накази і закони, що їх він дав їм.

⁸ Господи, Боже наш, ти відповідав їм, був для них Богом милосердним, хоча й відплачував їхні лихі вчинки.

⁹ Вознесіте Господа, нашого Бога, і припадіте до гори його святої: бо Господь, Бог наш, - святий.

РОЗДІЛ: 100

НА ПОДЯКУ.

Ликуйте перед Господом, уся земле!

² Служіте Господеві з радістю! Увійдіть перед його обличчя веселі!

³ Знайте, що Господь, то він - Бог; він створив нас, і ми йому належимо. Його народ ми й вівці його пасовиська.

⁴ Увійдіть із подякою в його ворота, в його двори з хвалою; дякуйте йому, благословіте його ім'я!

⁵ Бо добрий Господь, повіки його милість і по всі роди його вірність.

РОЗДІЛ: 101

ПСАЛОМ

Про милість та про справедливість я буду співати, тобі, о Господи, псалми співатиму.

² Буду вважати на дорогу досконалу. Коли прийдеш до мене? Ходитиму в досконалості серця мого посеред дому мого.

³ Перед очима в себе не утверджу нічого нечестивого. Того, що творить беззаконня, зненавиджу, до мене той не пристане.

⁴ Лукаве серце відійде геть від мене, зла я не хочу й знати.

⁵ Хто обмовляє тайкома ближнього свого, - того я призведу до мовчанки. Хто має горде око й пиху в серці, не стерплю того.

⁶ Очі мої на вірних краю, щоб жили зо мною. Хто ходить шляхом досконалих, той буде мені служити.

⁷ Не житиме у моїм домі, хто лукавство творить. Хто кує брехні, не встоїться перед очима в мене.

⁸ Щоранку призводитиму до мовчанки усіх нечестивих краю, щоб вигубити з Господнього міста усіх, що творять беззаконня.

РОЗДІЛ: 102

Нужденного, що, прибитий горем, виливає свою скаргу перед Богом.

² Господи, почуй мою молитву; моє благання нехай до тебе ввійде

³ Не ховай обличчя твого від мене у день моєї скрути. Прихили до мене твоє вухо, коли до тебе взиваю, вислухай мене скоро.

⁴ Бо дні мої, як дим, щезають, і мої кості, як жар, тліють.

⁵ Прибите, мов трава, в'яне моє серце, я забуваю їсти хліб мій.

⁶ Від сильного мого стогнання прилипли мої кості до моєї шкіри.

⁷ Я став, мов пелікан у пустині, зробивсь, мов той пугач у руїнах.

⁸ Не сплю я й стогну, немов самотня пташка на покрівлі.

⁹ Вороги мої весь час мене ображають; ті, що лютують проти мене, кленуться мною.

¹⁰ Бо я, неначе хліб, їм попів і напиво мій із сльозами я змішую, -

¹¹ через твій гнів і твоє обурення, бо ти мене підняв і кинув.

¹² Дні мої, неначе тінь, що простягнулась, і сам я, неначе трава, в'яну.

¹³ Ти ж, Господи, сидиш повіки на престолі, й ім'я твоє по всі роди.

¹⁴ Ти встанеш, змилуєшся над Сіоном, бо час над ним уже змилосердитись, бо прийшла година.

¹⁵ Слуги твої люблять його каміння, їм милий його порошок.

¹⁶ Народи будуть імени Господнього боятись, і всі царі землі - твоєї слави.

¹⁷ Коли Господь Сіон відбудує, явиться в своїй славі,

¹⁸ зглянеться він над молитвою нужденних, молитвою їхньою не погордує.

¹⁹ Хай це запишеться для будучого роду, і народ, що буде створений, хвалитиме Господа. Бо він з висоти своєї святині подивився, Господь із небес на землю глянув,

²¹ щоб почути стогін бранця, щоб визволити призначених на смерть;

²² щоб звіщали ім'я Господа в Сіоні і хвалили його в Єрусалимі,

²³ коли разом зберуться народи і царства служити Господеві.

²⁴ Він виснажив у дорозі мою силу, укоротив дні мої.

- ²⁵ Я кажу: Боже мій, не забирай мене у половині віку мого: літа твої по всі роди!
- ²⁶ Спервовіку світу ти заснував землю і небеса - діло рук твоїх.
- ²⁷ Вони загинуть, ти ж будеш стояти; все постаріється, немов одежа. Наче вбрання, ти їх міняєш, і вони пройдуть.
- ²⁸ Ти ж усе той самий, і літам твоїм кінця немає.
- ²⁹ Сини слуг твоїх будуть жити, і їхнє потомство утривалиться перед тобою.

РОЗДІЛ: 103

Благослови, душе моя, Господа і все нутро моє - його святе ім'я.

- ² Благослови, душе моя, Господа і не забувай усіх добродійств його ніколи.
- ³ Він прощає усі твої провини, зціляє всі твої недуги.
- ⁴ Він визволяє життя твоє від ями, вінчає тебе ласкою та милосердям.
- ⁵ Він насичує твій вік похилий благом, й оновляється, як орел, твоя юність.
- ⁶ Господь творить правосуддя і суд усім прибитим.
- ⁷ Він показав Мойсеєві свої дороги, синам Ізраїля діла свої.
- ⁸ Милосердний Господь і добрий, повільний до гніву і вельми милостивий.
- ⁹ Не буде вічно він змагатись й не буде гніватись повіки.
- ¹⁰ Не за гріхами нашими учинив він із нами, і не за провинами нашими відплатив він нам.
- ¹¹ Бо як високо небо над землею, така велика його милість над тими, що його бояться.
- ¹² Як далеко схід від заходу, так віддалив він від нас злочинства наші.
- ¹³ Як батько милосердиться над синами, так милосердиться Господь над тими, що його бояться.
- ¹⁴ Він знає, з чого ми зліплені, він пам'ятає, що ми - порошок.
- ¹⁵ Чоловік бо - дні його, немов билина: квітне, мов квітка в полі.
- ¹⁶ Потягне над ним вітер, і його немає, і місце, де він був, його не впізнає більше.
- ¹⁷ Милість же Господня від віку й до віку над тими, що його бояться; і справедливість його над дітьми дітей тих,
- ¹⁸ що бережуть його союз і про заповіді його пам'ятають, щоб їх виконувати.
- ¹⁹ Господь на небі утвердив престол свій, і царство його усім володіє.
- ²⁰ Благословіте Господа, всі ангели його, могутні силою, ви, що виконуєте його слово, покірні голосові його слова.
- ²¹ Благословіте Господа, всі його небесні сили, слуги його, що чините його волю.
- ²² Благословіте Господа, усі його твори, по всіх місцях його правління! Благослови, душе моя, Господа!

РОЗДІЛ: 104

Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, великий єси вельми! Ти одягнувся величчю й красою,

- ² ти світлом, наче ризою, покритися. Ти розіп'яв, неначе намет, небо.
- ³ Ти збудував твої горниці в водах. Із хмар срібі робиш колісницю, ходиш на крилах

вітру.

- ⁴ Вітри своїми посланцями учиняєш, полум'я вогненне - слугами своїми.
- ⁵ Ти заснував землю на її підвалинах - не захитається по віки вічні.
- ⁶ Безоднею, немов одежею, покрити її, понад горами стали води.
- ⁷ Перед погрозою твоєю вони втікали, перед голосом грому твого тремтіли.
- ⁸ Звелися гори, зійшли долини до місця, що ти їм призначив.
- ⁹ Поставив їм границю, якої не перейдуть, щоб знову покрити землю.
- ¹⁰ Джерела посилаєш у ріки, які течуть проміж горами.
- ¹¹ Усю звірину, що в полі, вони напувають, дикі осли там гасять свою спрагу.
- ¹² Над ними кублиться небесне птаство з-поміж гілляк дає свій голос.
- ¹³ Ти напуваєш гори з твоїх горниць, земля насичується плодом діл твоїх
- ¹⁴ Вирощуєш траву для скоту, зела - на вжиток людям; щоб хліб із землі добували:
- ¹⁵ вино, що серце людське звеселяє олію, щоб від неї ясніло обличчя, і хліб, що скріплює серце людське.
- ¹⁶ Насичуються дерева Господні, кедри ливанські, що посадив їх.
- ¹⁷ На них гніздяться птиці; бусли - на кипарисах їхнє житло.
- ¹⁸ Високі гори для кіз диких, скелі - для борсуків притулок.
- ¹⁹ Ти створив місяць, щоб значити пори; сонце знає свій захід.
- ²⁰ Наводиш темряву, і ніч надходить, що в ній воруються усі звірі дібровні.
- ²¹ Левенята рикають за здобиччю своєю, поживи від Бога собі просять.
- ²² Ховаються, як тільки зійде сонце, лягають у своїх барлогах.
- ²³ Виходить чоловік до свого діла й до своєї праці аж до вечора.
- ²⁴ Яка їх, твоїх діл, Господи, сила! У мудрості усе ти створив, - повна земля твоїх створінь.
- ²⁵ Ось море велике, прешироке, у ньому плазунів безліку, звірів малих і великих.
- ²⁶ Там кораблі проходять, є і Левіятан, котрого ти створив, щоб ним бавитися.
- ²⁷ Усі вони від тебе дожидають, щоб дав їм у свій час поживу.
- ²⁸ Коли даєш їм, вони її збирають, як розтулюєш твою руку, вони насичуються благом.
- ²⁹ Вони бентежаться, коли ховаєш вид твій; як забираєш дух у них, вони гинуть і повертаються в свій порошок.
- ³⁰ Зішлеш твій дух, - вони оживають і ти відновлюєш лице землі.
- ³¹ Нехай слава Господня буде повіки нехай Господь радіє творами своїми;
- ³² спогляне він на землю, і вона стрясається, торкнеться гір, - вони димують.
- ³³ Я буду Господеві співати поки життя мого, псалми співатиму, скільки буду жити.
- ³⁴ Хай буде приємна йому моя пісня; у Господі я веселитимусь.
- ³⁵ Хай грішники з землі щезнуть, і беззаконних більше хай не буде. Благослови, душе моя, Господа! Алилуя!

РОЗДІЛ: 105

Хваліте Господа, взивайте його ім'я, звіщайте між народами його учинки.

² Співайте йому, псалми йому співайте, розповідайте про всі його діла чудесні.

³ Хвалітеся його святим ім'ям, хай радується серце тих, що Господа шукають.

- 4 Шукайте Господа і його силу, Шукайте його обличчя завжди.
- 5 Згадайте його чуда, що він зробив був; дива його й вироки уст його.
- 6 Потомки Авраама, слуги його, діти Якова, його вибранці!
- 7 Він Господь, Бог наш; суди його - на всю землю.
- 8 Він вічно пам'ятає про союз свій, слово, що заповідав на тисячу родів,
- 9 союз, що уклав з Авраамом, і свою клятву Ісаакові,
- 10 що він установив для Якова законом і для Ізраїля союзом вічним,
- 11 кажучи: «Тобі я дам Ханаан-землю як частку вашого спадкоємства.»
- 12 Як їх була маленька жменька, мало, та ще й були чужими в тій країні
- 13 і мандрували від народу до народу, від одного царства до іншого народу, -
- 14 не допустив нікому їх гнобити і за них картав царів:
- 15 «Не доторкайтеся моїх помазаників і не робіть зла моїм пророкам!»
- 16 Навів на землю голод, зламав усю їхню підпору, їхній хліб.
- 17 Послав був перед ними чоловіка, у рабство був проданий Йосиф.
- 18 У дуби закували йому ноги, повісили йому на шию залізні пута,
- 19 аж поки не здійснилось його слово, - випробував його глагол Господній.
- 20 Послав цар і випустив його на волю; володар народів дав йому свободу.
- 21 Настановив його господарем над своїм домом та управителем над усім своїм маєтком,
- 22 щоб він князів його зобов'язував за своєю волею, його старших навчав мудрости.
- 23 От і ввійшов Ізраїль у Єгипет, Яків почав жити в землі Хама.
- 24 Розмножив він народ свій вельми, він їх зробив сильнішими від ворогів їхніх.
- 25 Перевернув їхнє серце, щоб зненавиділи люд його, щоб коїли слугам його лукавства.
- 26 Тоді послав Мойсея, слугу свого, Арона, що собі вибрав.
- 27 Вони появляли поміж ними його дивні знаки і чудеса у землі Хама.
- 28 Він наслав темряву, і потемніло, але вони спротивилися його слову.
- 29 Перетворив на кров їхні води і виморив їхню рибу.
- 30 Від жаб у їхній країні закишло, були вони й у самих царських покоях.
- 31 Сказав, і роями взялися мухи, і комарі всю їхню країну вкрили.
- 32 Замість дощу - дав град їм, вогонь палючий на їхню землю.
- 33 Побив їхній виноград, смоковниці їхні; і деревину поламав у їхній країні.
- 34 Сказав, - і сарана злетіла, і гусені без ліку,
- 35 що з'їла всю траву у їхній країні, плоди на їхній землі пожерла.
- 36 Він вибив усіх їхніх первородних у країні, первенців повної родючої їхньої сили.
- 37 І випровадив їх із золотом та сріблом, і не було між племенами їхніми хисткого.
- 38 Зрадів Єгипет, коли ті вийшли, бо страх напав на нього перед ними.
- 39 Він простер хмару, неначе покривало, вогонь, щоб уночі світити.
- 40 Просили, і перепелиць зіслав їм, і хлібом з неба наситив їх.
- 41 Розколов землю, і ринули води, рікою потекли в пустині.
- 42 Згадав бо своє святе слово до Авраама, слуги свого.

⁴³ Випровадив із радістю народ свій і з торжеством - своїх вибранців.

⁴⁴ Дав їм землі поган, і вони напрацьованим заволоділи,

⁴⁵ щоб його заповідей пильнувати і зберігати його закони. Алилуя.

РОЗДІЛ: 106

Алилуя. Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його повіки.

² Хто може розповісти про подвиги Господні, усю славу його розголосити?

³ Щасливий, хто пильнує право й увесь час творить справедливість!

⁴ Згадай, о Господи, про мене у благоволінні до народу твого! Навідайся з твоєю допомогою до мене,

⁵ щоб я міг бачити твоїх вибранців щастя, щоб міг радіти радістю твого народу, щоб міг хвалитися твоєю спадщиною.

⁶ Ми згрішили з нашими батьками, провинилися, вчинили беззаконня.

⁷ Батьки наші в Єгипті на чуда твої не вважали, не пам'ятали про численні твої добродійства і збунтувалися проти Всевишнього над Червоним морем.

⁸ А все ж таки він спас їх імени свого ради, щоб появити свою силу.

⁹ Він погрозив Червоному морю, і воно висхло, і перевів їх через безодню.

¹⁰ Він з руки ненависника врятував їх, і визволив їх з руки ворога;

¹¹ противників же їх покрили води, ані один з них не лишився.

¹² Тоді вони повірили його словам і хвалу йому заспівали.

¹³ Незабаром вони діла його забули, поради його не чекали.

¹⁴ І запалали жадобою в пустині, і заходилися спокушувати Бога на безлюдді.

¹⁵ І дав він їм, чого вони бажали, але наслав сухоти в їхню душу.

¹⁶ І почали заздрити Мойсеєві в таборі й Аронові, Господньому святому.

¹⁷ Розсілася земля й поглинула Датана і покрила зграю Авірама.

¹⁸ І запалав огонь у їхній зграї, і полум'я спалило беззаконних.

¹⁹ Бичка зробили під Хоривом і вилитому бовванові поклонялись

²⁰ І заміняли свою Славу на бика подобу, що траву їсть.

²¹ Забули Бога, Спаси свого, що вчинив великі подвиги в Єгипті,

²² діла предивні в землі Хама, страшенні - над Червоним морем.

²³ Вже говорив про те, щоб їх запропастити, якби Мойсей, його вибранець, не став йому навпроти на проломі, щоб відвернути його гнів, щоб він їх не знищив.

²⁴ І погордували розкішною землею, не йняли віри його слову.

²⁵ І ремствували у своїх наметах, і на Господній голос не зважали.

²⁶ І він, піднявши руку, їм поклявся, що трупом їх покладе в пустині

²⁷ і між народами розсіє їхнє потомство, самих же їх розвіє геть по землях.

²⁸ Злигалися і з Ваал-Пеором і їли жертви мертвих.

²⁹ Роздратовали його вчинками своїми, і впала на них кара.

³⁰ Тоді устав Пінхас і вчинив розправу, і кара припинилась.

³¹ І полічено йому це за заслугу по всі роди, по віки вічні.

³² І розгнівали його над Меріва-водами, і через них дізнав і Мойсей лиха.

³³ Вони бо так допекли його серцю, що в нього вирвалося з уст необачне слово.

- 34 Вони не знищили народів, про котрих говорив Господь їм,
35 але з поганами змішались і навчилися, як вони, чинити.
36 Узяли служити їхнім божищам, що стали для них петлею.
37 Синів своїх і дочок рідних, жертвували демонам.
38 І проливали кров невинну, кров синів і дочок рідних, що жертвували божищам ханаанським. І осквернилася земля від крові,
39 і опоганилася вчинками їхніми, і блудними ділами їхніми.
40 І скипів гнів Господень на народ свій, і він свою спадщину зненавидів.
41 Він видав їх поганам у руки, їхні ненависники запанували ними.
42 І їх гнітили вороги їхні, і вони були підбиті під їхню руку.
43 Багато разів він визволяв їх, вони ж усе бунтувались думкою своєю і падали глибоко за свої провини.
44 Та він ізглянувся над їхньою бідною, коли почув був їхні благання.
45 Згадав він їм союз свій із ними і змилювався у своїм великому милосерді.
46 Він зробив так, що вони знайшли милосердя у всіх, що їх забрали в полон.
47 Спаси нас, Господи, наш Боже; збери нас із-між народів, щоб прославляти твоє святе ім'я і величатися твоєю похвалою.
48 Благословен Господь, Бог Ізраїля, по віки вічні! І нехай увесь народ скаже: «Амінь!» Алилуя!

РОЗДІЛ: 107

Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його повіки.

- 2 Так нехай скажуть ті, що їх викупив Господь, котрих він викупив з руки гнобителя
3 і котрих зібрав з країв, зо сходу й заходу, з півночі і з-поза моря.
4 Вони блукали пустинею, на безлюдді, дороги не знайшли до міста, де б їм жити.
5 Голодні й спрагли, - душа їхня всередині умлівала;
6 тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.
7 Він вів їх дорогою простою, щоб ішли до міста, де б їм жити.
8 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.
9 Бо він наситив спраглу душу і зголоднілу душу сповнив благом.
10 Вони сиділи в темі й тіні смерті, скуті нуждою й залізом,
11 бо збунтувалися проти слів Божих і погордували радою Всевишнього.
12 їхнє серце він упокорив бідною, вони спіткнулися, але помічника не було.
13 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.
14 Він вивів їх із теми й тіні смерті і розбив їхні кайдани.
15 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.
16 Бо він розбив мосяжні брами і розламав залізні засуви.
17 Вони нездужали через свої переступи, прибиті за свої провини.
18 Усяка їжа їхній душі набридла і вони наблизились до брам смерті.
19 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.
20 Він послав своє слово й вилікував їх, і врятував їх із могили.
21 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.

- 22 Хай принесуть подячні жертви і з радістю діла його прославлять.
- 23 Ті, що у суднах пускаються на море, що ведуть торгівлю на водах великих,
- 24 побачили діла Господні і чудеса його в морській глибині.
- 25 Сказав, і буйний вітер знявся й підніс високо морські хвилі.
- 26 Знялись під саме небо, спустилися в безодню, в біді душа їхня танула.
- 27 І захиталися вони й закружляли, немов п'яний, пропала вся їхня мудрість.
- 28 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і визволив їх із скорботи їхньої.
- 29 Він зробив з бурі тишу і втихомирив морські хвилі,
- 30 й вони зраділи, що затихло; він до бажаної пристані привів їх.
- 31 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.
- 32 нехай його поносять на народних зборах на раді старших хай його прославляють.
- 33 Він ріки обертає в пустиню, джерела вод - у суху землю.
- 34 У солончаки плодючу землю -через її мешканців злобу.
- 35 Він обертає пустиню в озеро воднисте і суху землю у водні джерела.
- 36 Там оселює зголоднілих, щоб заснували місто для оселі,
- 37 щоб засівали ниви, виноградники садили, що дають урожай достатній.
- 38 Благословляє їх, і вони множаться вельми; не допускає, щоб у них худоби стало мало.
- 39 їх змаліло, вони були прибиті утиском лихим та горем.
- 40 І той, що на князів кидає ганьбу, що їх блукати силує глухою пустинею,
- 41 підняв злиденного з нужди і його сім'ї, мов овець, розмножив.
- 42 Бачать те праві та радіють, і кожна злоба затуляє рот свій.
- 43 Хто мудрий, хай запримітить оці речі і хай зрозуміє милості Господні.

РОЗДІЛ: 108

Псалом. Давида.

- 2 Готове моє серце, Боже, - буду співати, у псалмах славити.
- 3 Пробудись, гарфо, і ви, гуслі! Я збуджу ранній світанок.
- 4 Я тебе прославлятиму між народами, Господи, і псалми тобі співатиму між племенами,
- 5 бо твоя милість аж до неба велика і твоя вірність аж до хмар сягає.
- 6 Вознесись, Боже, над небесами, і по всій землі хай буде твоя слава!
- 7 Щоб визволились твої любі, рятуй десницею твоєю і вислухай нас!
- 8 Сказав Бог у своїй святості: «Восторжествую, Сихем розділю, розмірю Суккот-долину.
- 9 Мій Гілеад і мій Манассія; Ефраїм - забороло голови моєї, Юда - моє берло.
- 10 Моав - мій посуд умивальний, на Едом кину я мої сандали, над Філістимською землею возликую!»
- 11 Хто візьме мене до укріпленого міста? Хто приведе мене аж до Едому?
- 12 Невже ти, Боже, нас відкинув, уже не вийдеш, Боже, з нашими військами?
- 13 Пошли нам поміч проти супостата, бо марна людська підмога!
- 14 З Богом учинимо ми подвиг, і він розтопче противників наших.

Хору. Псалом. Давида.

- ² Бо губи грішні й лукаві вони на мене розпустили, брехливим язиком зо мною говорили;
- ³ і словами ненависти мене обступили, зо мною воювали без причини.
- ⁴ За любов мою вони зо мною ворогують; я ж молюся.
- ⁵ Зло за добро навалюють на мене і ненависть замість любови.
- ⁶ Пусти лукавого до нього, і обвинуватель хай стоїть праворуч нього.
- ⁷ Як стане на суді, хай вийде винуватий; і його молитва хай йому за гріх буде.
- ⁸ Віку свого хай не звікує, уряд його хай візьме інший.
- ⁹ Сини його хай стануть сиротами, а його жінка - удовою.
- ¹⁰ Нехай сини його, блукаючи, на жебри розійдуться, нехай повиганяють їх з їхніх хат-пусток.
- ¹¹ Нехай лихвар загарбає все, що той має, і чужі нехай розграбують його працю.
- ¹² Нехай ніхто над ним не має милосердя, ніхто нехай не милує його сиріток.
- ¹³ Потомство його нехай згине, у другім поколінні ім'я їхнє хай буде стерте.
- ¹⁴ Хай перед Господом згадається провина його предків, гріх матері його нехай не затреться, -
- ¹⁵ хай будуть перед Господом назавжди, щоб він міг знищити з землі їхню пам'ять.
- ¹⁶ За те, що він не мав на думці чинити милосердя, але переслідував нужденного та злиденного, і розбитого серцем готовий був убити.
- ¹⁷ Любив прокляття: хай же спаде на нього! Благословення не хотів: хай же відійде від нього!
- ¹⁸ Нехай одягнеться, немов одежею, прокляттям, хай увійде, мов вода, у його нутро і, як олива, в його кості!
- ¹⁹ Нехай йому буде, немов одежа, що його вкриває, неначе пояс, що ним він підперізується завжди.
- ²⁰ Така від Господа нехай буде заплата тим, що мене обвинувачують і що на мене зле говорять.
- ²¹ Ти ж Господи, о Боже, чини зо мною ради твого імени! Спаси мене, бо добра твоя милість,
- ²² бо я недужий та бідний, і серце моє зранене в моїх грудях.
- ²³ Неначе тінь, що похилилась, я зникаю: неначе сарану мене стрясають.
- ²⁴ Коліна в мене хитаються від посту тіло моє змарніло без жиру.
- ²⁵ Сміховиськом для них я зробився; вони, побачивши мене, кивають головою.
- ²⁶ Помози мені, о Господи, мій Боже! Спаси мене по твоєму милосердю!
- ²⁷ Щоб вони знали, що то твоя рука що ти, Господи, оте вчинив.
- ²⁸ Нехай собі кленуть, а ти благослови! Встануть вони й осоромляться, а слуга твій буде радіти.
- ²⁹ Противників моїх хай поб'є сором, нехай огорнуться, немов плащем, власною ганьбою.
- ³⁰ Я буду вельми дякувати Господеві моїми устами, хвалитиму його між багатьма.
- ³¹ Бо він стояв праворуч бідака, щоб урятувати його від тих, що хочуть засудити його душу.

РОЗДІЛ: 110

Псалом.

- ² Жезло твоєї сили Господь простягне з Сіону; пануй посеред ворогів твоїх!
- ³ З тобою володарство, відколи ти народився у святій оздобі; перед зорею я зродив тебе, неначе росу.
- ⁴ Клявся Господь і каятись не буде: «Ти - Єрей повіки на зразок Мелхіседека.»
- ⁵ Господь по правиці у тебе: розіб'є царів у день гніву свого.
- ⁶ Судитиме народи; повно трупу; розіб'є на землі голови по всіх усядах
- ⁷ З потоку питиме в дорозі, тому він голову підніме.

РОЗДІЛ: 111

Аллилуя. Я буду прославляти Господа всім серцем на зборах праведників і в громаді.

- ² Великі діла Господні, подивугідні всім, що люблять їх.
- ³ Краса і велич його діло, правда його стоїть повіки.
- ⁴ Він зробив пропам'ятними свої чуда; добрий Господь і милосердний,
- ⁵ він дав поживу тим, що його бояться, пам'ятає вічно про свій союз.
- ⁶ Явив потугу діл своїх народів своєму, давши йому спадщину народів.
- ⁷ Діла рук його - правда й правосуддя, всі заповіді його - непорушні,
- ⁸ встановлені на віки вічні, закладені у правоті й правді.
- ⁹ Відкуплення послав народів своєму, Установив навіки союз свій; святе й страшне його ім'я!
- ¹⁰ Початок мудрости - острах Господній; добрий розум у всіх тих, що його плекають; хвала його стоїть по віки вічні.

РОЗДІЛ: 112

Аллилуя. Щасливий чоловік, що Господа боїться, що в його заповідях вельми милується.

- ² Потомство його на землі буде потужне, рід праведників буде благословенний.
- ³ Достаток і багатство буде в його домі, щедрість його триватиме повіки.
- ⁴ Він світить правим в темряві, як світло, добрий і милосердний і справедливий.
- ⁵ Добре тому, що милосердний і позичає, який управляє своїми справами по правді.
- ⁶ Бо він не захитається повіки; пам'ять про праведника буде вічна.
- ⁷ Лихої чутки він лякатися не буде, серце його безпечне, довірливе у Господі.
- ⁸ Серце його стійке, боятися не буде, аж поки не побачить покореними своїх ворогів.
- ⁹ Він розсипає, роздає убогим; правда його триватиме повіки, ріг його підійметься у славі.
- ¹⁰ Бачить те грішник і злиться, і мучиться, скрегочучи зубами; та бажання грішників пропаде.

РОЗДІЛ: 113

Аллилуя. Хваліте, слуги Господні, хваліте ім'я Господнє.

² Нехай ім'я Господнє буде благословенне віднині і повіки.

³ Від сходу сонця до його заходу хвальне ім'я Господнє.

⁴ Високий над усіма народами Господь, над небесами його слава.

⁵ Хто, як Господь, Бог наш, що возсідає на престолі,

⁶ що дивиться униз, на небо і на землю?

⁷ Що піднімає з пороку злиденного, що з гною бідного підносить,

⁸ щоб посадити його з вельможами, з вельможами народу свого.

⁹ Дає неплідній жити в хаті, зробивши з неї щасливу дітей матір.

РОЗДІЛ: 114

Аллилуя. Коли Ізраїль вийшов з Єгипту, дім Якова з-поміж людей чужої мови,

² святинєю його стала Юдея, Ізраїль - його царством.

³ Море побачило те й кинулось тікати, Йордан назад повернувся.

⁴ Гори, мов барани, скакали, горби - немов ягнята.

⁵ Що з тобою, море, що ти кинулось тікати, і з тобою, Йордане, що ти назад повернувся?

⁶ З вами, о гори, що скачете, мов барани, а ви, горби, - немов ягнята?

⁷ Перед обличчям Господнім, трясися, земле, перед обличчям Бога Якова,

⁸ що скелю перетворює в озеро воднисте, а кремінь - у водяні джерела.

РОЗДІЛ: 115

Не нам, о Господи, не нам, а імені твоєму дай славу, заради милости твоєї і твоєї правди.

² Чому б народи мали говорити: «Де ж він, той Бог їхній?»

³ Наш Бог на небі; усе, що захотів, створив він.

⁴ Божища їхні - то золото й срібло діло рук людських.

⁵ Мають уста, і не говорять; очі мають, але не бачать.

⁶ Вуха мають, але не чують, ніс мають, але не мають нюху.

⁷ Руки мають, але не дотикають, ноги мають, але не ходять, не чути голосу з їхнього горла.

⁸ Ті, що їх виробляють, хай самі, як вони, стануть, усі, що на них покладаються.

⁹ Ізраїлю, на Господа звірайся! Він допомога їхня і щит їхній.

¹⁰ О доме Арона, на Господа звірайся! Він допомога їхня і щит їхній.

¹¹ Ви, що боїтеся Господа, на Господа звірайтесь! Він допомога їхня і щит їхній.

¹² Господь, згадавши нас, поблагословить; поблагословить дім Ізраїля, поблагословить дім Арона.

¹³ Поблагословить тих, що Господа бояться, малих, як і великих.

¹⁴ Хай Господь вас помножить, вас і дітей ваших.

¹⁵ Благословенні будете Господом, що створив небо і землю.

- ¹⁶ Небо, - небо Господнє, а землю він дав синам людським.
¹⁷ Не мертві Господа будуть хвалити, і ніхто з тих, що сходять у могилу.
¹⁸ А ми благословляємо Господа, віднині і повіки. Алилуя.

РОЗДІЛ: 116

- А**лилуя. Я люблю Господа, бо він почув мій голос і мої благання.
² Бо прихилив до мене своє вухо, тому взиватиму до нього всі дні мої.
³ Обвили мене пута смерти, сіті Шеолу мене вхопили, журба й горе на мене навалились.
⁴ І я прикликав ім'я Господнє: «О Господи, благаю, спаси мою душу!»
⁵ Добрий Господь і справедливий, Бог наш - співчутливий.
⁶ Господь береже простих; я знемігся, і він мене спас.
⁷ Повернись, душе моя, до відпочинку твого, бо Господь учинив добро з тобою.
⁸ Бо спас від смерти моє життя, очі мої, від сліз і ноги від падіння.
⁹ Я буду перед Господом ходити у живих країні.
¹⁰ Я був непохитний у довір'ї навіть тоді, коли казав: «Який же я нещасний!»
¹¹ У моїм схвилюванні я мовив: «Усяк чоловік - неправдомовець!»
¹² Чим Господеві я віддячу за всі його добродійства для мене?
¹³ Я підніму чашу спасіння і прикличу ім'я Господнє.
¹⁴ Виконаю обіти мої Господеві перед усім його народом.
¹⁵ Цінна в очах Господніх смерть його вірних.
¹⁶ Змилуйсь, о Господи, бо я слуга твій; слуга твій, син твоєї слугині; ти розкував мої кайдани.
¹⁷ Я принесу тобі похвальну жертву І прикличу ім'я Господнє.
¹⁸ Виконаю обіти мої Господеві перед усім його народом.
¹⁹ В дворах дому Господнього, Посеред тебе, о Єрусалиме! Алилуя!

РОЗДІЛ: 117

- Х**валіте Господа, усі народи! Славте його, усі люди!
² Велике бо до нас його милосердя, і вірність Господа повіки. Алилуя!

РОЗДІЛ: 118

- Д**якуйте Господеві, бо добрий; милосердя його повіки.
² Хай скаже дім Ізраїля: «Милість його повіки!»
³ Хай скаже дім Арона: «Милість його повіки!»
⁴ Хай скажуть ті, що Господа бояться: «Милість його повіки!»
⁵ Із тісноти я візвав до Господа, - Господь відповів мені і визволив.
⁶ Господь зо мною - не злякаюсь; що може людина мені зробити?
⁷ Господь зо мною, моя допомога, і я дивитимусь на тих, що мене ненавидять.
⁸ Ліпше до Господа прибігти, ніж покладатися на людину.

- ⁹ Ліпше до Господа прибігти, ніж покладатись на князів.
- ¹⁰ Усі народи мене обступили, ім'ям Господнім я їх розіб'ю.
- ¹¹ Вони навколо мене обступили, ім'ям Господнім я їх розіб'ю.
- ¹² Обсіли мене, наче бджоли, палили, мов вогонь з тернини, ім'ям Господнім я їх розіб'ю.
- ¹³ Штовхнув мене сильно, щоб аж повалити, але Господь прийшов мені на допомогу.
- ¹⁴ Сила моя й пісня моя - Господь, він став моїм спасінням.
- ¹⁵ Луна радості й торжества у шатрах праведних; правиця Господня явила силу.
- ¹⁶ Правиця Господня піднялася, правиця Господня об'явила силу,
- ¹⁷ Я не вмиру, я житиму і розповідатиму про діла Господні.
- ¹⁸ Карав, карав мене Господь суворо, але на смерть не видав.
- ¹⁹ Відчиніть мені ворота правди, я ввійду ними, воздам Господеві подяку.
- ²⁰ Ось Господні ворота, праведники ними ввійдуть.
- ²¹ Дякую тобі, бо відповів мені і став мені спасінням.
- ²² Камінь, яким знехтували будівничі, став головним на розі.
- ²³ Від Господа це сталося, і дивне воно в очах наших.
- ²⁴ Цей день учинив Господь, радіймо й веселімся в ньому!
- ²⁵ Спаси, о Господи, тебе благаєм! Дай же рятунок, Господи, благаєм!
- ²⁶ Благословенний той, що приходить в ім'я Господнє! З дому Господнього ми вас благословляєм.
- ²⁷ Господь є Бог, і він осяяв нас. Ведіть хорівід із гілками аж до рогів жертовника.
- ²⁸ Ти єси Бог мій, і я дякую тобі, о Боже мій, тебе я буду возносити.
- ²⁹ Дякуйте Господеві, бо добрий, бо вічна його милість.

РОЗДІЛ: 119

- Щ**асливі ті, що їх дорога бездоганна, що ходять за Господнім законом.
- ² Щасливі ті, що його свідоцтва пильнують, шукають його всім серцем.
- ³ Вони не чинять беззаконня, вони його путями ходять.
- ⁴ Ти повелів заповіді твої, щоб пильнувати вельми.
- ⁵ О, якби мої дороги були певні, щоб зберігати твої установи!
- ⁶ Тоді б я не осоромився, вважаючи на всі твої веління.
- ⁷ Я буду щирим серцем тобі дякувати, навчаючись твоїх присудів справедливих.
- ⁸ Я берегтиму твої установи, не покидай мене зовсім.
- ⁹ Як юнак берегтиме чистою свою дорогу? Пильнуючи її за твоїм словом.
- ¹⁰ Усім моїм серцем я тебе шукаю; не дай мені відхилитись від заповідей твоїх.
- ¹¹ Я в моїм серці сховав твоє слово, щоб не згрішити проти тебе.
- ¹² Благословен єси, о Господи! Навчи мене твоїх установ.
- ¹³ Устами моїми я звіщаю усі присуди уст твоїх.
- ¹⁴ Я радуюсь дорогою твоїх свідоцтв понад усі скарби.
- ¹⁵ Про твої заповіді буду роздумувати і на стежки твої буду вважати.
- ¹⁶ Установами твоїми я втішатимусь, я не забуду твого слова.
- ¹⁷ Добре чини з твоїм слугою, щоб я міг жити й твоє слово пильнувати.

- 18 Відкрий мої очі, щоб я міг бачити дива закону твого!
- 19 Я - на землі чужинець, не крий від мене велінь твоїх.
- 20 Моя душа умліває, бажаючи ввесь час присудів твоїх.
- 21 Ти погрозив гордим, отим проклятим, що від велінь твоїх блудять далеко.
- 22 Візьми від мене сором і зневагу, бо я беріг твої свідoctва.
- 23 Хоча князі, розсівшись, говорять проти мене, слуга твій роздумує про твої установи.
- 24 Бо твої свідoctва - моя втіха, вони - мої дорадники.
- 25 Душа моя до пороку прилипла, оживи мене за твоїм словом.
- 26 Я оповів мої дороги, і ти вислухав мене; навчи мене твоїх установ!
- 27 Дай мені зрозуміти дорогу заповідей твоїх, і про чудеса твої я буду роздумувати.
- 28 Тоне душа моя від смутку, постав мене на ноги за твоїм словом.
- 29 Дорогу неправди відверни від мене, подай ласкаво закон твій.
- 30 Я собі вибрав дорогу правди, доставив присуди твої перед собою.
- 31 Я пристав міцно до свідoctв твоїх; о Господи, не дай мені осоромитись!
- 32 Дорогою велінь твоїх поспішатиму, бо ти пошириш моє серце.
- 33 Навчи мене, о Господи, дороги установ твоїх, триматимусь її на кожному кроці.
- 34 Дай мені розум, і я берегтиму закон твій, зберігатиму його усім серцем.
- 35 Настав мене на стежку велінь твоїх, у ній бо моя втіха.
- 36 Нахили моє серце до свідoctв твоїх, не до наживи.
- 37 Поверни мої очі, щоб не дивились на марноту! Живи мене на твоїй дорозі!
- 38 Утриваль твоєму служі твоє слово, що веде до страху перед тобою.
- 39 Відверни від мене сором, котрого я боюся, бо присуди твої добрі.
- 40 Глянь, я твоїх заповідей прагну; живи мене по твоїй правді.
- 41 Нехай прийде, о Господи, на мене твоя милість і твоє спасіння по твоєму слову.
- 42 І я відповім тим, що кепкують з мене, - бо я звівся на твоє слово.
- 43 Не забирай з уст моїх слів правди, бо я на присуди твої надіюсь
- 44 і пильнуватиму закон твій завжди, по віки вічні.
- 45 І я ходитиму в обширі, бо заповідей твоїх шукаю.
- 46 Я промовлятиму перед царями про твої свідoctва - і не осоромлюся.
- 47 Втішатимуся веліннями твоїми, -я їх люблю.
- 48 І до твоїх велінь буду здійсмати мої руки, - я їх люблю, і буду роздумувати про твої установи.
- 49 Згадай служі твоєму твоє слово, бо ти подав мені надію.
- 50 Оце моя відрада в моїм горі, що твоє слово мене оживляє.
- 51 Горді глузують з мене вельми, та від закону твого я не відхиляюсь.
- 52 Я згадую, о Господи, твої присуди споконвічні - і утішаюсь.
- 53 Обурення охопило мене супроти беззаконних, що покидають закон твій.
- 54 Твої установи піснями для мене стали у долі мого вигнання.
- 55 Я згадую, о Господи, ночами твоє ім'я і бережу закон твій.
- 56 Це була моя частка, що я беріг твої заповіді.
- 57 Доля моя - Господь; я мовив: Берегтиму твоє слово.
- 58 З усього серця прошу у тебе ласки: змилуйся надо мною по твоєму слову!

- 59 Я роздумую про мої дороги і спрямовую мої стопи до твоїх свідоцтв.
- 60 Спішивсь я і не барився, велінь твоїх щоб пильнувати.
- 61 Мене обплутало мотуззя беззаконних, але я не забув закону твого.
- 62 Опівночі я встану тебе прославляти -за твої присуди справедливі.
- 63 Я приятель усім тим, що тебе бояться і заповідей твоїх пильнують.
- 64 Земля, о Господи, повна твоєї ласки навчи мене твоїх установ.
- 65 Добре вчинив еси з твоїм слугою; Господи, за словом твоїм.
- 66 Навчи мене доброго розуму й знання бо я здаюся на твої веління.
- 67 Поки я не був іще упокорений, блукав я тепер же я пильную твоє слово.
- 68 Ти добрий і доброчинний; навчи мене твоїх установ.
- 69 Горді кують на мене брехні, я ж усім серцем бережу заповіді твої,
- 70 їхнє серце, мов жир, ситне; а я твоїм законом утішаюсь.
- 71 Добре мені, що був упокорений, щоб установ твоїх навчитись.
- 72 Ліпший для мене закон уст твоїх, ніж гори золота й срібла.
- 73 Руки твої мене створили й укріпили; настав мене, і я велінь твоїх навчуся.
- 74 Ті, що тебе бояться, побачивши мене, розвеселяться, бо я надіюся на твоє слово.
- 75 Знаю, о Господи, що твої присуди справедливі і що ти упокорив мене по правді.
- 76 Милість твоя, молю, нехай мене потішить, за словом твоїм до слуги твого.
- 77 Хай твоє милосердя зійде на мене, і я буду жити, бо закон твій - моя відрада.
- 78 Хай поб'є сором гордих, що мене незаслужено гнітять, я ж над твоїми заповідями буду роздумувати.
- 79 Хай повернуться до мене ті, що тебе бояться і відають твої сві доцтва.
- 80 Хай моє серце буде бездоганним у твоїх установах, щоб мені не осоромитись.
- 81 Душа моя знемагає за твоїм спасінням, на слово твоє я надіюсь.
- 82 Очі мої знемоглися за твоїм словом, кажучи: Коли мене потішиш?
- 83 Бо я став, мов бурдюк у димі, але установ твоїх не забуваю.
- 84 Скільки його, того віку, у слуги твого? Коли ти над гонителями моїми суд учиниш?
- 85 На мене яму викопали горді, а це не за законом твоїм.
- 86 Усі твої веління - правда; мене незаслужено гонять, подай мені допомогу!
- 87 Вони мене ледве зо світу не зігнали, та заповідей твоїх я не покинув.
- 88 Живи мене за твоєю ласкою - я пильнуватиму свідоцтво уст твоїх.
- 89 Повіки, Господи, слово твоє твердо стоїть на небі.
- 90 Від роду й до роду твоя правда. Ти укріпив землю, і вона стоїть твердо.
- 91 За твоїми присудами усе стоїть сьогодні, усе бо тобі служить.
- 92 Якби закон твій та не був відрадою моєю, я був би вже загинув у моїм горі.
- 93 Повіки заповідей твоїх я не забуду, бо ними мене оживляєш.
- 94 Твій я: спаси мене, бо я заповідей твоїх шукаю.
- 95 Чигають грішники на мене, мене погубити; я ж на свідоцтва твої вважаю.
- 96 У кожній досконалості кінець я бачив; твоя ж заповідь широкосяжна.
- 97 Як я люблю закон твій! Він моє повсякденне розважання.
- 98 Мудрішим за моїх ворогів робить мене твоє веління, бо воно зо мною завжди.
- 99 Понад усіх моїх учителів я став розумним, свідоцтва бо твої - моє розважання.
- 100 Більш, ніж старі, я розумію, бо я беріг твої заповіді.

- 101 Від усякої лихої стежки стримую я ноги, щоб пильнувати твоє слово.
- 102 Від присудів твоїх не ухиляюсь, бо ти мене навчаєш.
- 103 Які солодкі твої слова для мого піднебіння, -для уст моїх солодші меду!
- 104 Твоїми заповідями я став розумний, тому й ненавиджу всяку неправдиву стежку.
- 105 Слово твоє - світильник перед ногами в мене, світло на моїй стежці.
- 106 Я поклявся й постановив пильнувати твої присуди справедливі.
- 107 Смутний я понад міру! О Господи, живи мене за твоїм словом!
- 108 Зволь, Господи, прийняти уст моїх жертву і навчи мене твоїх присудів.
- 109 Життя моє у небезпеці завжди, але закону твого я не забуваю.
- 110 Поставили безбожні сильце на мене та я від заповідей твоїх не відхилився.
- 111 Твої свідоцтва - спадщина моя повіки, вони бо радість мого серця.
- 112 Я нахилив моє серце виконувати твої установи. повіки й на кожному кроці.
- 113 Я ненавиджу двоєдушних, а люблю - закон твій.
- 114 Ти захист мій і щит мій, на слово твоє я надіюсь.
- 115 Гетьте від мене, беззаконні, і я буду пильнувати веління мого Бога.
- 116 Підтримай мене за твоїм словом, щоб я міг жити; не дай, щоб я моєї надії стидався.
- 117 Підтримай мене, і я спасуся, на твої установи завжди вважатиму.
- 118 Осоружні усі ті тобі, що від установ твоїх відходять, бо неправда - їхня думка.
- 119 Усіх грішників землі вважаєш за жужель, тим і люблю твої свідоцтва.
- 120 Тіло моє тремтить від страху перед тобою, я присудів твоїх боюся.
- 121 Я творив суд і справедливість, - гнобителям моїм мене не видай.
- 122 Будь запорукою слугі твоєму на благо, нехай не гнітять мене горді.
- 123 Очі мої знемоглися, чекаючи на твоє спасіння, на слово твоєї правди.
- 124 Вчини з твоїм рабом за твоєю ласкою і навчи мене твоїх установ.
- 125 Я твій слуга, настав мене на розум, щоб я спізнав твої свідоцтва.
- 126 Час Господеві діяти! Порушили закон твій.
- 127 Тим і люблю твої веління, над золото, над щире.
- 128 Тому всі твої заповіді я визнаю за справедливі; кожную неправедну стежку ненавиджу.
- 129 Дивні твої свідоцтва, тому душа моя їх пильнує.
- 130 Слова твої, відкрившись, просвітлюють, дають розуму простим.
- 131 Широко відкриваю уста мої, прагну, бо я велінь твоїх бажаю.
- 132 Обернись до мене й змилуйся надо мною, як ти звичайно робиш із тими, що люблять твоє ім'я.
- 133 Кроки мої спрямуй за твоїм словом, не дай ніякій кривді запанувати надо мною.
- 134 Визволь мене від гніту людини, і твої заповіді я пильнуватиму.
- 135 Світи твоїм обличчям на слугу твого і навчи мене твоїх установ.
- 136 Потоками з очей моїх ллються сльози, бо не додержується більш закон твій.
- 137 Ти - справедливий, Господи, і праві твої присуди!
- 138 Ти заповів твої свідоцтва в справедливості й великій правді.
- 139 Моя горливість мене виснажила, бо противники мої забули твоє слово.
- 140 Глагол твій - понад усяку пробу, і слуга твій його любить.

- 141 Малий я, і гордують мною, та заповідей твоїх не забуваю.
- 142 Справедливість твоя - справедливість вічна, і закон твій - правда.
- 143 Напасть і горе на мене напосіли, веління твоєї-моя відрада.
- 144 Свідоктва твої- вічна справедливість; дай мені розуму, і я буду жити.
- 145 З усього серця взиваю: Вислухай мене, Господи! - я установи твої буду пильнувати.
- 146 До тебе я взиваю: Спаси мене! Я берегиму твої свідоктва.
- 147 Удосвіта встаю і допомоги благаю, надіюся на слово твоє.
- 148 Очима випереджую нічні сторожі, щоб розважати над твоїм глаголом.
- 149 Почуй мій голос, за твоїм милосердям, Господи, живи мене, як звик єси робити.
- 150 Наблизились гонителі мої несправедливі, а від закону твого віддалились.
- 151 Близько єси, о Господи, і всі твої веління - правда.
- 152 Віддавна з твоїх свідоктв знаю що ти їх заснував навіки.
- 153 Поглянь на моє горе й визволь мене, бо я не забуваю закону твого.
- 154 Обстань за мою справу й викупи мене! Живи мене за твоїм словом!
- 155 Далеко від грішників спасіння, бо вони твоїх установ не шукають.
- 156 Милість твоя, о Господи, велика; живи мене, як звик єси робити.
- 157 Сила гонителів та противників у мене, але від твоїх свідоктв я не ухилився.
- 158 Бачу відступників я і бріджуся ними, бо не пильнують слова твого.
- 159 Глянь, як я заповіді твої люблю! Господи, живи мене за твоїм милосердям.
- 160 Початок твого слова - правда, і вічний кожний присуд справедливості твоєї.
- 161 Князі мене безвинно гонять, та твого слова боїться моє серце.
- 162 Радію твоїм словом, неначе той, хто знайшов велику здобич.
- 163 Я ненавиджу кривду й гідую нею, люблю закон твій.
- 164 Сім раз на день я тебе хвалю за твої присуди справедливі.
- 165 Глибокий мир тим, що закон твій люблять, - вони не спіткнуться.
- 166 Надіюсь на твоє спасіння, Господи, веління твої виконую.
- 167 Душа моя свідоктва твої пильнує і любить їх вельми.
- 168 Пильную заповіді твої і свідоктва твої, бо всі мої дороги перед тобою.
- 169 Нехай моє благання, Господи, до тебе дійде, дай мені розум за твоїм словом.
- 170 Нехай моя молитва прийде перед тебе, визволь мене за твоїм словом.
- 171 Нехай мої уста хвалу возносять, бо ти мене твоїх установ навчав.
- 172 Язик мій хай співає твоє слово; всі бо твої веління - справедливі.
- 173 Рука твоя хай буде готова допомогти мені, бо твої заповіді я собі вибрав.
- 174 Я прагну, Господи, твого спасіння; закон твій - моя відрада.
- 175 Нехай моя душа живе й тебе хвалить, і твої присуди нехай мені допоможуть.
- 176 Блукаю, мов вівця, що заблудила; шукай слугу твого, бо я велін твоїх не забуваю.

РОЗДІЛ: 120

Пісня.

- ² Господи, визволь від уст брехливих мою душу, від підступного язика.
- ³ Що тобі дати, що придати тобі, язика підступний?
- ⁴ Стріли вояка гострі й вугілля дрокове.
- ⁵ Горе мені, що я чужинець у Мешесі, що перебуваю біля шатер кедарських!
- ⁶ Довго жила моя душа між тими, що мир ненавидять.
- ⁷ Я - ввесь за мир; коли ж говорю, вони - за війну.

РОЗДІЛ: 121

Пісня.

- ² Допомога моя від Господа, що створив небо й землю.
- ³ Не дасть нозі твоїй спіткнутись, той, що тебе пильнує, не буде дрімати.
- ⁴ О ні! Не спить і не дрімає той, що Ізраїля пильнує.
- ⁵ Господь - стереже тебе, Господь -твоя прохолода праворуч тебе.
- ⁶ Удень не вдарить тебе сонце, ні вночі - місяць.
- ⁷ Господь тебе від усього злого стерегтиме, він стерегтиме твою душу.
- ⁸ Господь вихід і вхід твій стерегтиме, віднині і повіки.

РОЗДІЛ: 122

Пісня. Давида.

- ² Ноги наші вже стояли в твоїх, Єрусалиме, брамах.
- ³ Єрусалиме, збудований як місто, в собі щільно з'єднане!
- ⁴ Туди сходять коліна, Господні коліна; такий закон в Ізраїлі, щоб прославляти там ім'я Господнє
- ⁵ Бо там поставлено престоли для суду столи Давидового дому.
- ⁶ Просіть для Єрусалиму миру; нехай щасливі будуть ті, що тебе люблять
- ⁷ Хай буде мир у твоїх мурах, безпека у твоїх палатах.
- ⁸ Задля братів моїх друзів скажу я: «Мир нехай буде в тобі!»
- ⁹ Задля дому Господа, Бога нашого, бажатиму добра для тебе.

РОЗДІЛ: 123

Пісня.

- ² Як очі слуг на руки свого пана і як слугині на руки господині, так наші очі дивляться на Господа, Бога нашого, поки не змилосердиться над нами.
- ³ Помилуй нас, о Господи, помилуй! Бо надто ми наситилися зневаги.
- ⁴ Надто наситилася душа наша глузування ситих, зневаги гордих.

РОЗДІЛ: 124

Пісня. Давида.

- ² якби Господь не був з нами, коли на нас повстали були люди,
³ живцем тоді були б нас проковтнули, коли на нас запалав їхній гнів.
⁴ Води були б тоді нас затопили, потік пронісся б понад нами,
⁵ бурхливі води б тоді пройшли над нашою душею.
⁶ Благословен Господь, що нас видав на здобич їм у зуби.
⁷ Душа наша спаслась, як пташка з сильця птахоловів; сильце порвалось, і ми спаслися.
⁸ Допомога наша в імені Господа, що створив небо й землю.

РОЗДІЛ: 125

Пісня.

- ² Єрусалим! Гори навколо нього; а Господь круг народу свого, віднині і повіки.
³ Берло беззаконних не буде тяжіти над долею праведних, щоб праведні не простягали рук своїх до кривди.
⁴ Благовтори, Господи, добрим, людям щирого серця!
⁵ А тих, що звернули на криві дороги, - нехай Господь зведе їх з тими, що творять беззаконня. Мир над Ізраїлем!

РОЗДІЛ: 126

Пісня.

- ² Тоді уста наші сповнилися сміху радості язик наш. Тоді проміж народами загомоніли: «Велике діло вчинив Господь над ними!»
³ Велике діло вчинив Господь над нами, -раділи.
⁴ Поверни, о Господи, наших бранців, немов потоки на спраглу землю.
⁵ Хто сіє у сльозах, з радістю буде жати,
⁶ Іде з плачем, іде, несучи мірку зерна. Повертається додому радий, несучи снопи з собою.
⁷ Все ходить та плаче, хто носить торбину насіння на посів, та вернеться з співом, хто носить снопи свої!

РОЗДІЛ: 127

Пісня. Соломона.

- ² Дарма устаєте рано, засиджуєтеся допізна: усе ж їсте загорьований хліб! Господь дає його у сні своїм любим.
³ Спадок Господній - діти; плід лона - нагорода.
⁴ Як стріли у руці вояка, так діти віку молодого.
⁵ Щасливий чоловік, що ними наповнив сагайдак свій! Не осоромляться, коли будуть позиватись при брамі з ворогами.

РОЗДІЛ: 128

Пісня.

- ² Як будеш їсти працю рук твоїх, щасливий будеш і добре тобі буде.
- ³ Жінка твоя, неначе лоза плодovита, у середині дому твого. Діти твої, мов парості оливки, навколо столу твого.
- ⁴ Ось так буде благословенний чоловік, що Господа боїться.
- ⁵ Нехай Господь благословить тебе з Сіону, щоб ти міг бачити добро Єрусалиму, поки віку твого,
- ⁶ щоб ти міг бачити дітей твоїх дітей! Мир на Єрусалим!

РОЗДІЛ: 129

Пісня.

- ² Надто мене гнобили вже з юнацтва мого, - але мене не подолали.
- ³ На моїй спині орачі орали, борозни довгі поробили.
- ⁴ Та Господь справедливий, він розтяв пута беззаконних.
- ⁵ Хай осоромляться й назад відступлять усі ті, що Сіон ненавидять!
- ⁶ Хай стануть, як трава на покрівлі, що висихає, ще заки зійде,
- ⁷ що нею жнець своєї жмені не наповнить, ані в'язальник - жмутка свого.
- ⁸ Перехожі теж не скажуть: «Благословення Господнє на вас! Ми вас благословляємо ім'ям Господнім.»

РОЗДІЛ: 130

Пісня.

- ² О Господи, почуй мій голос! Хай твої вуха будуть уважні до голосу благання мого!
- ³ Коли ти, Господи, зважатимеш на провини, - о Господи, хто встоїться?
- ⁴ Та в тебе є прощення, щоб мали страх перед тобою.
- ⁵ Жду на Господа, душа моя жде, і я надіюся на його слово:
- ⁶ Душа моя чекає на Господа більш, ніж сторожа на ранок.
- ⁷ Надійсь, Ізраїлю, на Господа, бо в Бога є милість, і відкуплення велике в нього.
- ⁸ Він викупить Ізраїля з усіх його злочинів.

РОЗДІЛ: 131

Висхідна пісня. Давида. Серце моє, о Господи, не горде, та й очі мої не несуться вгору. Я не женусь також за тим, що велике й дивне для мене.

- ² Я втихомирив і заспокоїв мою душу, немов дитятко на руках у матері своєї, немов дитя - душа моя у мене.
- ³ Надійсь, Ізраїлю, на Господа віднині і повіки.

РОЗДІЛ: 132

Пісня.

- ² як він був Господеві клявся, Могутньому Якова обрікався:
- ³ «Ні! Я не ввійду до намету дому мого, не ляжу на постіль відпочити,
- ⁴ не дам очам моїм заснути, ані повікам задрімати,
- ⁵ покіль не знайду для Господа оселі, житла для Яковового Могутнього.»
- ⁶ Ось чули ми про нього в Ефраті, знайшли його в полях яарських.
- ⁷ Увійдімо в його житло, упадім до підніжка його стіп!
- ⁸ Устань, Господи, до твого відпочинку ти і кивот твоєї сили!
- ⁹ Священики твої нехай одягнуться у справедливість святі твої нехай возрадуються вельми
- ¹⁰ Задля Давида, слуги твого, не відштовхуй обличчя помазаника твого.
- ¹¹ Поклявсь Господь Давидові правдою і не відступить він від неї: «Плід твого лона насаджу я на твоїм престолі.
- ¹² Коли сини твої союз мій берегтимуть і закон, що я навчу їх. то й діти їхні по віки вічні будуть сидіти на твоїм престолі.»
- ¹³ Бо Господь Сіон собі вибрав, він захотів його собі як житло.
- ¹⁴ «Це місце мого відпочинку назавжди, тут оселюся, бо я його собі вподобав.
- ¹⁵ Благословлю поживу його щедро, бідних його насичу хлібом.
- ¹⁶ Священиків його я зодягну спасінням, і святі його возрадуються вельми.
- ¹⁷ Там вирощу я Давидові рога, там приготую світильник для помазаника мого.
- ¹⁸ Ворогів його я соромом укрию; а на ньому буде його вінець сяяти.»

РОЗДІЛ: 133

Пісня. Давида.

- ² Немов на голові найліпше миро, що на бороду стікає, бороду Арона, на комір його шат стікає.
- ³ Немов роса хермонська, що спадає на сіонські гори: бо там Господь зсилає благословення, життя повіки.

РОЗДІЛ: 134

Пісня.

- ² Піднесіть руки ваші до святині і благословіте Господа!
- ³ Нехай благословить тебе Господь із Сіону, він, що створив небо й землю.

РОЗДІЛ: 135

Аллилуя. Хваліте ім'я Господнє, хваліте, слуги Господні,

- ² що стоїте в домі Господнім, у дворах дому нашого Бога.
- ³ Хваліте Господа, бо Господь добрий; псалмами величайте ім'я його, бо воно миле.
- ⁴ Бо Якова Господь вибрав, Ізраїля собі у власність.
- ⁵ Я знаю добре, що Господь великий, і Що Владика наш над усіма богами.

- ⁶ Усе, що Господь хоче, чинить; на небі й на землі, на морях і у всіх водних безоднях.
- ⁷ Підносить із кінців землі хмари і блискавки для дощу утворює, виводить вітер із своїх сховищ.
- ⁸ Він вибив перворідних у Єгипті, так людини, як і скотини.
- ⁹ Явив знаки й чудеса посеред тебе, Єгипте, над фараоном і над усіма його слугами.
- ¹⁰ Багато розгромив народів і повбивав царів могутніх.
- ¹¹ Сихона, царя аморіїв, і Ога, царя Башану, і всі царства ханаанські.
- ¹² І землю їхню віддав у спадщину Ізраїлеві, своєму народові, в насліддя.
- ¹³ О Господи, ім'я твоє повіки; пам'ять твоя, о Господи, від роду й до роду.
- ¹⁴ Господь бо заступається за люд свій і над слугами своїми має милосердя.
- ¹⁵ Поган божища - срібло й золото, діло рук людських:
- ¹⁶ уста мають - і не говорять, очі мають - і не бачать,
- ¹⁷ вуха мають - і не чують; навіть і подиху нема в їхньому роті.
- ¹⁸ Ті, що їх виробляють, хай самі, як вони, стануть, усі, що на них покладаються.
- ¹⁹ Доме Ізраїля, благословіте Господа! Доме Арона, благословіте Господа!
- ²⁰ Доме Леві, благословіте Господа! Ви, що боїтеся Господа, благословіте Господа!
- ²¹ Благословен Господь із Сіону, що перебуває у Єрусалимі! Алилуя.

РОЗДІЛ: 136

- Х**валіте Господа, бо добрий, бо милість його вічна.
- ² Хваліте Бога над богами, бо милість його вічна.
- ³ Хваліте Володаря над володарями, бо милість його вічна.
- ⁴ Він сам один великі дива творить, бо милість його вічна.
- ⁵ Він мудрістю створив небо, бо милість його вічна.
- ⁶ Розстелив землю над водами, бо милість його вічна.
- ⁷ Витворив великі світила, бо милість його вічна.
- ⁸ Сонце, щоб днем правило, - бо милість його вічна.
- ⁹ Місяць і зорі, щоб правили ніччю, - бо милість його вічна.
- ¹⁰ Він побив Єгипет - його перворідних, -бо милість його вічна.
- ¹¹ З-між них Ізраїля він вивів, бо милість його вічна.
- ¹² Рукою сильною й простягнутим раменом, бо милість його вічна.
- ¹³ Червоне надвоє розділив море, бо милість його вічна.
- ¹⁴ Провів Ізраїля посеред нього, бо милість його вічна.
- ¹⁵ Він кинув фараона та його військо в Червоне море, бо милість його вічна.
- ¹⁶ Він вів народ свій через пустиню, бо милість його вічна.
- ¹⁷ Розбив царів великих, бо милість його вічна.
- ¹⁸ Знищив царів могутніх, бо милість його вічна.
- ¹⁹ Сихона, царя аморіїв, бо милість його вічна.
- ²⁰ І Ога, царя Башану, бо милість його вічна.
- ²¹ І дав їхню землю у спадщину, бо милість його вічна.
- ²² У спадщину Ізраїлеві, слугі своєму, бо милість його вічна.
- ²³ Він згадав нас у нашій приниженні, бо милість його вічна.

²⁴ І визволив від наших гнобителів, бо милість його вічна.

²⁵ Дає поживу всякій плоті, бо милість його вічна.

²⁶ Хваліте Бога неба, бо милість його вічна.

РОЗДІЛ: 137

Над вавилонськими ріками, там ми сиділи й ридали, як згадували Сіон.

² На вербах, серед нього, повісили ми наші гусли.

³ Бо там пісень у нас просили ті, що в неволю нас забрали, просили радості у нас тії, що мук нам завдавали: «Співайте нам пісень сіонських!»

⁴ Як нам пісень Господніх на чужій землі співати?

⁵ Якщо тебе, Єрусалиме, я забуду, нехай забудеться моя десниця!

⁶ Нехай прилипне язик мій до піднебіння, коли тебе я не згадаю, коли Єрусалим я не поставлю понад найвищу мою радість!

⁷ Згадай, о Господи, день Єрусалиму синам едомським, що кричали: «Руйнуйте, руйнуйте його аж до підвалин!»

⁸ О дочко вавилонська, руїниці! Щасливий, хто тобі відплатить те, що ти нам зробила.

⁹ Щасливий, хто, захопивши дітей твоїх, розіб'є їх об скелю.

РОЗДІЛ: 138

Я буду дякувати, Господи, тобі з усього серця; перед богами буду тобі псалми співати.

² Упаду ниць перед твоїм святим храмом і буду дякувати імені твоєму за твою милість і твою правду, бо ти понад усяке ім'я возвеличив твоє слово.

³ Тоді, як я візвав до тебе, ти вислухав мене, ти мене підбадьорив, вливши в мою душу силу.

⁴ Усі царі землі, о Господи, будуть тобі дякувати, скоро почують слова уст твоїх.

⁵ Будуть співати про путі Господні, велика бо Господня слава.

⁶ Бо хоч Господь високо, покірного він бачить і гордого він пізнає здалека.

⁷ Хоч я ходжу посеред лиха, ти мене оживляєш Ти проти ворогів моїх шалених руку простягаєш і твоя десниця мене спасає.

⁸ Господь почате доведе до краю задля мене. Милість твоя, о Господи, повіки; не покидай діла рук твоїх!

РОЗДІЛ: 139

Хору. Псалом. Давида.

² Знаєш мене, коли сиджу і встаю я. Думки мої здаля розумієш.

³ Чи ходжу я, чи спочиваю, ти добре бачиш; тобі відомі всі мої дороги.

⁴ Бо ще нема й слова на язиці у мене, а ти, Господи, вже все знаєш.

⁵ Ти ззаду й спереду мене оточуєш, кладеш на мене твою руку.

⁶ Що за предивне знання! Для мене занадто високе, недосяжне воно!

- ⁷ Куди мені піти від духу твого? Куди мені втекти від обличчя твого?
- ⁸ Зійшов би я на небо - ти там єси, ліг би я у Шеолі - і там ти.
- ⁹ Взяв би крила зірниці, осівся б на край моря, -
- ¹⁰ і там рука твоя мене б водила, і твоя десниця мене б тримала.
- ¹¹ Сказав би я: «Принаймні тьма нехай мене покриє, і світло, неначе ніч, мене сповіє», -
- ¹² та навіть темрява для тебе не занадто темна; і ніч, немов день, світить. Так темрява, як і світло!
- ¹³ Ти створив моє нутро, ти мене виткав в утробі матері моєї.
- ¹⁴ Хвалю тебе, що сотворив мене так дивно; діла твої предивні, ти душу мою знаєш вельми добре.
- ¹⁵ Кості мої не були сховані від тебе, коли постав я таємничо, коли мене творено в землі глибоко.
- ¹⁶ Очі твої бачили мої вчинки, усі вони записані у твоїй книзі; і дні, що ти мені призначив, коли ані одного із них іще не було.
- ¹⁷ Як мені тяжко думки твої збагнути, Боже! Яка їх сила!
- ¹⁸ Я полічив би їх, та їх від піску більше; якби й скінчив, я був би ще з тобою.
- ¹⁹ Якби ж то ти, Боже, знищив нечестивця, і відступили геть від мене кровожерні,
- ²⁰ що обговорюють тебе підступно й лукаво повстають на тебе!
- ²¹ Хіба я, Господи, не ненавиджу тих, що тебе ненавидять? Хіба я не гидую тими, що повстають на тебе?
- ²² Я їх страшною ненавистю ненавиджу, вони моїми ворогами стали.
- ²³ Вивідай мене, о Боже, і спізнай моє серце випробуй мене й спізнай мої задуми!
- ²⁴ І подивись, чи є в мені якась лиха дорога, і веди мене дорогою давньою.

РОЗДІЛ: 140

Хору. Псалом. Давида.

- ² Визволь мене, о Господи, від злого чоловіка, бережи мене від насильницького мужа!
- ³ Від тих, що злобу в серці замишляють, щодня здійсмають колотнечі,
- ⁴ гострять язики свої, мов гадюка; отрута змії на устах їхніх.
- ⁵ Сохрани мене, Господи, від руки нечестивця, бережи мене від насильницького мужа. Вони задумали мене з ніг збити.
- ⁶ Горді сховали на мене тенета і мотуззя і розіп'яли сітку при дорозі, сильце поставили на мене.
- ⁷ Я кажу Господеві: «Ти єси - Бог мій! Почуй, Господи, голос мого благання!»
- ⁸ Господи, Боже мій, сило мого спасіння! Ти покриваєш голову мою в день бою.
- ⁹ Не дай, Господи, щоб грішника бажання збулися, не потурай його лихим задумам.
- ¹⁰ Хай не підносять голови ті, що мене обсіли, хай злоба власних губ їх вкриє.
- ¹¹ Нехай гаряче вугілля на них упаде, у прірви нехай їх кинуть, щоб не встали більше.
- ¹² Злоріка на землі не встоїться, насильника й злого будуть безнастанно гнати й

бити.

13 Я знаю, що Господь бідному вчинить правосуддя, і заступиться за право вбогих.

14 І праведники твоє ім'я прославлятимуть, а праві житимуть перед тобою.

РОЗДІЛ: 141

Давида.

2 Нехай моя молитва стане перед тобою, мов кадило; здіймання рук моїх - немов вечірня жертва

3 Постав, о Господи, моїм устам сторожу; до дверей губ моїх - варту!

4 Не дай схилитися серцеві моєму до чогось злого, ані чинити лихі вчинки з людьми, що творять беззаконня, - їхніх ласощів не хочу їсти.

5 Хай праведник по-доброму б'є мене й виправляє; а олія грішного хай не намастить моєї голови; я все таки молитимусь, не зважаючи на їхні злі вчинки.

6 Якщо суддів їхніх скинуть в ущелини скелі, то почують, що слова мої любі.

7 Немов би хтось розбив і розрив землю, розкидано їхні кості біля пельки Шеолу.

8 До тебе бо, о Господи, мій Боже, мої очі; до тебе прибігаю, не губи душі моєї!

9 Збережи мене від петлі, що її наставили на мене, й від сильця тих, що творять беззаконня.

10 Хай грішники впадуть у власні сіті всі разом, а я пройду безпечно.

РОЗДІЛ: 142

Давида, коли він був у печері. Молитва.

2 Я голосом моїм до Господа взиваю, я голосом моїм до Господа молюся.

3 Скаргу мою перед ним виливаю, скруту мою йому я виявляю.

4 Коли тривожиться у мені дух мій, - ти знаєш мою стежку. На дорозі, де я ступаю, тайно розставили сильце на мене.

5 Поглянь праворуч і подивися: нема нікого, хто за мене дбав би; нема куди мені втікати, нема нікого, хто б мною піклувався,

6 До тебе, Господи, взиваю й кажу: Ти моє прибіжище, в землі живих ти - моя доля!

7 Зверни увагу на моє благання, бо я вельми нещасний. Спаси мене від гонителів моїх, сильніші бо від мене.

8 Виведи з в'язниці мою душу, щоб дякувати імені твоєму. Мене обступлять праведники, бо ти добро мені вчиниш.

РОЗДІЛ: 143

Давида.

2 І не входи у суд із твоїм слугою, бо ніхто з живих не виправдається перед тобою.

3 Бо мою душу гонить ворог, життя моє у землю топче, він оселює мене в пітьмі, як давно померлих.

4 Дух мій тривожиться у мені й серце моє жахається у мені всередині.

5 Я згадую дні давні, роздумую над усіма вчинками твоїми і над ділами рук твоїх

міркую.

⁶ До тебе простягаю мої руки; моя душа, мов спрагла земля, тебе жадає.

⁷ Вислухай мене скоро, Господи, бо знемагає дух мій. Не крий обличчя твого від мене, щоб я не став, як ті, що сходять в яму.

⁸ Дай мені вранці відчути твою милість, бо я на тебе покладаюсь. Вкажи мені дорогу, якою слід мені ходити, до тебе бо підношу мою душу.

⁹ Спаси мене, о Господи, від ворогів моїх, -до тебе прибігаю!

¹⁰ Навчи мене творити твою волю, бо ти Бог мій. Хай дух твій добрий мене веде по землі рівній.

¹¹ Живи мене, о Господи, імени твого ради, у справедливості твоїй виведи з скорботи мою душу.

¹² І в гніві твоїм знищ моїх, супротивників! І вигуби всіх гнобителів душі моєї! Бо я - слуга твій.

РОЗДІЛ: 144

Благословен Господь, моя скеля, що навчає руки мої до бою, до війни мої пальці.

² Він моя милість і моя кріпость, моя твердиня і мій визволитель; мій щит, - і я до нього прибігаю. Він підбиває народи під мене.

³ Господи, що таке людина, що ти піклуєшся про неї, син чоловічий, - що думаєш про нього?

⁴ Людина схожа на подих, дні її, мов ота минуща тінь.

⁵ Господи, прихили твоє небо й зійди! Діткнись до гір, - і вони задимують.

⁶ Заблискай блискавкою і розсип їх, стріли твої пусти й збентеж їх!

⁷ Простягни з вишніх твою руку, спаси мене і вирятуй мене від вод великих, від рук чужинців,

⁸ уста яких промовляють брехнею, правиця яких - правиця клятвопорушна.

⁹ Боже, я нову пісню тобі заспіваю, на десятиструнній гарфі тебе хвалитиму, -

¹⁰ тебе, який даєш царям перемогу, який спасаєш Давида, слугу твого, від меча лихого.

¹¹ Спаси мене й визволь із рук чужинців, уста яких промовляють брехнею, правиця яких - правиця клятвопорушна.

¹² Сини наші як парості хай будуть, що ростуть у повнім віку молодечім. Дочки наші, немов стовпи наріжні, витесані, немов оті у палаці.

¹³ Засіки наші нехай будуть повні і постачають усяке збіжжя. Вівці наші хай тисячами котяться, тьмою-тьменною на полях наших.

¹⁴ Хай буде навантажена худоба наша; хай не буде ані розколини, ані втрати, ані галасу на майданах наших.

¹⁵ Щасливий народ, в якого така доля! Щасливий народ, якому Бог - Господь!

РОЗДІЛ: 145

Давида.

² Щодня буду тебе благословляти, і хвалити ім'я твоє по віки вічні.

³ Великий Господь і хвали вельми гідний, і велич його незбагненна.

- ⁴ Рід родів діла твої буде славити і возвіщати про твою могутність.
- ⁵ Про пишну славу величі твоєї і про чудеса твої розповідатимуть.
- ⁶ Про силу діл твоїх страшних говоритимуть, і я буду розповідати твою велич.
- ⁷ Будуть звіщати славу великої доброти твоєї і будуть оспівувати твою справедливість.
- ⁸ Господь ласкавий і милосердний, повільний до гніву й милість великий.
- ⁹ Добрий Господь до всіх, і його милосердя перед усіма його ділами.
- ¹⁰ Хай, Господи, усі діла твої тебе славлять і святі твої нехай тебе благословлять.
- ¹¹ Про славу царства твого хай оповідають і говорять про твою могутність,
- ¹² щоб дати синам людським твою силу і пишну славу царства твого.
- ¹³ Царство твоє - всіх віків царство, і влада твоя - по всі роди й роди. Вірний Господь у всіх своїх глаголах, святий у всіх своїх творіннях.
- ¹⁴ Господь підтримує всіх тих, що падають, і всіх зігнутих підводить.
- ¹⁵ Очі всіх на тебе уповають, ти їм своєчасно даєш поживу.
- ¹⁶ Ти розтуляєш твою руку і насичуєш усе живе якнайкраще.
- ¹⁷ Справедливий Господь у всіх своїх дорогах і милостивий у всіх своїх ділах.
- ¹⁸ Близько Господь до всіх, які до нього взивають, до всіх тих, що до нього взивають по правді -
- ¹⁹ Він учинить волю тих, які його бояться; заклик їхній почує і спасе їх.
- ²⁰ Господь береже всіх, які його люблять, а нечестивих усіх погубить.
- ²¹ Хай возвістять мої уста хвалу Господеві і хай благословить усякий смертний його святе ім'я по віки вічні.

РОЗДІЛ: 146

Алилуя. Хвали, душе моя, Господа!

- ² Буду хвалити Господа поки життя мого, псалми співатиму Богові моєму докіль буду жити.
- ³ Не покладайся на вельмож, на сина чоловічого, який спасти не може.
- ⁴ Виходить його дух, і він повертається у землю і того ж дня гинуть його задуми.
- ⁵ Щасливий той, кому Бог Якова подає допомогу, в кого надія на Господа, Бога свого,
- ⁶ що створив небо й землю, море - й усе, що є в них; що вірність береже повіки,
- ⁷ що пригнобленому чинить правосуддя, що дає хліб голодним. Господь визволяє в'язнів,
- ⁸ Господь відкриває сліпим очі, Господь випростовує похилих, Господь праведників любить.
- ⁹ Господь захожих захищає, підтримує сироту й удову, - дорогу ж нечестивих відвертає.
- ¹⁰ Господь буде царем повіки, твій Бог, Сіоне, по всі роди. Алилуя.

РОЗДІЛ: 147

Хваліте Господа, бо добрий! Співайте Богу нашому, бо милий! Хвала бо йому подобає.

² Господь Єрусалим будує, розсіяних Ізраїля збирає.

³ Розбитих серцем він ізціляє і перев'язує їх рани.

⁴ Він число зір лічить і кожну пойменно називає.

⁵ Великий наш Господь, велика його сила, і розумові його немає міри.

⁶ Господь принижених підносить, а нечестивих понижує додолу.

⁷ Співайте Господеві на подяку, хваліте Бога нашого на гарфі.

⁸ Він хмарами вкриває небо, готує дощ на землю, ростить траву на горах.

⁹ Дає для скоту поживу і воронятам, що квилять.

¹⁰ Він милується не силою коня і не ноги мужа йому довподобі, -

¹¹ Господь любить тих, що його бояться, що його милости чекають.

¹² Слав Господа, Єрусалиме! Хвали, Сіоне, Бога твого!

¹³ Бо він укріпив брам твоїх засуви, благословив дітей твоїх посеред тебе.

¹⁴ Він робить мир у твоїх межах, насичує тебе ситтю пшеничною.

¹⁵ Він посилає свій глагол на землю, слово його несеться швидко.

¹⁶ Він дає сніг, як вовну; як попіл, іній розсипає,

¹⁷ кришками лід кидає, - перед його морозом хто встоїться? -

¹⁸ він посилає своє слово і їх розтоплює, подме своїм вітром - течуть води.

¹⁹ Він Яковові звістив своє слово, Ізраїлеві свої присуди й свої устави.

²⁰ Ніякому народові він не вчинив так, і присудів своїх він не явив їм. Алилуя.

РОЗДІЛ: 148

Алилуя. Хваліте Господа з неба, хваліте його на висотах!

² Хваліте його, всі ангели його, хваліте його, всі воїнства небесні!

³ Хваліте його, ви, сонце й місяцю, хваліте його, всі ясні зорі!

⁴ Хваліте його, ви, небеса небес, - і води, що над небесами,

⁵ нехай ім'я Господнє хвалять! Бо він повелів, і створились.

⁶ Поставив їх на віки вічні і дав закон, який не перейде.

⁷ Хваліте Господа з землі, кити і всі морські безодні!

⁸ Вогонь і град, сніг і туман, і буйний вітер, який виконує його слово.

⁹ Гори й усі пагорби, садовина й усі кедри.

¹⁰ Звір дикий і скот усілякий, гад і птах крилатий.

¹¹ Царі землі й усі народи, князі й усі земні судді.

¹² Хлопці, а й дівчата, старі разом з юнацтвом.

¹³ Нехай ім'я Господнє хвалять, - високе бо ім'я його єдине. Велич його понад землю й небо:

¹⁴ він підняв ріг народу свого. Хвала усім його святим, синам Ізраїля, народові, що йому близький. Алилуя.

РОЗДІЛ: 149

Алилуя. Співайте Господеві нову пісню, а хвалу йому на зборі праведників.

² Нехай Ізраїль своїм Творцем радіє, нехай своїм царем сини Сіону веселяться!

³ Хай хвалять його ім'я танком, при бубні й при гарфі хай йому співають.

⁴ Господь бо благоволить народові своєму оздоблює перемогою покірних.

⁵ Хай торжествують праведні славі, на своїх ложах хай ликують.

⁶ Хай хвала Божа буде на устах у них і двосічний меч у руці в них,

⁷ щоб між народами вчинити від плати між племенами - покарання;

⁸ щоб їх царів забити у кайдани, а їхніх вельмож - у залізні пута,

⁹ щоб суд написаний над ними учинити. Це слава всіх його преподобних! Алилуя.

РОЗДІЛ: 150

Алилуя. Хваліте Господа в його святині. Хваліте його в його могутній тверді.

² Хваліте його за його подвиги великі. Хваліте його в його величі безмежній.

³ Хваліте його звуком рогу, хваліте його на гарфі й на гуслах.

⁴ Хваліте його на бубні й танком. Хваліте його на струнах і сопілці,

⁵ хваліте його на дзвінких цимбалах, хваліте його на гучних цимбалах.

⁶ Хай хвалить Господа все, що живе!

For other languages please go to www.wordproject.org